IN MEMORIAM

У част прерано преминуле колегинице, поједини делови Монографије у овом издању остаће недовршени јер је, учествујући у изради књиге, Славица Миленковић управо ту стала. Без ње ова књига не би овако изгледала и заиста је била велика част радити са њом.

Управни одбор и колектив
Спортског савеза Ниша

УВОДНА РЕЧ

Од првог удруживања спортиста у Општински савез спортова, преко славног периода популарне „СОФК-е“, до формирања Спортског савеза, нашим градом проноси се идеја спортског духа, тимског рада и фер-игре.

Имена су се мењала, али је остала тежња да се спорту призна место које му одувек припада.

Говорити о јубилеју Спортског савеза Ниша као о једном дану или у смису прославе и празновања, унеколико

значи умањити вредност спорта јер, сваки сусрет са спортом је својеврстан празник.

Спорт је био и остао један од сегмената друштвене стварности који успешно повезује све народе света, учи нас дисциплини, сарадњи али и да, поред радости тријумфа, спортски прихватимо и горчину пораза.

Зато, нека педесетогодишњица Спортског савеза Ниша, буде још један повод у низу, када одајемо признање свим појединцима и организацијама који свакодневно дају свој допринос и делају у граду у коме се спорт пише са великим С.

Наша прича почиње пре 50 година. Можете је посматрати кроз 50 година успона и падова, погодака и промашаја, оспоравања и подршке, или 50 година пораза и тријумфа. Ипак, не може се порећи да је ово пре свега прича о 50 година борбе и истрајности.

Милион је разлога да одустанемо. Милион је разлога да не покушамо а само један, свеобухватан и још неименован да направимо подвиг. Не препознају га сви. Нису му сви дорасли. Али они малобројни, њиме мотивисани, надвисују границе простора и времена и досежу вечност.

Зато је ово прича о онима пред којима се границе топе, чији подвизи носе ознаку ванвременог и о којима се говори не речима него дивљењем.

Надица Ивковић
генерални секретар
Спортског савеза Ниша

I

1.ИСТОРИЈАТ СПОРТСКОГ САВЕЗА НИША

Први писани трагови о организованом облику удруживања представника спортских клубова датирају од 29.јануара 1958. године када је одржана Оснивачка скупштина Општинског Савеза спортова Н.О. Општине Ниш у сали Народног Универзитета. Овој, за нишки спорт историјској седници, присуствовало је око 40 представника нишких спортских клубова, друштвено – спортских и друштвено- политичких радника, док је конституисање Општинског савеза спортова општине Ниш одржано 10.фебруара 1958.године. У року од месец дана (12. марта 1958.) Општински одбор за Н.О. општине Ниш регистрован је код Секретаријата за унутрашње послове у Нишу, као подружница Среског савеза спортова Среза Ниш под бројем 6669 због чега је ова институција утврдила за дан свог оснивања 12. март.

Од укупно изабраних петнаест чланова за првог председника је изабран Миодраг Жарић, за потпредседнике Александар Јовановић и Тихомир Стојадиновић, за секретара Драган Ристић а за благајника Миодраг Ђорђевић-Цурка. У Надзорни одбор изабрани су Миодраг Антанасијевић – Цибе (председник) Риста Бојаџић и Бора Вукадиновић (чланови) За управника Градског стадиона изабран је Драги Стојановић а за управника Стадиона омладине '' Ровче'' Чедомир Стојановић.

До преименовања ове организације из Општинског Савеза спортова Н.О. Општине Ниш у Савез организација за физичку културу (СОФК) дошло је 22.октобра 1961.године. Треба рећи да је основни повод за преименовање Општинског савеза у СОФК била потреба за оснивањем организације која би под својим окриљем обухватила све организације које су се у то време бавиле физичком културом. Временом је постајала све израженија потреба да се многа заједничка питања од интереса за ову спорт решавају заједнички а ту могућност је могла само да приушти осавремењена организација попут СОФК Ниш.

Оснивачкој седници СОФК-е, Скуштина од 34 изборна делегата је једносгласно изабралаза председника Радомира Миловановића, потпредседника Народног одбора општине Ниш док је за председника Надзорног одбора изабран Риста Чохаџић.

На првој конститутивној седници Извршног одбора СОФК општине Ниш одржаној 9.новембра 1961.године у просторијама СОФК једногласно су изабрани Србољуб Милић за потпредседника СОФК и Миладин Илић за секретара док је благајника изабран Миодраг Ђорђевић – Цурка. Присутни чланови (њих 21) изабрали су и Секретаријат СОФК- Ниш који броји 13 чланова. СОФК Ниш уписан је у Регистар удружења грађана 15.јануара 1962. под рег.бр.239.

СОФК општине Ниш и његов тридесетогодишњи рад од 1962. до 1992., када се трансформише у Спортски Савез

Ниша, карактеришу три периода која би грубо могла да се поделе на : 1.период организационог сређивања, 2. период предузимања конкретних мера за унапређење и развој физичке културе и 3. период самоуправног преображаја и трансформације физичке културе. Оваква врста организовања друштвених организација за физичку културу у нишкој Општини имала је за циљ да се у овој области обезбеде услови и развија пракса у којој ће аматерски друштвено-спортски радници одлучивати о развоју физичке културе и бити активни учесници у остваривању договорене политике и усвојених програма развоја физичке културе.

Полазећи од ових опредељења, у Нишу се организовано пришло формирању друштава за физичку културу у месним заједницама (ДФК МЗ), организацијама удруженог рада (РСИ) и образовно – васпитним установама (ДФК ВОУ). Широком акцијом формирано је, поред већ постојећих трансформисаних струковних савеза и одбора, још шест савеза и то:

1. '' Партизан '', Савез ДФК у општини Ниш,
2. Савез ДФК у ООУР,
3. Савез ДФК у образовно-васпитним установама,
4. Универзитетски савез за физичку културу,
5. Савез спортова,
6. Савез друштава за физичку културу инвалида општине Ниш

Осим ових савеза, самоуправним споразумом је осамедесетих година удружени су у СОФК Ниш и

1. Друштво педагога физичке културе,
2. Секција лекара медицине спорта,
3. Секција спортских новинара,
4. Општинска организација спортских риболоваца '' Нишава ''

У овом периоду на територији општине Ниш живело је и радило преко 420 спортских колектива и друштава за физичку културу од којих се око 300 такмичило у различитим степенима такмичења, распоређених у 22 гране физичке културе са око 56 000 активних учесника. Самоуправни органи у њима конституисани су од делегата из ОУР-а, месних заједница, школа, факултета и друштвено политичких организација. Друштва за физичку културу формирана су у 70 месних канцеларија града и села, 9 ОУР-а, у 26 основних и средњих школа, на свим факултетима и Дому студената Универзитета у Нишу.

Школска друштва за физичку културу и одговарајуће секције у њима били су носиоци активности у оквиру Олимпијских игара школске омладине Србије (ОСИШОС). У оквиру овог такмичења, млади Ниша су се такмичили у

атлетици, гимнастици,стрељаштву, стоном тенису, смучању, одбојци, кошарци, рукомету и фудбалу.

Радничке спортске игре (РСИ) које имају за циљ што веће укључивање радника у покрет физичке културе бележе у то време све веће успехе како у погледу квалитета, тако и у масовности. Претпоставља се да је преко 30000 такмичара у 16 спортских дисциплина учествовало у разним такмичењима одржаним у оквиру РСИ.

На факултетима у Нишу, поред редовне наставе физичког васпитања, веома успешно се одвијала ваннаставна активност у физичкој култури преко друштва за физичку културу студената. Сматра се да је у бројним масовним акцијама које су организовала спортска друштва на Универзитету, било обухваћено преко 60% од укупног броја студената, наставника и ваннаставног особља Универзитета.

У развоју квалитетног спорта Ниша, учињени су велики напори за стварање основе даљег развоја. У то време, Ниш је афирмисани југословенски центар квалитетног спорта. Његови клубови попут Фудбалског клуба ''Раднички '', Боксерског клуба '' Раднички '', Рукометног клуба '' Железничар '', Рукометног клуба '' ДИН '', Шаховског клуба '' Железничар '', Атлетског клуба '' Железничар '', Кошаркашког и Одбојкашког клуба '' Студент'', Стрељачког клуба '' 1881'' и Гимнастичког клуба '' Ниш'' заузимају видно место у југословенској породици спортова.

После вишемесечне јавне расправе о реорганизацији друштвених организација за физичку културу у спортске савезе, у Нишу је покренута иницијатива а убрзо и одржана 23. 12. 1992.године Оснивачка Скупштина Спортског Савеза Ниша. Овом приликом присутни чланови Скупштине, иначе овлашћени представници спортских организација и удружења, чланови Одбора за припрему Оснивачке Скупштине и чланови дотадашњег Извршног Одбора СОФК општине Ниш, доносе једногласну одлуку о оснивању Споортског савеза Ниша (ССН) као самосталне спортске организације Ниша, добровољно удружених чланица ради остваривања заједничких циљева, потреба и интереса који се утврђују Статутом Спортског савеза Ниша. Спортски савез Ниша је основало 36 спортских организација али, у складу са Статутом, могу се учланити и друге организације у области спорта.Оснивањем Спортског савеза Ниша (ССН) престаје да постоји Савез организација за физичку културу (СОФК) општине Ниш тако да све права и обавезе СОФК преузима новоосновани ССН.

Одлуком Оснивачке Скупштине Спортског савеза Ниша изабрани су Милан Пантелић (председник), Славољуб Лазетић (потпредседник), Војкан Митровић (потпредседник) док је за генералног секретара поново изабран Миодраг Јоцић који је био и последњи секретар СОФК Ниш. Већ наредне 1993. године на место генералног секретара уместо Миодрага Јоцића долази проф.др Драгољуб Петковић, редовни професор Филозофског факултета у Нишу, одсек

Група за физичко васпитање. Петковић је ову своју функцију обављао волонтерски до 25. 06. 1996.године када одлуком Управног одбора ССН на место генералног секретара бива постављен Иван Јовановић , професор физичке културе.

Одлуком Скуштине града од 17.8.1997. Спортски савез Ниша добија ново председништво али и Правилник о раду. Тако је за председника Спортског савеза Ниша изабран дотадашњи потпредседник Војкан Митровић док су за потпредседнике изабрани др Александар Златић и Владислав Гатарић.

Наредних неколико година обележено је све већом стагнацијом у раду, изазваном општом тенденцијом слабљења спортских савеза и покушаја формирања нових спортских асоцијација. У периоду до 2005. године, председник Спортског савеза Ниша подноси оставку и радом савеза руководи потпредседник Владислав Гатарић.

Године 2005. одржана је Изборна Скупштина на којој је представљена нова концепција у раду. За председника је изабран Миодраг Арсенијевић , за потпредседнике Братислав Вучковић и Драган Булић, а Управни одбор, до тада прегломазан и неоперативан, сведен је на седам чланова. Почетком 2006. године, расписан је конкурс на коме је за генералног секретара изабрана Надица Ивковић.

Данас у Нишу ради преко 400 спортских организација и клубова, од којих су готово сви, појединачно, или прреко гранских савеза, чланови Спортског савеза Ниша.

ПРЕДСЕДНИЦИ И ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРИ

Миладин В.Илић

Миладин В. Илић је рођен 1928.године у Пироту. Живи у Нишу од 1934.године. Завршио је основну школу “Вожд Карађорђе” и Прву мушку гимназију у Нишу, а затим ДИФ (Државни институт за фискултуру) у Београду 1954.год. Магистрирао је у Београду 1969.год., а докторску дисертацију одбранио је на Филозофском факултету Универзитета у Нишу 1975.год.

Био је професор физичког васпитања у Гимназији “Светозар Марковић” у Нишу и “Моша Пијаде” у Бихаћу. Од 1.децембра 1960.год. професор је Више педагошке школе у Нишу која се трансформише у Филозофски факултет. У два мандата је био декан Филозофског факултета, а у пензију одлази 1995.год. као професор овог факултета.

Бавио се лаком атлетиком, гимнастиком и рукометом. Био је тренер у рукомету, гимнастици и фудбалу.

Био је функционер у друштвеним организацијама за физичку културу, (Савез спортова, Савез организација за

физичку културу, СИЗ физичке културе, председник ДТВ “Партизан” – Ниш, члан секр. СОФК Србије).

Град Ниш му је доделио највећу спортску награду: “Октобарска награда. Ослобођење града Ниша. За животно дело.”

Написао је сто стучних и научних радова и десетак књига, био ментор при изради магистарских теза (пет пута) и докторских дисертација (шест пута). Преко петнаест година био је одговорни уредник часописа “Физичка култура” – Београд, најстаријег југословенског часописа из те области.

Бавио се историографијом развоја физичке културе у Нишу.

Умро је 2000.год. и сахрањен је на Новом гробљу у Нишу.

Димитрије Симоновић - Сима

Димитрије Симоновић – Сима рођен је 22.12.1932.године у Нишу, дипломирани машински инжењер. Један из плејаде оних дечака који су се определили за спорт са жељом да у њему испоље своје стваралачке способности. Д.Симоновић се бавио фудбалом (играо у подмладку ФК “Власта Божиновић), атлетиком (трчао 1500м) и као свестрани такмичар је учествовао у низу акција и манифестација.

Д. Симоновић је био заљубљеник у кошарку.З бог тога се док је учествовао у радној акцији на прузи Кучево-Бродице и определио за спортско усавршавање у кошарци. Похађао је семинар за судије и инструкторе кошарке, и први је испитани кошаркашки инструктор и судија у Нишу. Прорицана му је сјајна каријера у кошарци док је играо у екипи кошарке СД Раднички из Ниша.

Жеља за активним учествовањем у системским такмичењима довела је Симоновића у рукомет. Рукомет је у периоду о коме је реч био у Нишу боље организован и имао формиран систем такмичења. Симоновић је у рукомету од прве пропагандне утакмице (Динамо из Панчева 1948.) па све до гашења великог рукомета. Стао је на место центархалфа и није га напуштао до престанка активног играња.

Д.Симоновић је био поуздан играч одбране РК “Железничар”. Какав је био играч може се сагледати на основу позивања у рукометну реперезентацију Југославије. Сима је више пута позиван на тренинге и припреме државне репрезентације. Као омладинац Д.Симоновић је био секретар општинског и среског Комитета народне омладине и у организацији НО је увек одговарао за спорт.

Симоновић је највећи део свог живота посветио спорту. Када је престао с такмичењима и активностима укључио се у рад на развоју спорта као спортски радник. Био је

председник СОФК општине Ниш у више мандата, био је председник Савета за физичку културу и спорт при ГНО Ниш, Председник Фонда за физичку културу и спорт при ГНО Ниш, први је председник СИЗ физичке културе општине Ниш. Такође, био је у два мандата и председник РК “Железничар“, биран је и у републичке органе за физичку културу. Треба нагласити да је био члан Југословенског олимпијског комитета.

Радећи активно на поменутим функцијама Д.Симоновић је имао прилике да се упозна са целокупном проблематиком спорта у Нишу па самим тим и да је решава. Може се рећи да је Д.Симоновић био просто опседнут изградњом спортских објеката. Он је иницирао и помагао изградњу отворених (асфалтних) терена у Чаиру, изградњу Диспанзера за медицину спорта, потписао Уговор с државом СФРЈ (ЈНА) о коришћењу “Шиваре” као прве спортске хале у Нишу, непосредно учествовао у решавању проблема око изградње тениских терена код Нишаве, објеката ККК “Гусар”, просторије ФК “Јастребац” и “Палилулац”, шаховског дома, стонотениског дома и низа других објеката (зграде у којој су смештена руководства спортских организација у Нишу и сала за бокс и борилачке спортове).

Круна његовог рада је иницирање, обезбеђења средстава и учешће у изградњи спортске хале “Чаир” у Нишу. Д.Симоновић је био први подпредседник одбора за изградњу хале. Његов ентузијазам се може сагледати и кроз лично учешће у финансирању хале (уплатио 4000 динара као прилог за изградњу).

За рад у спортским организацијама Д.Симоновић је добио Октобарску спортску награду и награду “За животно дело”, као и бројна признања, дипломе, похвале и друго. Као пензионер редован је посетилац спортских (пре свега рукометних утакмица) и члан клуба ветерана РК “Железничар”.

Димитрије Симоновић

Милутин Урбанчић

Рођен у Нишу 27.5.1936.год. Љубав према спорту исказивао још у раном детињству, а највећа љубав је био фудбал. Са 15 година је играо за подмладак ФК “Динамо” из Ниша а са непуних 18 година заиграо за први тим ФК“Динамо”. Након фузионисања нишких фудбалских клубова Железничара и Динама прешао је у ФК “Слога”, садашњи “Цар Константин”.

Преставши са активним бављењем спортом, активирао се као спортски радник. У фабрици ''Вулкан'', један је од оснивача спортског друштва “Вулкан”. М.Урбанчић је такође био један од иницијатора такмичења гумарских индустрија некадашње Југославије од Скопља до Крања под називом “Гумијада”. Један је од оснивача Радничких спортских игара у Нишу где је био члан комисије и више година председник комисије при Општинском синдикалном већу.

У ФК “Слога” (садашњи “Цар Константин”) по завршетку фудбалске каријере увек је био у ужем руководству клуба. На предлог спортских институција нашег града, изабран за члана председништва СОФК-е да би крајем 1980.год. био изабран за председника СОФК-е. Председничку функцију обављао је до краја 1982.год. Због нарушеног здравственог стања 2004.год. повукао сам из ФК “Цар Константин. На одржаној годишњој Скупштини ФК “Цар Константин” 3. јула 2004.год. изабран је за почасног доживотног председника клуба.

За свој вишедеценијски рад, добитник је око 130 награда, признања, повеља од своје радне организације, затим спортских институција у Нишу, региону, Србији и некадашњој Југославији. Поред осталих, добитник је Октобарске спортске награде, златне плакете и повеље за 35 год. физичке културе и 20 год. постојања СОФК-е.

Милуин Урбанчић

Милун Пантелић

Милун Пантелић рођен је 1939.године. По струци је био дипломирани економиста. Био је дугогодишњи активиста у физичкој култури, посебно у организацији “Партизан”. Био је члан друштва “Партизан” у Титовом Ужицу, па по преласку у Ниш његова активност није престајала. Напротив, одмах се укључио у рад. Био је председник друштва за физичку културу у Месној заједници “Моша Пијаде”, председник Општинског савеза друштава за физичку културу у МЗ, а од почетка 1985.године председник је Председништва Општинског савеза “Партизан” (данашњи Савез за рекреативни спорт). Као председник улагао је максималне напоре за унапређење рада Савеза. Иако са велиим обавезама на радном месту, његово ангажовање у Савезу је било свакоднево.

Својим залагањем и ауторитетом посебно је допринео да се побољша материјално-кадровски положај друштава и Савеза. За активност и помоћ спортским друштвима у Месним заједницама добио је више признања. Биран је и делегиран у више самоуправних органа и тела. Био је делегат у Скупштини СИЗ физичке културе, Председник Надзорног одбора у СИЗ физичке културе, члан Председништва СОФК општине Ниш, а Председник Спортског савеза био је у периоду од 1990. до 1996. год. Добитник је Октобарске спортске награде 1986 године.

Умро је и сахрањен у Нишу 1996.године.

Драган М. Ристић

Драган Ристић је један од оних младића који су се по завршетку Другог светског рата, бавили теловежбом у Соколани. Као теловежбач учествовао је на разним приредбама, слетовима и другим јавним манифестацијама.

У циљу стручног усавршавања похађао је курсеве и семинаре (за инструктора за обуку алпиниста, за рукометног тренера и судију и за кошаркашког судију).

Драган Ристић је у Соколани почео да игра кошарку, а када се појавио рукомет укључио се у рад са рукометашима. Рано се опредељује за суђење у рукомету и кошарци, а како су судије за кошарку биле потребније но за рукомет, он стиче звање и Савезниог судије и приклања се кошарци, од 1954. до 1962.године. Тада се посвећује аутомобилизму. Као Ауто-рели возач учествује на многим релијима у земљи и иностранству, да би јануара 1969.год. са још три возача из Југославије учествовао на зимском релију “Монте Карло”.

По завршетку спортске двадесетпетогодишње каријере 1972.године радио је у иностранству, али је одржавао сталне

везе са спортистима Ниша, па се по повратку укључио у клуб рукометних ветерана РК”Железничар”.

Драган Ристић је носилац Златне плакете Савеза организација за физичку културу Ниша, за 25 година рада на развоју физичке културе у граду, у периоду од 1945. до 1970.године, као активан спортиста, али као и функционер.

У једном мандату био је секретар Општинског савеза спортова а касније и Секретар Спортске секције Ауто-мото друштва у Нишу, за коју је наступао на ауто рели такмичењима освојивши многе награде.

Миодраг Јоцић

Миодраг Јоцић рођен је 1.8.1954.године у Нишу. Спортом почео да се бави 1963.године у ДТВ “Партизан” – стара Соколана. Као члан нишке екипе на републичком првенству које је одржано 1967.године (Јастребац) освојио друго место на вратилу.Члан је Кошаркашког клуба “Студент” од 1969.године до 1973.године (кратко време провео и у КК “Ергоном”). Кошаркашки је тренер и судија.

Завршио је Факултет физичке културе у Нишу 1979. године. Председник УСОФК Ниш 1977-1978.године и члан председништва УСОФК Југославије. Члан Организационог одбора Других спортских игара студентске омладине Југославије (СИСОЈ) у Кумровцу 1977.године. Члан организационог одбора Универзијаде у Загребу 1978.године

Изабран за секретара СОФК Ниш-а априла 1984.године и на тој функцији био до јуна 1993.године. Најзначајније активности у том периоду биле су:

- Олимпијски пламен,
- Олимпијске сеоске игре Србије са 1500 учесника
- Обука непливача,
- Акција “Сви на снег”.

Члан Скупштине и председник финансијске комисије СИЗ физичке културе у Нишу у периоду од 1984-1988.године. Члан Председништва СОФК Србије од 1986.-1990.године.

Од 2005. године председник Куглашког савеза Ниша и члан Управног одбора Куглашког савеза Србије.

Петар Видановић

Са дужности секретара Самоуправне интересне заједнице за информисање у Нишу, као дугогодишњи спортиста - играо рукомет и фудбал, и истакнути спортски радник, а по Одлуци Скупштине СОФК Ниш, прелазим 1.4.1976. године на професионални рад у СОФК. По први пут место генералног секретара СОФК је било плаћена функција.

Служба СОФК је тада бројала 6 радника – тројица су обављала стручне послове а троје административно финансијске. Као дипломираном правнику који је одлично је познавао стање у нишком спорту, један од приоритетних задатака био је кадровско ојачање службе. Председништво СОФК је усвојило дугорочни развој нишког спорта што је проузроковало и систематски пријем стручних радника, пре свега тренера и њихово распоређивање на рад у клубовима. Убрзо су сви квалитетни клубови добили тренере, неки и два, а стручна служба СОФК је кадровски ојачана, пре свега у области финансија. Финансијска служба је постала сервис за вођење материјално финансијског пословања клубова који су представљали интерес града, сем ФК “Раднички”, РК “ДИН” и РК “Железничар” који су умали своје службе.

На тај начин уведена је контрола трошења буџетских средстава а клубови су били ослобођени финансијских издатака за те послове. Актом о трансформацији физичке културе Ниша, формирани су и специфични савези за поједине сфере друштвеног живота. Тако поред општинских струковних савеза, формиран је “Партизан” – савез друштава за физичку културу у месним заједницама, УСОФК на нишком Универзитету, Савез друштава за физичку културу у школама, РСИ при синдикату као и Савез инвалида.

Као савез од интереса за град у коме су били струковни савези и клубови носиоци развојне политике, формиран је Спортски савез Ниша. По одлуци надлежних државних органа 15.2.1993.године Видановић прелази на рад у Спортски савез где остаје до 1.5.1994. године. Када је те године усвојена одлука о реорганизацији градске управе, Видановић је именован за шефа Одсека за спорт при Секретаријату за друштвене делатности где остаје до краја 1998.године када одлази у пензију.

Као друштвено спортски радник највећу активност испољио је у рукомету. Обављао је функције председника и секретара општинског и Међуопштинског рукометног савеза, био члан Председништва РС Србије у два мандата, а две године био и потпредседник Савеза. Уз подршку СОФК Ниша и Рукометног савеза Србије у два сазива сам био члан Председништва СОФК Србије. Као и члан овог форума учествовао је у међународној спортској сарадњи Србије са Русијом, Бугарском, Румунијом, и Мађарском.

За дугогодишњу активност и остварене резултате Видановић је добио веома значајна признања:

- Мајска награда СОФК Србије,
- Добитник повеље Рукометног савеза Србије,
- Добитник повеље Фудбалског савеза Ниша и Међуопштинског савеза Ниша који су ме и прогласили заслужним фудбалским радником,
- Добитник повеље Савеза синдиката општине Ниш,
- Добитник највећег признања Округ савеза за спорт Софије за дугогодишњу успешну сарадњу СОФК Ниш и тог савеза.

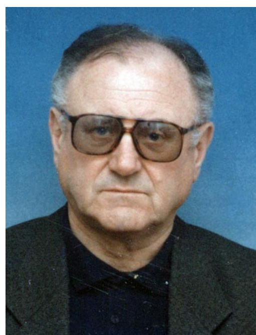
Петар Видановић

ИВАН ЈОВАНОВИЋ – КАПИ

Рођен је у Нишу 16.маја 1950 године. У спорту присутан у млађим категоријама: шах (Капи од Капабланка Хозе Раул), фудбал (ФК “Железничар”) и атлетика (АК”Железничар”).Прва је генерација нишког “ДИФ”-а.Спортски је новинар у “Народним новинама” и дописник новосадског “Дневника”.

Добитник је Октобарске спортске награде Ниша 1980.године.

Генерални секретар Женског фудбалског клуба “Машинац” 5-6 година из времена потпуне доминације овог клуба на простору Југославије (1985-1991).

Директор Винер брокер спорта (кошарка):

- са кошаркашицама освојен Куп Југославије, вицешампионска титула у лиги и још једно финале Купа Југославије,
- са кошаркашицама улазак у Прву савезну лигу (велика лига са 32 клуба)

Фудбал:

- Директор “Нишке зоне”
- Потпредседник Извршног одбора, па члан Извршног одбора фудбалског савеза Југославије (касније Србије и Црне Горе) 8 година.

Директор Атлетског клуба “Железничар”.

Члан Извршног одбора Атлетског савеза Србије четири године.

Генерални секретар Спортског савеза Ниша од 1996.године до 1997.године.

Добитник сребрне плакете СОФК општине Ниш .

ВОЈКАН МИТРОВИЋ

Рођен 1950 у Нишу. Дипломирани правник. У струци обављао послове Градског јавног правобраниоца, адвоката, судије и Председника Трговинског суда у Нишу.

Са групом спортских радника 1991 год. основао клуб за пливање, ватерполо и синхроно пливање и скокове у воду "Ниш" и био први председник клуба.

Од 1996.год. када је клуб подељен на клубове за пливање, синхроно пливање и ватерполо, први је председник Ватерполо клуба. У то време био је члан Скупштине ватерполо савеза Србије.

Награђиван за спортски рад од Ватерполо Савеза Србије 1994.год., Савеза за синхроно и уметничко пливање Србије, а 1996.год. од стране спортских новинара града проглашен спортским менаџером године.

Председник Спортског савеза Ниша је био у периоду 1997-2000. године.

Војкан Митровић

РАТОМИР ЂУРАШКОВИЋ

Ратомир Ђурашковић је рођен 20.05.1942. године у Магашу, СО Бојник, Србија. Основну школу, гимназију и медицински факултет завршио је у Нишу. Магистарску тезу под називом "Антропометријске карактеристике, функционалне карактеристике и електрокардиографске промене пре и после максималног теста физичког оптерећења код жена активних спортиста" одбранио је 1986. године на Медицинском факултета у Нишу. Докторску тезу под називом "Компаративна анализа антропометријских димензија, функционалних способности и електрокардиографског налаза спортиста и спортискиња у фудбалу и рукомету" одбранио је 1989. године на Медицинском факултету у Нишу. У звање редовног професора на предмету Биологија развоја човека са медицином спорта на факултету Физичке културе у Нишу биран је 2002 године.

У спортско - медицинској пракси стекао је звање „Спортски лекар" 1976 године, затим диплому ФИМС-а 1977, као и диплому УСМЈ (Удружења спортске медицине Југославије). Специјализацију из спортске медицине завршио је 1980. године, а звање примаријуса спортске медицине стекао је 1987. године. Активни је учесник са радовима на два Светска и четири Балканска Конгреса спортске медицине. Члан је испитне комисије медицинског факултета у Нишу за полагање специјалистичког исита из спортске медицине.

Објавио је до сада у стручним и научним часописима око 120 радова из спортско медицинске проблематике и 6 књига.

Активно се бавио спортском гимнастиком од 1951. до 1973. године. Као такмичар био је првак Југославије у спортској гимнастици за сениоре првог разреда 1970 године. У сусрету градова Великог Трнова-Бугарска и Ниша освојо је прво место у оба сусрета. У сусрету Гимнастичара Ниша и Онтарија-Канада, освојо је друго место, а у сусрету репрезентације Србије и Покрајине Дебрецен-Мађарска освојо је четврто место. Као тренер у спортској гимнастици водио је јуниорску репрезентацију Југославије против јуниорске репрезентације Француске. Као виши фудбалски тренер тренирао је ФК "ОФК-Ниш, ФК "Цар Константин" и ФК "Јастребац" из Ниша.

Функцију секретара фонда физичке културе у Нишу обављао је од 1990. до 1992. године. Био је председник здравствене комисије Гимнастичког савеза Србије и Југославије. Обављао је функију председника Гимнастичког савеза Србије.

Сада обавља функцију Председника Савета за спорт Градоначелника Ниша и Председника Гимнастичког друштва „Соко-Ниш-1897" .

За остварене резултате награђен је следећим признањима: повељом града Ниша, два пута Октобарском

наградом града Ниша, Златном плакетом СОФК Ниша, Мајском наградом СОФК Србије, Златном плакетом ГС Србије и Југославије. За дугогодишњи рад у спорткој медицини Југославије добио је „БРОНЗАНУ ПОВЕЉУ ЗАХВАЛНОСТИ ЗА ИЗВАНРЕДНЕ ЗАСЛУГЕ".

Ратомир Ђурашковић је редовни професор на Факултету спорта и физичког васпитања Универзитета у Нишу.

Ратомир Ђурашковић

Миодраг Арсенијевић

Миодраг Арсенијевић (15.12.1963, Ниш), инжењер електронике, дуго година се активно бавио рукометом (РК ''Железничар'').По завршетку активне играчке каријере посветио се рукомету најпре као савезни рукометни судија (од 1987) и касније као тренер (1996) да би се усавршио завршивши Менаџмент у спорту (2007).

Од 2006. до 2009. године Миодраг Арсенијевић је био на функцији председника Спортског Савеза Ниша. Запослен је у Дирекцији за изградњу града Ниша као руководилац сектора за грађевинско земљиште .

РУКОМЕТНИ САВЕЗ
СРБИЈЕ

ДОБИТНИЦИ ОКТОБАРСКЕ СПОРТСКЕ НАГРАДЕ
'' ОСЛОБОЂЕЊЕ ГРАДА НИША ''

1968. година

ФК ''Раднички '' Ниш
Комисија за Радничке Спортске игре
Владимир Гроздановић, спортиста
Божидар Станковић, спортски радник
Иван Јовановић, спортски радник
Трајан Момчиловић, наставник физичког васпитања

1969. година

ФК ''Раднички '' Ниш
Општински стрељачки одбор – Ниш
Јане Бахтијаревић, спортиста
Радивоје Павловић, спортски радник
Владан Павловић, спортски радник
Мр Александар Керковић, професор

1970. година

Стрељачка дружина ''ЕИ-Ниш ''
Комисија за Радничке Спортске игре
Илија В.Ничић, спортиста
Милисав В.Никезић, спортски радник
Чедомир Вељковић, спортски радник
Анка Ђорђевић, професор физичког васпитања

1971.година

Стрељачка дружина ''ЕИ-Ниш ''
Фудбалска школа ФК ''Раднички '' Ниш
Јане Бахтијаревић, спортиста
Миодраг Стојиљковић, тренер
Димитрије Стефановић, спортски радник
Славољуб Стаменковић, спортски радник
Анка Ђорђевић, професор физичког васпитања

1972.

РК ''ДИН – 12.фебруар''
Рукометна школа ''Иван Горан Ковачић'' Нишка Бања
Ружица Стевић, спортиста
Виктор Купљеник, тренер падобранства
Срећко Тариташ, спортски радник
Драгољуб Михајловић, спортски радник
Јовица Тасић, професор физичког васпитања

1973.

Женска екипа КК '' Студент '' Ниш
ДФК ЕШЦ '' Никола Тесла '' Ниш
Веселинка Милошевић, спортиста
Ратомир Ђурашковић,тренер
Димитрије Симоновић, спортски радник
Миодраг Илић, спортски радник
Благоје Мадић, наставник физичког васпитања

1974.година

Универзитетски Одбојкашки клуб '' Студент '' Ниш
Спортско друштво '' Нишава'' Савеза глувих и наглувих
Саша Илић, спортиста
Милоје Милојевић, тренер
Радомир В.Костић, спортски радник
др дипл.инж.арх. Ђорђе Злоковић, пројектант Хале спортова ''Чаир''
др дипл.инж.арх. Љубица Ковачевић, пројектант Хале спортова ''Чаир''
др дипл.инж.арх. Душан Станковић, пројектант Хале спортова ''Чаир''
пуковник Милош Богдановић, спортски радник
Радомир З.Костић, професор физичког васпитања

1975.

РК '' Железничар '' Ниш
Универзитетски СОФК Ниш
Адем Асановић, спортиста
Љубиша Стојковић, спортски радник
Чедомир Павловић, спортски радник
Миодраг Атанасијевић, спортски радник
Љиљана Пантић, педагог физичке културе

1976.

Кајак кану клуб '' Гусар ''
Савез за спорт и рекреацију инвалидних лица – Ниш
Љубиша Рајковић, спортиста
Бранислав Милачић, тренер
Михајло Пантић, спортски радник
Душан Јеремић, спортски радник
Милисав Стојановић, професор педагог физичке културе

1977.

Димитрије Симоновић – за животно дело
РК '' Железничар '' Ниш
Школска спортска дружина '' Стеван Сремац'' Ниш
Часлав Грубић, спортиста

Зоран М.Живковић, тренер
др Божирар Миленовић, спортски радник
Ратко Николић, спортски радник
Петар Сератлић, спортски радник
Маринко Голубовић, спортски радник
Јулијана Стојановић, професор педагог физичке културе
Миодраг Николић, спортски новинар

1978.

Жарко Радичевић, спортски радник , за животно дело
ОК ''Стеван Сремац'' Ниш
ДФК '' Делијски вис''
Општински Рукометни савез
Часлав Грубић, спортиста
Михајло Поповић, тренер
Драгослав Јовановић, спортски радник
Петар Живковић, спортски радник
Чедомир Стојановић, спортски радник
Цветко Китић, професор педагог физичке културе
Ратко Кабадајић, спортски новинар

1979.

Рајко Ђорђевић, спортски радник, за животно дело
ДФК и рекреацију МЗ '' Горњи Матејевац''
ФК ''Раднички '' Ниш
Сузана Максимовић, спортиста
Велибор Димитријевић, спортиста
Драгољуб Петковић, тренер
Драгослав Најдановић, спортски радник
Љубивоје Перуновић, спортски радник
мр Радослав Бубањ, професор педагог физичке културе
Спортска редакција НИРО '' Народне новине''

1980.

Рајко Ђорђевић, спортски радник, за животно дело
Гимнастички клуб '' Ниш'' – Ниш
ДФК '' Полет '' при ОШ ''Доброслав Јовановић Станко'' (данас ОШ '' Стефан Немања''
Драган Пантелић, спортиста
Весна Милошевић, спортиста
Мирослав Глишовић, тренер
Божидар Мијалковић, спортски радник
Љубиша Динић, спортски радник
Мр Милентије Бранковић, педагог физичке културе
Иван Јовановић, спортски новинар
Виктор Куљкин, млади спортиста

1981.

Божидар Станковић, спортски радник, за животно дело
Планинарско-смучарски савез општине Ниш
Друштво педагога физичке културе
Стрељачки клуб '' 1881''
Сузана Максимовић, спортиста
Душан Ненковић, тренер
капетан 1.класе Станимир Васиљевић, спортски радник
Ђорђе Антић, спортски радник
Слободан Стојиљковић, педагог физичке културе
Боривоје Потић, педагог физичке културе
Драган Стефановић, млади спортиста

1982.

Ратко Николић, спортски радник, за животно дело
Савез ДФК у васпитно- образовним установама – Ниш
УСОФК Ниш
Стрељачки клуб '' 1881 ''
РК '' Железничар ''
Велибор Димитријевић, спортиста
Сузана Максимовић, спортиста
Милутин Урбанчић, спортски радник
Војислав Митић, спортски радник
Ибро Црналић, тренер
Драган Станковић, педагог физичке културе
Ирена Милојковић, млади спортиста
Секција спортских новинара Ниш

1983.

Гмитар Младеновић, професор, за животно дело
ДФК МЗ '' Мија Станимировић ''
Комисија за Радничке спортске игре
ФК '' Раднички'' и РК '' Железничар '' равноправно деле награду
Шах клуб '' Железничар '' и ЖФК '' Машинац'' равноправно деле награду
Сузана Максимовић, спортиста, Велибор Димитријевић, спортиста и Слободан Аџић, спортиста равноправно деле награду
Милош Младеновић, тренер
Славољуб Марјановић, тренер
Богдан Тодоровић, спортски радник
др Владимир Динић, спортски радник
Александар Рудић, спортски радник
Слободан Марјановић, педагог физичке културе
Слободан Динић, педагог физичке културе
Данијела Тодоровић, млади спортиста
Драган Стојковић, млади спортиста

1984.

Чедомир Павловић, спортски радник, за животно дело
ДФК ''Христодул Аврамовић – Дуле'' Доња Трнава
Стрељачки клуб '' 1881''
ЖФК '' Машинац''
Драган Младеновић, спортист
Миодраг Радић, спортист
Зоран Живковић, тренер
Душан Јеремић, спортски радник
Радмила Пауновић, педагог физичке културе
Наташа Стевановић, млади спортиста

1985.

Илија Ничић, за животно дело
ДФК ''Јосип Колумбо ''
РК '' Железничар ''
Славољуб Марјановић, спортиста
Перица Крстић, тренер
Борислав Радић, спортски радник
др Ратомир Ђурашковић, спортски радник
др Србислав Вучковић, педагог физичке културе
Надежда Ћирић, педагог физичке културе
Марина Велимировић, млади спортиста
Милан Потић, млади спортиста

1986.

Анка Ђорђевић, за животно дело
Чедомир Стојановић, за животно дело
Стрељачки клуб ''1881''
СД '' Вулкан''
Часлав Грубић, спортиста
Мр Ђорђе Милошевић, спортски радник
Првослав Анђелковић, спортски радник
Радослав Ђорђевић, педагог физичке културе
Лидија Михајловић, млади спортиста
Милун Пантелић, спортски радник

1987.

Крста Радовић, професор физичког васпитања у пензији, за животно дело
Маја Миленковић, спортиста
Жељко Ђукић, спортиста
СД '' Нитекс'' при НИТЕКС- Ниш
Бошко Прелевић, педагог физичке културе
Стојан Вучковић, друштвено спортски радник

1988.

Милорад Лајшић, спортски радник, за животно дело

ДФК '' Наша будућност'', ОШ ''Моша Пијаде ''
Роландо Пушник, спортиста
Тамара Пејић, спортиста
Михајло Ђорђевић, педагог физичке културе
Љубодраг Давидовић, спортски радник

1989.

Миодраг Станковић за животно дело
Драган Митровић, спортиста
ДФК '' Машинац'' – Машински факултет Ниш друштвена организација за физичку културу
Световид Гроздановић – Ћеран , наставник физичког васпитања
Др Милорад Јеркан, друштвено спортски радник

1990. није додељена

1991.

Омладинска екипа ФК '' Раднички ''
Мирослав Глишовић, за животно дело
Владимир Стојиљковић, спортиста
Зоран Стојилковић, тренер
Милисав Пејић, друштвено спортски радник

1992.

II АЗБУЧНИК

АЕРО КЛУБ '' АЕРО''

Аеро клуб ,,Аеро,, је настао 05.07.2004. године на иницијативу пензионисаног пилота Војске Србије Зорана Шпановића и Слободана Јовановића, припадника 63.пад.бр. Цела организација је отпочела од једног изнајмљеног авиона ’’цессна 150’’ из Београда да би данас клуб имао авион у власништву и још два авиона у најму. Клуб има преко 80 чланова од чега 37 пилота на обуци за ППЛ и већ 18 ППЛ дозвола пилота.

Ученици аеро клуба '' Аеро '' већ лете у Израелу, Француској, на Кипру..Кллуб има јако успешну сарадњу са клубовима из Крушевца,Смедеревске Паланке, Параћина, Лесковца,Трстеника,Новог Сада...

Преседник клуба је Зоран Шпановић а управник је Небојша Поповић (пензионисани пилот ОС) такође директор теоретске наставе

1. АИКИДО

КЛУБ РЕАЛНОГ АИКИДОА ,,БРЗИ БРОД" НИШ

Одлуком управног одбора КСЦ-а ,,Брзи Брод", дана 27.12.1997.године, формира се секција реалног аикидоа, као још један његов члан. Секција је почела са радом 09.02.1998. године са око тридесетак чланова. Временом се чланство повећавало, тако да су се стекли услови за прерастање у клуб тако да је 12.03.2002. године на редовној скупштини Културно спортског центра донета је одлука да секција прерасте у Клуб реалног аикидоа ''Брзи Брод''. Формирањем клуба постајемо самостални члан Светског центра реалног аикидоа и Аикидо савеза Србије за реални аикидо. Клуб је регистрован у Министарству просвете и спорта, дана 03.09.2002. године.

Од самог формирања клуб се, поред редовног тренирања и ширења ове борилачке вештине, бави и формирањем здраве и свестрано развијене личности, развојем психофизичких особина и моторике својих најмлађих чланова. Деци је омогућена корисна и здрава забава и дружење са децом из других клубова и градова, путем организовања локалних и интернационалних семинара за децу, на којима клуб редовно учествује. Од формирања до данашњег дана чланови клуба су учествовали на многим клупским, савезним, међународним и интернационалним семинарима.

Клуб реалног аикидоа ''Брзи Брод'' тренутно броји око 80 чланова и настоји да у даљем раду, поред Брзог Брода и Ледене Стене, шири своју делатност и у другим деловима града и околине. Клуб ради у просторијама МК Брзи Брод и ОШ ,,Бубањски хероји". Тренинге воде лиценцирани мајстори СЦРА Љубиша Голубовић 3.дан и Миљан Голубовић 1.дан.

2. АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

КЛУБ АМЕРИЧКОГ ФУДБАЛА ‘’ИМПЕРАТОР’’ НИШ

Клуб америчког фудбала “ИМПЕРАТОРИ’’ из Ниша основан је 18.августа 2006.год. Како клуб није имао за собом

предходну годину као такмичарску, наступима на пријатељским мечевима је забележио успехе који су га квалификовали да се у текућој 2007. години такмичи у највишем рангу такмичења за овај спорт.

Поред одиграних пријатељских мечева у 2006.год. (против екипе из Параћина 77:0 одиграног 05.06.2006. год као и против екипе из Пожаревца- прошлогодишњег полуфиналисте 14:12 одиграног 04.11.2006.год), одигран је и пријатељски меч против екипе из Шапца 01.04.2007. год са резултатом 30:12, ваља напоменути да је тај меч одигран на гостујућем терену и то против екипе која слови за фаворита у својој групи.

Осим једне изгубљене утакмице на почетку званичне САФС лиге, тим ИМПЕРАТОРА је у даљем току такмичења забележио неколико победа (против тима из Јагодине 13.05.2007.год. резултатом 72:7, и против тима из Младеновца 02.06.2007. год. резултатом 14:0. Са истом екипом одигран је меч 23.06.2007. год. који су ИМПЕРАТОРИ добили резултатом 42:6. Реванш са екипом Јагодине одигран је 08.06.2007. године у Јагодини и завршен победом ИМПЕРАТОРА резултатом 40:20).

Овим победама екипа ''Императора'' изборила је учешће у плеј- офу, у коме је победила екипу Шапца 30.августа и изборила учешће у финалу (21:19). Финална утакмица је одиграна 30. септембра у Клеку против екипе из Чачка - КАФ ''Император'' је изгубио у финалу и постао вицешампион државе.

АТЛЕТИКА

АТЛЕТСКИ КЛУБ „ЖЕЛЕЗНИЧАР“ НИШ

Атлетски клуб „Железничар“ Ниш основан је априла 1937.године као секција при ногометном спорт клубу „Железничар“. Иницијатори за оснивање лакоатлетске секције,како се тада звала, били су омладинци који су често учествовали у лакоатлетским надметањима која су органиозовали ондашњи нишки спортски клубови.

У Ниш је 1937.године дошао Радивоје Раша Миловановић, болнички наредник, родом из Грабова код Горњег Милановца, иначе заљубљеник у атлетику. Тада се већ са доста успеха бавио атлетиком као члан београдске соколске организације. Колико је волео атлетику говори податак да је 1936. године путовао у Берлин на Олимпијске игре о свом трошку.

По доласку у Ниш обилази школе и игралишта интересујући се за омладинце који се баве атлетиком, присуствује разним школским такмичењима. Тако упознаје Владимира Трајковића, Михалја Ђулизибарића, Ђорђа Лазаревића, Алексу Ненадовића, Спиру Јовановића, Крсту Радовића, Драгослава Вандеровића, тадашње лакоатлетичаре и са њима оснива лакоатлетску секцију при Ногометном спортском клубу „Железничар“ који је у то време био добро организован клуб, имао своје игралиште и могао бесплатно да организује превоз спортиста железницом. На оснивачком састанку за тренера је изабран Раша Миловановић, за вођу секције Алојз Маринић, службеник железничке радионице, за секретара секције изабран је Јосип Ерменц.. Међутим стварни председник и руководилац секције био је Раша Миловановић, секретарски посао је водио Владимир Трајковић, а Алојз Маринић и Јосип Ерменц обезбеђивали материјална и финансијска средства.

Лакоатлетска секција НСК „Железничар“ из Ниша одмах је приступила београдском лакоатлетском подсавезу како би могла да се укључи у тадашњи систем такмичења. Руководиоци секције су предузели мере за изградњу стазе и обезбеђење реквизита.

Тако је већ 1938.године била завршена стаза од црне шљаке која је у делу испред трибина (за трке на 100 метара) имала четири стазе, док је кружни део био мало краћи и ужи. Тако су гледаоци могли да уживају и у фудбалским утакмицама, а и у тркама лакоатлетичара које су се одржавале у полувременима утакмица.

Око набавке реквизита је било више потешкоћа. Раша Миловановић је за свој новац купио пар спринтерица, а донео је и једно копље и диск. Кугла и кладиво направљени су у железничкој радионици (Мостовској).

Постепено су опремљена и уређена и борилишта за скок у даљ, вис, скок мотком и бацање кугле тако да су

чланови секције могли да организују велики атлетски митинг о коме су сањали годину дана, колико је требало да се стаза и боролишта изграде и оспособе за једно такво такмичење.

Град је са симпатијама пратио ангажовање лакоатлетичара и давао им пуну моралну подршку. Материјална подршка је била слаба, углавном је све падало на терет лакоатлетичара и љубитеља атлетике. Мостовска и железничка радионица су у својим погонима израдиле кугле, кладиво и штафетне палице што је била значајна помоћ. Све је и поред тешкоћа набављено и спремно за такмичење.

Први лакоатлетски митинг, о коме је писала и београдска штампа, одржан је 2. октобра 1938. године. У Ниш су допутовали атлетичари из целе Србије У целини митинг је оцењен као веома успешан.

Клуб је наставио са даљим развојем и своју делатност није прекидао ни у ратном периоду. Одмах после Другог светског рата секција је прерасла у клуб и први председник био је господин М.Фелкер. За бављење атлетиком постојало је велико интересовање међу нишком омладином, тако да се клуб брзо омасовио, што је захтевало све бољу и бољу организацију. Томе су допринели и сви наредни председници: Срба Ђоревић, Милорад Миладиновић, Младен Ковачевић, Љубиша Милутиновић, Јеремија Митић, Божидар Мијалковић, Миодраг Анастасијевић, Радић Мијајловић, Радослав Бубањ, Горан Николић, Предраг Марковић и Стојан Антић. Неизмерни допринос дали су и председници и секретари атлетског подсавеза Ниша који је касније прерастао и у срески атлетски савез Чедомир Стојановић, Александар Поповић, Миливоје Миладиновић, Драган Јовић и други.

Клуб је бринуо и о стручном раду па је свој стручни допринос дало и много тренера: Раша Миловановић, Јосип Ерменц, Виктор Мураус, Влада Трајковић, Зоран Лонгиновић, Мађареви, Крста Радовић, Александар Керковић, Александар Поповић, Михајло Поповић, Драгољуб Обрадовић, Раде Радовановић, Радомир Костић, Трајан Момчиловић, Петар Димитријевић, Драган Јовић, Слободан Динић, Слободан Митић, Владислав Гатарић, Љубомир Раковић, Јовица Здравковић, Милисав Петровић, Константин Шипоклијев, Драган Томић, Дејан Живковић, Желимир Нешић, Јоцко Лазић, као и најмлађи Милка Ђорђевић, Марко Јанковић и Раде Јовановић.

Деловање атлетских радника усмеравано је на омасовљење атлетског спорта, на стварање услова за бављење атлетиком, на организацију атлетских такмичења, на правилно васпитање младих људи, а наравно и на развој спортских резултата. Учествујући на Првенствима државе атлетичари „Железничара“ су у сениорској конкуренцији освојили 51 титулу првака државе, 48 вицешампионских титула и 47 трећих места. На сениорким куповима државе освојено је 44 титуле победника Купа, 40 других и 35 трећих места у појединачној конкуренцији. Освајачи ових титула су:

Слободан Митић, Душан Шуклетовић, Александар Раковић, Бојан Милутиновић, Владимир Јоксимовић, Јован Ђукић, Марко Јанковић, Вукосава Ђапић, Милка Ђорђевић, Мирјана Ђурић, Татјана Митић, Слободан Динић, Слободан Корaћевић, Десимир Рондовић, Зоран Стојановић Милан Шолаја, Желимир Шарчевић, Милан Чворо, Маја Ђукић, Ина Рангелов, Јелена Коцић, Милан Стојановић, Бранимир Милосављевић, Слободан Јосифовић, Милисав Петровић, Јоцко Лазић, Јовица Здравковић, Предраг Трајковић, Мића Ивковић, Јелена Петровић, Небојша Панић, Христина Живић, Стојан Станишић, Марко Чоловић, Ивана Петровић, Илија Павловић, Владимир Живковић, Анђелка Јоцић, Миљан Савић, Марко Антић, а као чланови штафета Братислав Чукић, Дејан Живковић, Данијел Живановић, Доналд Јакуби, Предраг Попоић, Раде Јовановић, Петар Додић, Зоран Дојчиновић, Горан Јовичић.

Атлетичари „Железничара“ учествовали су и на међународним такмичењима. На Олимпијским играма учествовали су Александар Раковић (три пута) и Марко Јанковић (једном). На Светским првенствима Александар Раковић, Европским првенствима Александар Раковић, Марко Јанковић, Вукосава Ђапић, на Медитеранским играма Марко Јанковић, Вукосава Ђапић, на Универзијадама Александар Раковић, Марко Јанковић, Вукосава Ђапић, Марко Антић, Миљан Савић, Татјана Митић, Ивана Петровић.

Сениорски репрезентативци државе на Куповима Европе, Балканским играма и другим сусретима репрезентација били су: Слободан Митић, Слободан Динић, Бранимир Милосављевић, Слободан Кораћевић, Душан Шуклетовић, Милисав Петровић, Јоцко Лазић, Десимир Рондовић, Александар Раковић, Милан Чворо,Марко Јанковић, Мирјана Ђурић, Јелена Коцић, Ина Рангелов, Вукосава Ђапић, Татјана Митић, Милка Ђорђевић, Бојан Милутиновић, Владимир Јоксимовић, Марко Антић, Миљан Савић, Ивана Петровић.

На Првенствима Балкана такмичари „Железничара“ освојили су 10 златних медаља, 13 сребрних и 14 бронзаних у сениорској конкуренцији.

Атлетски клуб „Железничар“ се исказао и у организацији такмичења. Тако је нишка публика видела више државних првенстава, Финала купа у свим категоријама као и три међународна такмичења- Балканијаде за сениоре, старије и млађе јуниоре.

Тренутно у атлетско клубу“Железничар“ тренира око три стотине такмичара у свим категоријама. У клубу ради шест тренера (два професионална: Марко Јанковић и Владислав Гатарић и четири аматерска: Милка Ђорђевић, Раде Јовановић, Мирјана Ђурић, Александар Младеновић). Клубом успешно руководи председник Стојан Антић. Клуб располаже великим такмичарским потенцијалом, што показује и велики број репрезентативаца и освојених медаља на државним и куп првенствима.

АКАДЕМСКИ АТЛЕТСКИ КЛУБ - НИШ

Академски атлетски клуб – Ниш је основан јуна месеца 2006.године, на иницијативу проф. др Бранислава Драгића и проф. др Александра Раковића са циљем да се атлетика у нишком региону што више приближи струци. С обзиром да се просторије Клуба налазе на Факултету спорта и физичког васпитања у Нишу, циљ је био да атлетичари добију сва неопходна знања и мерења из антополошког, функционалног и моторичког простора. Сличних примера има и у бившим југословенским републикама као и у Свету. У Србији постоји још и Академски атлетски клуб у Новом Саду.

Настојања руководства клуба јесу да негују олимпијски и спортски дух међу студентском омладином и да се поштује анти-допинг кодекс. Припремањем и постизањем врхунских спортских резултата даје се допринос у свестраном васпитању и развијању личности студентске омладине.

АТЛЕТСКИ КЛУБ " НИШКИ МАРАТОН"

Атлетска манифестација Нишки маратон основана је 1996.године када је 25.маја одржан први Нишки маратон, на иницијативу бившег репрезентативца у маратону Слободана Динића. Укључивањем у организацију првог нишког маратона велики допринос дали су људи из атлетског спорта: Слободан Аџић, светски рекордер на 1500 м. за инвалиде и Саша Ђорђевић, учесник многих маратона. Марта 1997.год. одржана је оснивачка Скупштина на којој је формирано спортско удружење "Нишки маратон", а за првог председника изабран је проф.Слободан Динић. Доношењем Закона о спорту већ у децембру извршена је пререгистрација у складу са Законом. На Скупштини је донета Одлука да се спортско удружење "Нишки маратон" трансформише у Атлетски клуб "Нишки маратон".

Постигнути резултати:

На првенству Србије у кросу 1997.године у Горњем Милановцу Никола Денић освојио је 4. место у категорији старијих јуниора, Дејан Стефановић је био 4. за млађе сениоре а Дамир Пармаћ 8. за сениоре. Фебруара 1998.године на првенству Југославије у кросу у Аранђеловцу екипа старијих јуниора освојила је 3. место у саставу Никола Денић, Владимир Симовић и Стојан Динић. На

Међународном маратону у Скопљу марта месеца атлетичари Атлетског клуба “Нишки маратон” су били најмасовнији и остварили су запажене резултате. Никола Денић је освојио 14 место у конкуренцији 200 маратонаца.

На првенству Југославије у кросу 1999.године у Новом Саду у конкуренцији од 56 клубова Атлетски клуб “Нишки маратон” у свеукупној конкуренцији освојио је 4. место, док су млађи јуниори освојили екипно 2. место, а старији пионири 3. место. АК '' Нишки маратон'' је био најмасовнији са 36 такмичара у обе конкуренције. Наредне, 2000.године АК “Нишки маратон” је на првенству Србије у кросу одржаном у Лесковцу освојио прво место у мушкој конкуренцији, а женска екипа била је трећа. У појединачној кункуренцији Ивана Игњатовић освојила је прво место у категорији старије јуниорке, док је Велимир Бојовић освојио друго место за старије пионире. Исте године на првенству Југославије у кросу у Сурчину од 52 клуба у свеукупној конкуренцији у десет категорија од пионира-ке до сениора-ке Атлетски клуб “Нишки маратон” поделио је треће место са екипом Атлетског клуба Сурчина. У појединачној конкуренцији Бојан Бојовић је изборио место у репрезентацији за Балкански крос освојивши сребрну медаљу.

На првенству Србије за сениоре на 10.000м у Крагујевцу 2001.године Дејан Стефановић је постао првак Србије, док је на 5000м био вицешампион Србије. Исте године Дејан Стефановић побеђује на међународном полумаратону у Подгорици. У 2002.години Ивана Аћимовић и Ивана Игњатовић освајају прво и друго место у ходању на првенству државе и наступају на Првенству Балкана, где Ивана Аћимовић осваја седмо место, а Ивана Игњатовић једанаесто место. Исте године Ивана Аћимовић и Марија Јорданов наступају на отвореном купу Мађарске у ходању на 5000м где је Ивана Аћимовић освојила друго место а Марија Јорданов четврто.

У 2003.години клуб почиње да из пионирске селекције подиже и ствара квалитетне јуниоре-ке и сениоре-ке, и већ на Првенству Србије у кросу у Пожаревцу Јелена Станковић осваја треће место за старије пионирке, а Милена Стоицев осваја друго место за млађе пионирке. На Првенству СЦГ Милена Стоицев осваја четврто место за млађе пионирке, а Станковић Јелена пето место за старије пионирке. Исте године Милена Стоицев осваја прво место на 300м у пионирској атлетској лиги Србије на стази.

У сениорској конкуренцији 2004.године Срђан Стојановић побеђује на Божићном кросу у Скопљу, док је Ненад Цветковић био шести. Јелена Станковић осваја друго

место за јуниорке. На првенству државе СЦГ у кросу Милена Стоицев осваја прво место за млађе пионирке.

На Међународном Божићном кросу у Скопљу 2005.године сениор Горан Момчиловић осваја друго место у трци сениора на 5000м, а Милена Стоицев побеђује за млађе јуниорке док Јелена Станковић осваја друго место. Исте године на државном првенству у кросу у Јагодини Милена Стоицев осваја прво место за старије пионирке, а Јелена Станковић осваја четврто место за млађе јуниорке.

На Међународном кросу у Великом Трнову (Бугарска) у трци на 1000м за млађе јуниоке Милена Стоицев осваја прво место, а Јелена Станковић треће место за старије јуниорке. На појединачном првенству Србије на стази за старије пионирке Милена Стоицев осваја прво место на 600м, такође постаје првакиња државе СЦГ на 600м. Ова такмичарка у 2006.години постаје првак државе у кросу за млађе јуниорке на 2000м, а Јелена Станковић осваја четврто место за старије јуниоке на 3000м. На појединачном првенству државе за млађе јуниорке Милена Стоицев осваја друго место на 800м а исте године први пут наступа за репрезентацију Србије у јуниорској конкуренцији на Међународном митингу Олимпијске наде у Истанбулу и осваја прво место у трци на 1200м.

На првенству државе у кросу у Зрењанину 2007.године старије пионирке освајају друго место у екипној конкуренцији у саставу Милица Стојановић, Милица Анђелковић и Мина Миладиновић. На 15. интернационалном Подгоричком маратону од 180 маратонаца атлетичар Атлетског клуба “Нишки маратон” Горан Момчиловић осваја 15 место на 42,2 км и постаје најбоље пласирани маратонац из Србије. На екипном првенству Србије за пионире-ке атлетичарке Атлетског клуба “Нишки маратон” уз предходне квалификације у финалу 12 најбољих екипа освајају седмо место, Сузана Радосављевић осваја прво место у кугли а Милица Стојановић друго место на 600м.

У 2007.години Милена Стоицев постиже најбоље резултате: освајањем 3. места за старије јуниорке на првенству државе у кросу, изборила је место у репрезентацији за Балканско првенство у Бугарској. Исте године учествује на ЕYОФ-у (Олимпијада младих Европе) где је у квалификацијама на 1500м освојила четврто место са личним рекордом и изборила учешће у финалној трци. После ЕYОФ-а постаје првак Балкана за млађе јуниорке на 1500м у Турској.

Милена Стоицев на Купу Шампиона Европе у Чешкој осваја 4. место у трци на 1500м за јуниорке, такође на јуниорском првенству југоисточне Европе у Грчкој осваја 4. место на 1500м. Као финалиста ЕYОФ-а и првакиња Балкана

за млађе јуниорке Милена Стоицев постаје кандидат за првенство Европе за јуниоре 2009.године.

2. БАДБИНТОН

БАДМИНТОН КЛУБ ''ВИТАМИН''

Оснивачка Скупштина одржана је почетком 2004.године, а за Председника клуба изабран је Дејан Марјановић. У току наредне четири године у клубу су се одвијале следеће активности:

- учествовање на домаћим турнирима,
- учешће на бадминтон камповима у земљи,
- организовање рекреативних турнира,
- организовање затворених првенстава града Ниша,
- учешће на Балканском првенству у својству главног судије,
- организовање промоција бадминтона по средњим школама,
- промоција бадминтона као рекреативног спорта.

Највећи успех клуба је пласман у полуфинале турнира у Крушевцу 2006.године у категорији мушког сингла, као и полуфинале на истом такмичењу 2007.године у истој категорији.

Најбоља позиција коју је остварио иједан члан Бадбинтон клуба '' Витамин'' је 20. место на Државној ранг листи а остварио га је Дејан Марјановић.

Клуб је примљен у чланство Бадминтон Савеза Србије, као и у Спортског савеза Ниша.

3. БЕЈЗБОЛ

БЕЈЗБОЛ КЛУБ '' НИШ ''

Идеја о оснивању клуба родила се септембра месеца 2004. године када је Дарко Ловић преко интернета ступио у контакт са тадашњим (садашњим) генералним секретаром Бејзбол Савеза Србије Николом Вучевићем. После краће преписке, створила се идеја да се оснује бејзбол клуб у Нишу. Након несупелих покушаја да се пронађе Слободан Радоњић који је пре око двадесетак година основао први бејзбол клуб у Нишу а и у Србији, због недостатка опреме све је стало. Неколико месеци касније један од оснивача клуба Владимир Стаменковић прикључује се Ловићу и све се поново покреће. Неколико љубитеља овог спорта почело је са тренинзима октобра месеца 2005. године на помоћном терену ФК ''Железничар''. После обраћања Дарка Ловића градоначелнику Ниша, Смиљку Костићу и добијања његове подршке, председник Бејзбол клуба Ниш Драгослав Ловић активно почиње да ради на регистрацији клуба и коначно, потписом Александра Шоштара клуб бива уписан у регистар спортских организација 16.01.2006. године.

За две године постојања клуб је одиграо више пријатељских утакмица и турнира и активан је учесник Прве Бејзбол лиге Србије у којој је претходне сезоне заузео треће место. Такође поред сениорске екипе, Бејзбол клуб Ниш располаже и кадетском селекцијом која је заједно са тимом Бејзбол клуба ''Војводина'' заузела друго место на кадетском турниру одржаном у Београду септембра месеца 2007. године.

Клуб је учествовао и на прошлогодишњем сајму спорта у Нишу на којем је успоставио сарадњу са Спортским Савезом Ниша и Општином Палилула од које је добио прву гарнитуру дресова и са којом ће бити настављена сарадња наредних година.

Бејзбол клуб "Ниш" данас окупља око 25 чланова које чине момци средњошкоског и студентског узраста. Што се тиче планова клуба за наредну сезону, примарни задатак је освајање Прве Бејзбол лиге Србије и пласман у виши ранг такмичења тј. Бејзбол лигу Србије, као и освајање Националног купа.

БИЛИЈАР

Билијар спорт у Нишу професионално почиње са радом 2001.године. У клубу ради 10 професионалних играча који се такмиче на Савезним првенствима и многим отвореним турнирима. Под покровитељством града Ниша а у сарадњи са Спортским савезом Ниша, традиционално се организује такмичење у овом спорту “Ниш Опен” на коме учешће узму такмичари из целе земље.

Билијар је релативно нови спорт који је у Нишу у повоју. Занимљиво за овај спорт је да нема старосне границе кад почети са бављењем овим спортом.

БИЦИКЛИЗАМ

БИЦИКЛИСТИЧКИ КЛУБ '' ЖЕЛЕЗНИЧАР''

Бициклизам у Нишу је почео са радом 1935 године као Велосипедски клуб „ Слога " при спортском друштву „ Соколана " 1939 године угледни људи из Ниша љубитељи двоточкаша основали су бициклистички клуб „ Орао " који је функционисао и у ратним условима. Од 1946 године клуб је наставио да постоји под именом бициклистички клуб „ Железничар " који је задржао име и до данашњег дана.

У послератним годинама клуб је имао сјајну генерацију на челу са Душаном Китановићем, Мијом Радоњићем, Кесићем и многим другим у то време добрим бициклистима. Педесете године је такође била изузетно добра генерација коју су предводили репрезентативци Србије и Југославије: Томислав Миленковић, Томислав Благојевић, Александар Стошић и други који су допринели да клуб буде у златној средини бициклистичког спорта у Југославији.

Почетком шездесетих година дошло је до смене генерације, а бициклистички клуб је стагнирао све до 1966. године кад је Александар Живковић – Цака својим великим залагањем створио једну добру генерацију на челу са Љубодрагом Ђурђићем Калчом, и осталима постизао добре резултате. Од 1968 године за тренера је у клубу постављен велики ентузијаски и врхунски стручњак Томислав Благојевић и Радован Савић који су почели са радом омладинске бициклистичке школе и тада долази до експанзије бициклизма у Нишу и Србији. Из те школе изборили су место у репрезентацијама су Славиша Митић и Мирољуб Крстић да би им се 1970. године придружили и и створили изузетну јаку екипу Славољуб Андрејевић, Драган Стошић, Славољуб Милетић, Милорад Ђокић као и многи други који су допринели да Нишки бициклизам постигне добре резултате на првенствима Србије и Југославије као и многе победе на свим тркама.

Доласком новог руковоства 1975. Мирољуб Крстић прелази у други клуб а клуб доживљава стагнацију све до половине осамдесетих повратком када се овај истакнути такмичар враћа у клуб. Под Крстићевим руководством обнавља се рад у клубу и веома брзо постижу добри резултати – створена је сјајна екипа на челу са Дејаном Давидоским, Зораном Стојановићем, Сашом Кузмановићем, Синишом Живковићем као и многи други који су заслужни што нишки бициклизам има своје место у Србији и Југославији. Успехе су помрачили поновни лоши односи у клубу тако да Крстић поново напушта '' Железничар'' када је и почела агонија клуба која је трајала све до 1996. године када је на скупштини клуба изабрано је ново руковоство а за председника постављен Мирољуб Крстић. Од тог периода је великим залагањем новог руковоства на челу са новим

председником почела је поновна експанзија нишког бициклизма.

У 1997 године са дечацима Игором Ђурићем, Милошем Богдановићем, Слободаном Стојановићем, Дејаном Петровићем клуб је освојио четири медаље на првенству Југославије, и шест медаља на првенству Србије. Од тада је Нишки бицикизам сваке године постизао све боље резултате. Због добрих резултата, клуб је 2000. године добио генералног спонзора Пекару ''МБН'' и уједно у свом простору отворио пекару ради самофинансирања. Од 2000 године уз поменуте такмичаре и са Гораном Шмелцеровићем, Драганом Спасићем, Игором Пајовићем, Александром Дукићем Нишки бициклистички клуб „ Железничар МБН " зна само за успехе.

Такмичари БК ''Железничар '' представљали су окосницу националне репрезентације а били су учесници свих већих светских такмичења као што су: Светско првенство три пута, Европско првенство четири пута, Медитеранске игре, Балкански шампионат шест пута (Горан Шмелцеровић Балкански првак 2006 године и Драган Спасић 2007 године). Клуб је пет година узастопно првак лиге. Бициклисти БК '' Железничар'' имају низ победа на међународним тркама.Ове године један од кандидата Олимпијске игре у Пекингу је и нишки возач Драган Спасић.

БОКС

БОКСЕРСКИ КЛУБ '' РАДНИЧКИ ''

Боксерски клуб раднички основан је децембра 1947.године. Неколико година након оснивања (1951/52/53)освајао је Првенство Србије, а 1952 и Куп Србије. Екипни првак Југославије постао је 1961/62. Такмичари БК ''Раднички '' су освојили 38 титула појединачних првака државе, а сам клуб је имао статус прволигаша од 1955. до 1982.године.

Највећи домети такмичара БК '' Раднички '' су следећи:

Олимпијске игре:

- Томислав Келава 1960.г. Рим
- Слободан Павловић 1984.г. Лос Анђелес

Светска првенства:

- Милићевић Нерсад 2005.г. Мијанг Јанг
- Зоран Јашаревић 2007.г. Бакх сребрна медаља

Европска првенства:

- Саћиповић Бекташ 1961.г. Мадрид
- Миша Миливојевић 1961.г.
- Осман Амзић (до 19г.) 1965 Берлин златна медаља
- Осман Амзић 1967 Рим
- Јане Бахтијаревић 1971.г. Мадрид
- Бранислав Бакић 1972.г. Букурешт сребрна медаља
- Адем Асановић 1973.г. Београд
- Слободан Павловић 1983.г.
- Драган Живадиновић 1985.г. бронзана медаља
- Рејза Ајдановић 2003.г. Варшава
- Кристијан Хусеиновић 2006.г. Тирана
- Милићевић Нерсад 2006.г. Пловдив
- Зоран Јашаревић 2007.г. Шиорок сребрна медаља

Медитеранске игре:

- Адем Јасановић 1975г. Измир златна медаља
- Рејза Ајдаревић 2005.г.Алмеира

Такмичари БК Раднички учествовали су и освајали медаље на балканским прведнствима:

- Јане Бахтијаревић златна медаља два пута
- Осман Амзић једна златна медаља
- Слободан Павловић једна златна медаља

Освојене су и три титуле ''Златна рукавица'':

- Слободан Павловић 1983, 1987
- Саша Алић 1977, 1999

- Иван Алић 1992,1993
- Срђан Вучковић

Београдски победник:

- Иван Алић 1994,1996
- Јане Бахтијаревић 1972
- СлободанПавловић 1985

Златни гонг:

- Иван Алић 1996,1997
- Јане Бахтијаревић 1973
- Слободан Павловић 1985

БРИЏ

БРИЏ КЛУБ ‘’НИШ‘’

Клуб је настао на незваничном турниру у Нишкој бањи у сали хотела “Партизан” 22.10.1987.године.Оснивачка Скупштина је одржана 24.12.1987.године, где је тридесет ентузијаста основало клуб. Најбитнији део историје клуба представљају начела нашег постојања и рада и остварени резултати:

Листа резултата Нишког Бриџ клуба “Ниш“

Клупска такмичења:

Победник затворених првенстава државе 7 пута,
Победник отворених првенстава цржаве 5 пута,
Победник микс првенстава државе 3 пута.

Успеси парова нашег клуба:

3 освојена парска првенства Југославије по “бутлер” обрачуну,
4 освојена парска првенства Југославије по “Митцхелл” обрачуну,
1 освојена титула микс парског првенства Југославије.

Свака Бриџ репрезентација наше земље била је састављена од играча и из нашег клуба. Клуб је сваке године свог постојања организовао Бриџ школе, кроз које је прошло 207 полазника, допринос клуба на пољу Бриџ издаваштва огледа се у 10 бројева Билтена годишњака, поседујемо библиотеку са 250 издања из света Бриџ литературе. Кроз клуб је прошло 320 чланова од којих 90 активно.

4. ВАТЕРПОЛО

Ватерполо клуб Ниш основан је као ватерполо секција пливачког клуба Свети Никола 1994. године. Од оснивања такмичио се у најнижем рангу такмичења, Српској лиги, у којој је у сезони 1994-95. освојио прво место и пласирао се у ЈАЛ лигу.

Већ 1995. године у континенталном делу ЈАЛ лиге освајa друго место, иза Земуна, и стице право наступа у у квалификацијама за ЈУВАЛ лигу (Прва Б лига), у коју се и пласира исте године.

Клуб 1996. године осваја прво место у ЈУВАЛ Б лиги , и пласира се у ЈУВАЛ А лигу, у којој у сезони 1996 -97 заузима седмо место.Следеће сезоне заузима десето место у ЈУВАЛ А2 лиги , у којој се такмици до 1999. године. Исте године због финансијских тешкожа распушта се први тим,а у клубу остају само младје категорије. Тако је било до 2001. године, када се реактивира сениорски тим, који исте године преко Српске и Прве Б лиге долази до Прве А лиге.

Наредне три сезоне ВК Ниш заузима место у врху домаћег ватерпола, и такмичи се у ЛЕН купу и Лиги шампиона.

Прошлу сезону ВК Ниш је завршио на трећем месту у домаћем шампионату, што му је омогућило пласман у Лигу шампиона.

У клубу се изузетна пажња посвећује раду са млађим категоријама, које су, уз Партизан и Војводину, редовни уцесници финалних турнира Купа и Првенства Србије у својим узрастним категоријама.

Слика: Екипа ВК Ниш, сезона 2008-09, трече место у првој а лиги и пласман у Квалификације Еуро Лиге

ЖЕНСКИ ВАТЕРПОЛО КЛУБ ’’НАИССУС’’ НИШ

Клуб је основан 05.10.2005.год. На Оснивачкој Скупштини одржаној у Спортском савезу Ниша.Први председник је др Катарина Херодек, професор Факултета спорта и физичклог васпитања, док су за потпредседнике изабране су Мирјана Нешић и Олгица Цветковић. Секретар је Душан Лазаревић. Клуб је регистрован у Министарству просвете и спорта 22.11.2005.год.

Лица која су заслужна за постојање клуба: др Ратко Станковић, професор Факултета спорта и физичког васпитања, др Бранислав Драгић, професор Факултета спорта и физичког васпитања и Лидија Ранђеловић, психолог.

ГИМНАСТИКА

5. ГО

УНИВЕРЗИТЕТСКИ ГО КЛУБ СТУДЕНТ

Први го клуб у Европи је основан јос пре првог светског рата, а на насе просторе го долази крајем сездесетих година. Го су у Нишу играли још 1963-64. године ђаци у интернату нишке Средње техничке школе, захваљујући текстовима које је о гоу објављивао Политикин забавник! Међу њима су били Мр Срба Драгановић дипл. инж. електронике (тренутно директор фирме Atlas Electronic), као и Александар Николић (сада професор ВТШ у Нишу) .

Озбиљнији развој гоа почиње од пролећа 1970 на Електронском факултету захваљујући ентузијазму и упорности тадашњег асистента Др Драгутина Митића (сада професор електротехнике на Електронском факултету у Нишу). Прве такмичарске кораке учинили су Љубиша Лазаревић, Радослав Костић- Ђера и Миланче Ђурић на челу са својим асистентом др Митићем. Почетком 1971., када је на Електронски факултет дошла генерација у којој је био велики број спортиста и друштвено активних појединаца, го је већ масовно прихваћен. Го секција је била једна од најактивнијих и најуспешнијих у оквиру СД Електронац. Велику помоћ у њеном оснивању пружили су чланови Го клуба Раднички из Крагујевца, као први званично основани го клуб у Србији.

Го секција при СД Електронац прераста у го клуб “ЕЛЕФ” 16.12.1972.године да би се већ 11.2.1978. формирао Универзитетски го клуб Студент који је тиме постао члан породице спортских клубова у оквиру УСОФК Ниш. Убрзо после тога, у оквиру трансформације спортских организација на територији Србије, го улази у породицу спортова као придружени члан Шаховског савеза Србије. Го је по аутоматизму прихваћен и од стране тадашњег СОФК Ниша, и укључен у програм редовног финансирања. За организационо уређење клуба и дефинисање статуса најзаслужнији су др Драгутин Митић и др Милорад Јеркан, као председник УСОФК Србије (сада специјалиста у спортском диспанзеру Ниш), као и Драган Куглер и Грегор Лескошек који су са функција председника УСОФК Ниша у том периоду пружили велику помоћ Го клубу.

Го клуб Студент био је иницијатор формирања Го савеза Србије и Југославије са седиштем у Нишу. Захваљујући својим добрим резултатима и постигнутој репутацији у Европској Го Федерацији, нишки го клуб је био организатор Првенства Европе у гоу ПЕГ 89, јула 1989 на којем је учествовало око 300 играча и гостију из Европе, Кине и

Јапана. То је највеће спортско такмичење које је у спорту до сада одржано у Нишу.

Тада се појавила плејада играча који су својим радом и такмичарским успесима омеђили вишедеценијски успешан пут у развоју гоа код нас. То су др Раде Петровић, професор, доскора најуспешнији играч гоа на југословенским просторима (сада живи и игра го у САД), Маринко Голубовић, (познати кошаркашки радник), Бранимир Марковић (живи у Енглеској), Жељко Веселиновић, дугогодишњи председник Го клуба, Го Савеза Србије и Југославије (још увек активно игра го и организује школе гоа и друге манифестације).

ГО клуб Студент је такмичарски најјачи го клуб у Србији. Пре свега.за то су заслужни мајстори ниског гоа, др Раде Петровић, Милосав Јукић, Милан Лазаревић, Мијодраг Станковић, Драган Митић и други. Најбољи нишки играч је Мијодраг Станковић, мајстор гоа В дан, који је сада и тренер најталентованијих јуниора. Међу њима је и Митић Душан, који је 2007. освојио титулу вицешампиона Европе, пето место у свету за јуниоре, као и титулу сениорског првака Србије . У го клубу има више талентованих омладинаца од којих се очекују добри резултати на наредним такмичењима

Појава Бети Михајловић у женској конкуренцији и освајање титуле женског првака Србије знак је да ће Ниш преузети примат и у женском гоу.

Душан Митић, Бостон, 2007

Ранг такмичења: Прва лига

- Екипни првак Србије за 2007
- Победник екипног купа Србије за 2007.
- Титуле појединачног првака Србије за 2007.у мушкој и женској сениорској конкуренцију
- Титула појединачног првака Србије за 2007.у мушкој јуниорској конкуренцији

Број секција: 3 (сениори, јуниори, пионири) у женској и мушкој конкуренцији
Број регистрованих играча: 57
Број играча са мајсторским титулама: 18

Титуле,
Прваци Србије(10 пута):

1980, Ниш – Мијодраг Станковић 2. дан
1981, Суботица – Раде Петровић 3. дан
1982, Београд – Раде Петровић 4. дан
1983, Крагујевац– Раде Петровић 4. дан
1984, Ниш – Раде Петровић 4. дан
1985, Суботица – Мијодраг Станковић 4. дан
1987, Чачак – Раде Петровић 4. дан
1988, Крагујевац– Мијодраг Станковић 4. дан
1989, Ниш – Милосав Јукић 5. дан
1991, Београд – Милан Лазаревић 4. дан

Победници појединацног државног купа, СЦГ, Србија(2 пута):

2005, Ниш(СЦГ) – Мијодраг Станковић 5. дан
2006, Београд(Србија) – Миjодраг Станковић 5. дан

Прваци државе, Југославија, СЦГ, Република Србија(13 пута):

1982, Ријека(ЈУ) – Милосав Јукић 4. дан
1985, Бјеловар (ЈУ) – Раде Петровић 4. дан
1987, Љубљана (ЈУ) – Раде Петровић 4. дан
1988, Грубишно Поље(ЈУ) – Раде Петровић 5. дан
1991, Оточец(ЈУ) – Милан Лазаревић 4. дан
1993, Ниска Бања (ЈУ) – Драган Митић 4. дан
1997, Крагујевац(ЈУ) – Миjодраг Станковић 5.дан
1998, Нишка Бања(ЈУ) – Драган Митић 5. дан
1999, Крагујевац(ЈУ) – Миjодраг Станковић 5. дан
2000, Ниш(ЈУ) – Драган Митић 5. дан
2001, Београд(ЈУ) – Миjодраг Станковић 5. дан
2005, Крагујевац(СЦГ) – Миjодраг Станковић 5. дан
2007, Београд(Србија) – Душан Митић 4. дан

Државне првакиње, ЈУ**, Србија(3 пута):**

1998, Нишка Бања(ЈУ)   – Славица Станковић, 6 кyу
2006, Ниш(Србија)   – Бети Михајловић, 6 кyу
2007, Београд (Србија)   – Бети Михајловић, 4 кyу

Екипни прваци државе, ЈУ**, СЦГ, Србија(14 пута):**

1980, Бјеловар(YУ)   – Раде Петровић 3 дан, Мијодраг Станковић 2 дан, Милосав Јукић 2 дан, Маринко Голубовић 1 дан, Милан Лазаревић 1 дан

1981, Суботица(YУ)   – Раде Петровић 3 дан, Мијодраг Станковић 2 дан, Милосав Јукић 2 дан, Маринко Голубовић 1 дан, Милан Лазаревић 1 дан

1982, Блед(YУ)   - Милосав Јукић 3 дан, Раде Петровић 3 дан, Мијодраг Станковић 3 дан,   Маринко Голубовић 2 дан, Милан Лазаревић 1 дан

1984, Београд(YУ)   - Мијодраг Станковић 4 дан, Раде Петровић 4 дан, Милосав Јукић 4 дан, Милан Лазаревић 1 дан, Зоран Златановић 1 дан

1985, Марибор(YУ)   - Раде Петровић 4 дан, Мијодраг Станковић 4 дан, Милосав Јукић 4 дан, Синиша Вучковић 2 дан, Зоран Златановић 2. дан

1986, Јастребац(YУ)   - Раде Петровић 4 дан, Мијодраг Станковић 4 дан, Милосав Јукић 4 дан, Драган Митић 2 дан, Зоран Златановић 2 дан

1987, Сљеме(YУ)   - Раде Петровић 4. дан, Драган Митић 4. дан, Милан Лазаревић 4. дан, Синиша Вучковић 2. дан, Зоран Ранђеловић 2. дан

1988, Ново Место(YУ)- Раде Петровић 4. дан, Мијодраг Станковић 4. дан, Милосав Јукић 4 дан, Драган Митић 4. дан, Милан Лазаревић 4. дан

1990, Крагујевац(YУ) - Мијодраг Станковић 5. дан, Драган Митић 4. дан, Милан Лазаревић 4. дан, Зоран Златановић 3. дан, Синиша Вучковић 2. дан

1994, Београд(YУ)   - Мијодраг Станковић 5. дан, Милан Лазаревиц 5. дан, Драган Митић 4 дан, Дејан Милојковић 3. дан, Жељко Веселиновић 2. дан

1996, Београд(YУ)   - Мијодраг Станковић 5 дан, Драган Митић 5. дан, Зоран Златановић 4. дан, Дејан Станковић 4. дан, Зоран Ранђеловић 3. дан

1997, Ниш(YУ)   - Мијодраг Станковић 5. дан, Драган Митић 5. дан, Милосав Јукић 5 дан, Зоран Златановић 4. дан, Зељко Веселиновић 2. дан, Драган Илић 1 дан

2006, Крагујевац(СЦГ)- Мијодраг Станковић 5 дан, Драган Митић 4 дан, Душан Митић 3 дан, Никола Митић 2 куу

2007, Ниш(Србија)   - Мијодраг Станковић 5. дан, Душан Митић 4. дан, Драган Митић 3. дан, Никола Митић 2. дан, Слободан Ђорђевић 1. дан, Младен Лилић 1 куу

Прваци Екипног купа државе, СЦГ, Србија(4 пута):

2003, Крагујевац(СЦГ) – Мијодраг Станковић 5. дан, Драган Митић 5. дан, Зељко Веселиновић 2. дан

2004, Ниш(СЦГ)   - Мијодраг Станковић 5. дан, Драган Митић 5. дан, Душан Митић 1. дан

2006, Крагујевац (СЦГ) – Мијодраг Станковић 5. дан, Драган Митић 4. дан, Душан Митић 3. дан

2007, Ниш (Србија)   - Мијодраг Станковић 5 дан, Душан Митић 4 дан, Никола Митић 2. дан

Медаље са Европских првенстава:

1985, Варшава   – Европско екипно првенство – 2 место(Раде Петровић 4 дан и Мијодраг Станковић 4 дан)

2007, Зандворт – Европско јуниорско првенство – 2 место(Душан Митић, 4 дан)

ДИЗАЊЕ ТЕГОВА

КЛУБ ЗА ДИЗАЊЕ ТЕГОВА '' НИШ ''

Клуб за дизање тегова основан је 1960.године у Нишу под називом Клуб за Дизање тегова “Ниш‘’. Најуспешнији такмичари у периоду 1960-75 год.су:

Најдан Мицић, рекордер и првак Југославије у дизању тегова, који се после успешне каријере такмичио у боди билдингу и био један од успешнијих такмичара са ових простора и Раде Митић, првак Југославије више од десет година и власник многих рекорда у категорији до +105 кг. у класичном дизању тегова. По завршетку такмичарске каријере био је судија прве категорије и успешно судио 30 година.

У периоду од 1988-1998. године најуспешнији такмичари су:

Лазар Бошковић, првак Југославије 10 година у 105 кг. за јуниоре и +105 кг. за сениоре. Власник је многих рекорда и један од најуспешнијих такмичара КДТ “Ниш“. Такмичио је на три Светска прванства и постигао најбољи резултат 8 место на свету, и два јуниорска првенства. Награђен је наградом Спортисте године града Нишаа 1992.године. Срђан Тасић је био два пута првак Југославије док је Зоран Хуњет је рекордер у својој категорији и седам година првак Југославије.

У овом периоду КДТ “Ниш“ у екипном првенству се борио од 1-3 места, што је одличан резултат. Најуспешнији период Клуба од свог постојања је од 1999-2008.год.

Унутар Клуба постоје два клуба и то:
- Клуб за Класично Дизање Тегова
- Клуб за Дисциплине снаге.

У Клубу за Класично Дизање Тегова најуспешнији такмичари су:

Веселин Јаковљевић, апсолутни првак десет година узастопно и власник великог броја рекорда и признања. Ненад Ђорђевић у категорији 94 кг је рекордер 5 година како јуниорски тако и сениорски и у исто време и првак СЦГ-Србије, веома је талентован и успешан такмичар који се још такмичи за КДТ “Ниш“. Веселин Јаковљевић већ десет година је Апсолутни првак Југославије; СЦГ; Републике Србије и власник 15 рекорда у категорији +105 кг у класичном дизању тегова, једном речју најбољи дизач тегова на овом простору. У 2006 години је освојио прво место на државном првенству СЦГ у категорији +105 кг и на основу укупног броја бодова

проглашен Апсолутним прваком СЦГ. На државном првенству Србије је најбољи – први у категорији +105кг и поново проглашен најбољим такмичарем Државе Србије. Захваљујући његовом резултату на Балканском првенству “Караташ 2006” где је освојио четири златне медаље (трзај-злато; тотал-злато; најбољи такмичар на Балкану-злато, допринео је да репрезентација Србије освоји прво место на Балкану. На отвореном првенству Београд 2006, на коме су учествовали: Хрватска, БиХ, Словенија, Јаковљевић је проглашен најбољим такмичарем.

У Београду на “Гала Купу Владан Михајловић”, првенству на коме имају право да учествују само прваци Државе, Веселин Јаковљевић је поново био најбољи и проглашен за Апсолутног првака 2006 године у Републици Србији. На Првенству низоземских земаља у Данској 2007 освојио је друго место. У Француској на Европском првенству 2007 је осми у трзају и у тоталу 11. Државни првак у +105 кг за 2007.год. У Београду на Балканском првенству 2007 освојио је: у тоталу друго, у трзају прво место и у избачају треће место.

У Држави Србији већ десет година је најбољи дизач тегова, а Веселин је и власник 15 рекорда. Са поносом промовише име Клуба и града у коме живи и ради тако што уз сваку његову медаљу десет година на свим првенствима се чује: “ЗЛАТО – Јаковљевић – Ниш “.

Веселин Јаковљевић

Такође су се по резултатима истакли: Милан Спасић који је освајао 1-3 места у својој категорији, Марко

Милошевић у категорији 105 кг је освојио треће место за јуниоре, Немања Савић који је у јуниорској конкуренцији освојио друго место, Немања Филиповић који је на првом свом наступу освојио треће место, Трпковић Милена, трећа у Србији у својој категорији за сениорке.

На екипном првенству државе КДТ "Ниш" је један од најуспешнијих Клубова у Србији.

Клуб за Дисциплине снаге је постигао следеће резултате:

Милан Јовановић је један од најуспешнијих такмичара како у држави, тако и у свету. Апсолутни је првак у супер тешкој категорији 7 година узастопно и власник је многих рекорда. Јовановић је такмичар који има апсолутно најбољи чучањ на нашим просторима. У Америци на турниру је проглашен за првака света, на турниру у Москви је трећи, други на Европском турниру у апсолутној категорији. Сви ови резултати су утицали да буде проглашен Спортистом године Града Ниша.

Поред Милана, Синише, Игора и Марка који су прваци у својим категоријама само у Дисциплинама Снаге такмичили су се и дизачи Веселин Јаковљевић и Ненад Ђорђевић који су такође освојили прво место у својим категоријама. Највећи успех постигао је 1999 године Веселин Јаковљевић када је успео да у једној години буде апсолутни првак у Класичном Дизању и апсолутни првак у Дисциплинама Снаге.

За све ове успехе такмичара појединачно и екипно је најзаслужнији тренер Војислав Илић-Чарли, коме су посебно захвални спортисти и председник клуба Мића Антуновић. Војислав Илић је био један од најталентованијих дизача тегова у Југославији. По завршетку такмичарске каријере посветио се тренерском позиву који успешно обавља већ 20 година. Један је од најбољих тренера Србије, чији су такмичари остварили безброј рекорда и апсолутних првака у дизању тегова и дисциплини снаге. Селектор је репрезентације Србије за сениоре.

На челу клуба је од 1993-2008 године Мића Антуновић који је у исто време и био четири узастопна мандата Председник Савеза за Дизање тегова СЦГ-Србије. Мића Антуновић је са тренером Војиславом Илићем и Лазаром Бошковићем наступио први на Светском првенству 1994.године, један дан по укидању санкција и тако отворио пут поновном укључењу нашег спорта на међународним такмичењима. Један је од огранизатора такмичења Olimpic solidarity одржаног у Београду 1995.године под покровитељством Међународног Олимпијског Комитета. Са

тренером Војиславом Илићем предводио је националну репрезентацију на три Светска и три Европска првенства. Организатор је Међународног сусрета Бугарске делегације и СЦГ-Србије у Нишу где је потписана декларација о сарадњи. Резултати спортиста, тренера и Клуба су изузетно добри што клуб у граду Нишу сврстава у сам врх.

ЈЕДРЕЊЕ

Једриличарски клуб ''Зоран Радосављевић''

Једриличарски клуб ''Зоран Радосављевић'' Ниш као прва једриличарска спортска организација на овим просторима формиран је са циљем популаризације, омасовљавања и развоја овог пред4.ног спорта код нас. ЈК''Зоран Радосављевић'' регистрован је у министарству омладине и спорта 9. новембра 1999. године и уз помоћ ЈСС и предавача са Војне академије организује прве едукативне курсеве и обуку како у области спортског једрења тако и у домену рекреативног једрења на бродовима крсташима.

Клуб носи име мајора Зорана Радосављевића (26.02.1965. – 26.03.1999.) најмлађег пилота ВЈ на авиону Миг 29 и водећег стручњака у нашој земљи из области сателитске навигације. Као стрствени једриличар издао је више публикација из области једриличарског спорта и сателитске навигације.Погинуо је 26.марта 1999.г. бранећи слободу нашег неба.

ЈК''Зоран Радосављевић'' помогао је и формирању нових клубова на Власинском језеру и акумулацији Сават код Димитровграда и данас успешно води школе једрења на неколико типова спортских једрилица, бродовима крсташима, школу једрења на дасци, као и курсеве астрономске и терестричке навигације. Своју обуку за сада базира на Бованском и Облачинском језеру.

За врло кратко време такмичари ннишког клуба као репрезентативци наступали су на Европским и Балканским првенствима и достојно представљали наш град на међународним клупским такмичењима у Словенији,Италији, Мађарској, Грчкој, Бугарској и БЈР Македонији.

SRB
112
SRB
104

КАЈАК

Кајак кану клуб "Константин Велики"

Кајак кану клуб "Константин Велики" је спортска организација основана ради обављања спортских активности чланова у области кајакашког спорта, у којој се грађани добровољно удружују. Клуб је основан 24.9.2004. године. Оснивачку скупштину клуба сачињавали су грађани града Ниша који су у жељи, да популаризују кајакашки спорт, покренули иницијативу за оснивање новог кајакашког клуба. За првог председника клуба изабран је господин Бојан Станковић. Бојан Станковић је већ председник клуба борилачких вештина и активан члан у више спортских клубова, а кајакашком спорту има огромно дугогодишње искуство, па су то главни разлози за његов избор. Међу првим члановима клуба били су бивши цланови других кајакашких клубова, као и многобројна деца.

Клуб је члан Кајакашког Савеза Србије. У досадашњем раду клуб је учествовао на више домаћих и међународних такмичења од којих се издвајају светска, европска и остала међународна и домаћа такмичења.

6. КАРАТЕ

КАРАТЕ ДО КЛУБ ЕЛИД НИШ

Карате клуб Елид Ниш основан је 1999.године. Данас броји 120 чланова. Тренинге у клубу воде два тренера: Радош Марковић и Саша Марковић. Из клуба су потекле и судије највећег ранга у Земљи. То су судије националног ранга Саша Марковић и Милановић Александар.

За девет година постојања клуб је постигао запажене резултате на домаћим и међународним такмичењима и неколико пута је понео ласкаву титулу најтрофејнијег клуба. Значајно је напоменути да је клуб за последњих пет година освојио 34 прва места у екипном пласману, а у појединачној конкуренцији 1050 златних медаља од којих је 35 освојено на државним првенствима.

КАРАТЕ КЛУБ ‘‘ НИШ”

Карате клуб “НИШ“ основан је маја месеца 2004.године. Оснивачи клуба били су мајстори каратеа Драган Ђорђевић и Славиша Јанковић. Почетак рада, тј. одржавања тренинга био је у Трим кабинету месне канцеларије “Палилула”. Тада је клуб бројао само петнаестак чланова. Међутим, за кратко време, клуб се омасовљава и данас броји преко сто чланова, што представља завидну цифру чак и за екипне спортове. Од самог почетка направљен је квалитетан однос са основним школама “Ратко Вукићевић” и “Учитељ Таса”, тако да се и данас у овим школама одржавају тренинзи Карате клуба “Ниш“.

Квалитетан стручни рад за врло кратко време доводи до добрих резултата. Наиме, поред плејаде младих каратиста, и старији и искуснији такмичари постижу завидне резултате. Као ниједан други Нишки клуб, тако Карате клуб “Ниш‘‘ има три медаље са државних првенстава у сениорској и јуниорској конкуренцији, те треће место на Првенству Медитерана.

У сезони 2005/06. мушка сениорска екипа покушала је да се пласира у Прву савезну карате лигу, али мало времена за припреме, као и лоша финансијска ситуација довели су до тога да освојено четврто место није било довољно за пласман у највиши ранг такмичења.

Коначно треба нагласити да је Карате клуб “Ниш“ члан Карате Федерације Србије, коју признаје и подржава Олимпијски комитет Србије.

Карате-до клуб “КИ”

Карате-до клуб “КИ” из Ниша је спортски колектив који је основан као удружење грађана 20.јануара 1995.године. Идејни творац клуба је Милан Ђокић, спортски директор клуба који је уједно и учитељ каратеа у клубу. У раду са одређеним категоријама асистирају му Владимир Стојиљковић, 2.дан и Марија Богуновић 1.дан. Клуб ради три пута недељно у ОШ ”Ћеле Кула” у Нишу у вечерњим терминима (то су и основни тренинзи већини чланства у клубу) а у зависности од потреба (припреме за полагање, такмичење, додатни и допунски термини) користимо и усуге тренинга у сали Ватрогасног дома у Нишу где имамо три тренинга.

Током 2007. године клуб је имао 33 вежбача, учествовао је на 15 такмичења, 12 семинара, 18 пута је медијски излазио у јавност, освојили смо 59 медаља, одрадили 196 званичних клупских тренинга.

Стручна усавршавања су императив у нашем клубу. Клуб два пута годишње организује припреме и то јануара и августа месеца. Припреме попримају карактер гашуку тренинга (вишесатни тренинзи) и наишле су на јако добар пријем код старијих вежбача по годинама. Од доајена светског каратеа Схинама Илије Јорге 9.дан и Сенсеиа Мирчета Опелоског 6.дан –инструктор из Шведске-, проширујемо наша карате знања и редовно посећујемо њихове семинаре 3-4х годишње. Правац и опредељење у карате стилу нам је СРКХ - Шотокан Руу касе Ха – начин рада који негује дух и тело.

Резултати који су обележили досадашњу клупску историју су :

1. Треће место Владимира Стојиљковића у борбама у Паризу на Светском првенству 1998.г. ЈКА федерацији у апсолутној категорији до 21.године
2. Прво место Владимира Стојиљковића у борбама 2000.г. у Прагу на Светском купу за сениоре
3. Треће место Маје Милошевић у борбама 2000.г. у Прагу на Светском купу за сениорке
4. Треће место Владимира Стојиљковића у борбама 2004.г. у Београду на првенству Европе у ЈКА федерацији
5. Треће место Владимира Стојиљковића у борбама 2005.г. у Београду на прв.Европе у традиционалном каратеу
6. мноштво наслова првака државе - 6 наслова- у борбама и катама Владимира Стојиљковића (у ЈКА, традиционалном каратеу, фудокану, својевремено Свестилском каратеу, Лиги

шампиона), наслови екипног шампиона сениорског тима у борбама у JKA.

Најбољи такмичар клуба Владимир Стојиљковић -рођен је 1979.г.а каратеом се бави од 1987. У саставу репрезентације СРЈ и СЦГ био је од 1998-2006.г. Због свих остварених резултата са светских првенстава па до локалних такмичења, понео је справом епитет најуспешнијег нишког каратисте. Да је комплетна личност говори и то да је завршио архитектонски факултет у Нишу.

Најперспективнији такмичар Карате-до клуба “КИ” је Андреа Тричковић -15.год.- која је 2005.г. понела наслов вицешампиона државе а 2006.г. је освојила наслов најбоље у земљи у Лиги шампиона у борбама.

Клуб је од 2001.г. организатор најстаријег карате такмичења у Нишу под називом “МЕДИАНА ОПЕН” које се ове године организује осми пут за редом . Прошле године узело је учешће 34 екипа из целе Србије а посебно нам је драга чињеница да учешће узимају сви нишки клубови, као и већина клубова овог дела Србије.

КИК БОКС

КИК БОКС КЛУБ ‘’РАДНИЧКИ’’ НИШ

Кик-бокс клуб “Раднички” Ниш основан је априла 1997.године у Нишу. Оснивачи су клуба Зоран Станковић и Војислав Савић, мајстори каратеа. За десет година постојања сврстао се у ред успешних нишких колектива. Тренери заслужни за спортске резултате су Зоран Станковић, Хасан Омеровић, Драган Живић и Милан Цветковић. Најуспешнији такмичари клуба су Зоран Станковић -Трша, Милан Цветковић, Мишел Стојановић и Владимир Ђорђевић.

Такмичари клуба су у предходном периоду освајали на Европским шампионатима златну и бронзану медаљу – 1998.године у Немачкој Станковић Зоран – Трша постао је првак Европе, 2002.године у Италији на првенству Европе Цветковић Милан освојио је бронзану медаљу.

Поред тога на првенствима Медитерана освојене су три медаље: 1998.године Станковић Зоран-Трша златну, 2001.године Ђорђевић Владимир златну и Ђорђевић Александар сребрну.

Са Балканских шампионата такмичари клуба донели су шест медаља: златне медаље освојили су Станковић Зоран-Трша, Ђорђевић Владимир, Стојановић Мишел и Динковски Никола. Сребрну медаљу освојио је Цветковић Милан а бронзану Ђорђевић Александар.

Такође на светским куповима освојене су три медаље. Две златне освојили су Стојановић Мишел и Ђорђевић Владимир а сребрну Ђорђевић Александар.

Титулама првака Југославије и Србије више пута окитили су се и млађи такмичари. Станковић Зоран од 1994-2001, Ђорђевић Владимир 2001-2004, Станковић Мишел 1997, 1999, 2002, 2004, Цветковић Милан 1997, 1998, 2002, Радовановић Адам 2006, Урош и Стеван Живковић 2005-2007. Медаље су освојили Вук, Ђорђевић Александар, Милетић Небојша, Митић Иван и Тодоровић Катарина. Освојено је мноштво медаља у сениорској конкуренцији С-В класе.

На јуниорском првенству Србије 2007.године такмичари Кик-бокс клуба “Раднички” освојили су највећи број медаља и екипно освојили прво место. На основу резултата клуб спада у седам најбољих клубова у нашој земљи.

Финансијски развој клуба помаже Град Ниш.

Председници клуба били су Мирчић Стевица, Омеровић Хасан, Јаковљевић Иван и тренутно Николић Драган. Генерални секретар клуба је Станковић Маја.

КИК БОКС КЛУБ ''НИШ''

Кик бокс клуб '' Ниш'' основан је октобра 2007.године. Члан је Кик бокс савеза Србије. Тренер клуба је Срђан Радуловић који је уједно и тренер у кик-бокс репрезентацији Србије.

У клубу вежба око 30 чланова, од тога 15 такмичара од који су најуспешнији:

Владимир Ђорђевић, репрезентативац Србије, у 2008. шампион Србије и Балкана у К-1.

Адам Радовановић, бивши репрезентативац, победник међународног купа у К-1.

Никола Димковски, бивши репрезентативац, победник међународне ревије '' Lord of the ring'' у К-1.

Овој групи се могу придружити и Милош Савић, Бојан Даничић, Марко Јовановић и многи други који су освојили неке од медаља у 2008.години.

EUROPEAN KICK BOXING CHAMPIONSHIP
21 - 26.11.2006 Skopje, Macedonia
21 - 26.11.2006 Skopje, Macedonia
21 - 26.11.2006 Skopje, Macedonia
T · ·Mobile·
TOP TEN
SAFETY IS OUR SUCCESS
www.budoland.de
Ski center
Kožuf
Macedonia
novus
СКОПСКО
krigla
SIXT

КОЊИЧКИ

КОЊИЧКИ КЛУБ ''ЧЕГАР''

Коњички спорт у Нишу званично почиње 2.августа 1890.године као Друштво за коњички спорт Моравског кола јахача "Кнез Михајло". То је било обласно друштво за територију ондашње Моравске девизије области.

Ниш са 20.000 становника оснива друштво, чији је оснивач Јован Препорчетовић, Божа Јанковић и Петар Мостић.

Већ 28.јула 1891.године на тркалишту "Михајловац" сада Градско поље иза Тврђаве одржане су прве приредбе и трке.

До Првог светског рата сваке године такорећи мењали су се председници по договору, тако да је 1892.године председник био Светозар Тутуновић – трговац, 1890. Влајко Николић, 1894. Петар Мостић као и 1895. и 1896.године, 1897. и 1898. Јован Брдарски, 1899.,1903., 1904. и 1905. Никола Петровић – Чекеревац, 1900., 1901. и 1902. Обрен Миливојевић, 1906. Драгомир Андоновић и Светислав Стајевић, 1907., 1908., и 1909. Бранко Јовановић, 1910., 1911. и 1912. Милан Дуњић и 1913. Војин Чолак – Антић и Јаша Новаковић.

За време Првог светског рата од 1914. – 1918. Моравско коло јахача није радило.

На првој послератној Скупштини клуба 12.09.1920.године одата је пошта свим дотадашњим председницима који су изгубили животе током рата и из којег је клуб остао без имовине осим масивне косе коју клуб и данас вредно чува.

Од 1924.године па све до Другог светског рата председник Управе клуба био је коњички пуковник Владислав Милићевић који је дужност председника предао 5.новембра 1946.године Бирач Стеву потпоручнику ЈНА док је први послератни секретар био Лекић Живојин.

Нов назив Клуб за коњички спорт "Чегар" изгласан је на Оснивачкој Скупштини 19.марта 1951.године и за председника изабран Бирач Стево а за подпредседника Цветковић Бане, Станимировић Срба и Лекић Живојин.

Главно тркалиште Моравског кола јахача "Кнез Михајло" налазило се на данашњем простору Градског стадиона у Чаиру на К.П. 2347 са трибином од 640м^2 и стазом од 1 Ха и 47 ари и 17м^2 које је реамбулацијом 1956.године пренешено на Х.О.О Ниш.

Иако је клуб Гадско поље користио за своје активности још од 1891.године званично је пренешено клубу од стране Скупштине Општине Ниш 31.маја 1965.године и то на трајно коришћење.

У недостатку финансијских средстава клуб 28.априла 1953.године доноси одлуку а 30.априла 1954.године званично оснива шпедитерску службу од чега се издржава и ствара услове потребне клубу.

Прве такмичарске резултате постижу јахачи 1954.године Стефановић Драган на грлу “Голијат”, Јефтић Јован на грлу “Брња”, Николавску Љуба на грлу “Мица”, Урошевић Драган на грлу “Ленка”, Тодоровић Рајко на грлу “Мендина”.

1956.године Лекић Томислав на грлу “Ленка”, Милошевић Драган на грлу “Алжир”, Стефановић Драган на грлу “Зафир” и Лазаревић Крста – полицајац на грлу “Мангуп” док је Стоичић Јевта у тој години освојио највише признање у утакмици снаге скока на грлу “Жарка”.

1957.године Стоичић Јевта на грлу “Зора”.

1961.године на Међународном турниру у Новом Саду Стоичић Јевта осваја 5 место што је и највећи клубски успех са грлом “Зора” где су учесници били и такмичари из Мађарске, Румуније и Бугарске.

1964.године Јовановић Драгиша на грлом “СателиТ” на првенству Србије заузима треће место док је Ристић Миодраг у категорији “Ц” заузео прво место на грлу “Зора”. У тој години Јовановић Драгиша је имао још запажене резултате на грлима “Мироч” и “Зором”.

После адаптације стазе и реновирања трибина за гледаоце и судије 1956.године на Градском пољу уз учешће 10 клубова из Србије и присуство 7.000 гледалаца одржана је успешна приредба.

И 9.октобра 1966.године на дан “Ослобођења Ниша” одржана је на Градском пољу успешна приредба уз учешће 13 клубова из Србије и великог броја гледалаца из Ниша и околине.

Завиде резултате у тој години постигли су Јовановић Драгиша, Шаповалов Бранко и Симић Љиљана.

У 1967.години такмичари клуба учествовали су на 12 турнира од којих и два Међународна, тако да је запажене резултате у пионирској конкуренцији заузео Нишаревић Зоран на грлу “Сателит” освојивши прво место, Рајкић Миро на “Бомбардеру” заузео је друго место, Јовановић Драгиша у категорији сениора и висини 1,40 са грлом “Хонвеј” заузео друго место а Љиљана Симић на висини 1,30 на грлу “Зора” заузела треће место.

На утакмицама у Граду Кнежи 2.јуна 1967.године Кнежевић Зоран на грлу “Сателит” заузео је прво место, Јовановић Драгиша треће место док је Пројевић Сретен у утакмици висина препона у утакмици висина препона 1,40 на грлу “Мироч” заузео друго место.

У 1967.години Јуниорска екипа КК”Чегар” освојила је прво место у Србији док је Симић Љиљана са грлом “Зора” постала индивидуални јуниорски првак Србије за 1967.годину, Пројевић Сретен са грлом “Хонвеј”заузео је

друго место, док је Јовановиш Драгиша са “Мирочем” заузео треће место.

У 1968.години Симић Љиљана на “Зори”, Јовановић Драгиша на “Сателиту” и Ђеновљановић Милијан са “хиперионом” постижу веома запажене резултате.

У 1969.години Пројевић Сретен са “Хонвејом”, Јовановић Дарагиша са “Сателитом” и Симић Љиљана са “Бомбардером” постижу запажене резултате који су већ уобичајени за такмичаре КК “Чегар”.

И период од 1970. до 1982.године је у знаку човека који је 19 година на челу кљуба Димитрија Стефановића, Пуковника који је најзаслужнији за све успехе и признања клуба. Добитник је многих признања од стране Града Ниша као и златне и сребрне плакете Коњичког Савеза Југославије и Србије као и Међународна признања.

Од 1982.године у којој је дошло до проглашења Димитрија Стефановића – Мите за почасног председника клуба, у клубу се мењају председници, тако да је од 1982. – 1984. године председник био Челебић Вељко, од 1984. – 1986. године Јовановић Драгиша и од 1987 – 1988.године Јовановић Саша. То је период у коме су са такмичарским резултатима доминирали Младеновић Веља на “Домину” и Мартиновић Радислав са “Диогеном”.

Поред успешних периода коњичког спорта у Нишу од 1930. - 1939.,затим 1959 -1979. наилази и период од 1989. – 2001.године па можда и до 2008.године у коме је КК “Чегар” најпре преструктуиран у Р.О. – предузеће у коме гради и сређује објекте за највећа достигнућа што је и остварио као најуспешнији коњички клуб у Југославији за 1994., 1995., 1996., 1997., 1998.,1999., 2000. и 2001. годину и који је за такве резултате проглашен најуспашнијим спортским колективом у Нишу за 1994. и 2000.годину. Клуб је највеће признање добио за свеобухватне резултате од Олимпијског комитета Југославије 1999.године.

Од 1989.године па до данас 2008.године руководство клуба се такорећи не мења. Владета Вељовић, спортиста и спортски радник клуб преузима у веома тешкој ситуацији, и у клубу као директор клуба је на челу 19 година и са члановима Управног одбора: Бајатовић Зораном, Ђорђевић Топлицом, Зарубица Русомиром, Тодоровић Зораном, Јовановић Драгишом, Ђорђевић Десимиром, Цветковић Браниславом, Митић Војиславом, Вељовић Александром, Мирчић Стеваном, Јовановић Браниславом, Милосављевић Животом и Коцић Пером граде клуб који је данас један од ретких клубова преструктуиран у ДОО и који је власник свих објеката, а није их мало. У овом периоду Вељовић Владета је добитник признања најбољи спортски радник Града Ниша за 2000.годину.

Данас клуб ради најхуманију ствар. Са лиценцираним људима врши лечење хендикепираних лица путем хипотерапије.

Клуб са 118 годишњом традицијом и постојањем карактеришу неколико људи који су дали и више од других, и део себе у подизању темеља, изградњи, доградњи и очувању клуба:

1. Први председник и оснивач Јован Препорчетовић
2. Владислав Милићевић непрекидно је био на челу клуба 18 година до
   Другог светског рата и дужност предао 5.новрмбра 1946.године
3. Димитрије СимоноВић непрекидно је био на челу клуба 19 година
4. Владета Вељовић непрекидно је био на челу клуба 19 година
5. Стојадиновић Срећко секретар клуба у време изградње објеката, као и такмичари Стоичић Јевто, Јовановић Драгиша, Симић Љиљана, Рамић Васа
   Пројевић Зоран, Мартиновић Радослав, Младеновић Веља и Јовановић Ирена, а и грла "Брња", "Мица", "Ленка", "Зора", "Зафир", "Мироч", "Сателит", " "Магнуп", "Хиперион", "Лира", "Магнат Бој", "Флеш" итд којима се треба уписати имена да не би отишла у заборав.

Супериорност такмичара и спортских грла КК "Чегар" нити је била, нити ће бити поновљена у анале Коњичког Савеза Србије.

Имена као Рамић Васа са "Лиром", Пројевић Зоран са "Магнат Бојем" и Ирена Јовановић са "Мај Вејом" била су неприкосновена на свим турнирима као што су Љубичевске коњичке игре, Зобнатичке коњичке игре, Новосадски сајам као и првенства Југославије.

Ирена Јовановић је добитник признања најбоља Амазонка у Нишу за 1999.годину.

КОЊИЧКИ КЛУБ ''АПРИКОТ''

Коњички клуб '''Априкот'' основан је 14.марта 2007.године са седиштем у Поповцу. У клубу тренутно има 9 тркачких грла, 1 ждребе и 3 понија за рекреативно јахање.

Током 2009. гоине клуб је учестовао на 11 такмичења а најбољи резултати су постигнути у Београду на Царевој Ћуприји (1.место), у Лозовику три прва места, у Панчеву 1. и

3. место, у Суботици на шампионату за двогодна грла 1. место и у Пожаревцу на Љубичевским играма 3.место.

Председник клуба је Зоран Тасић док су џокеји Милан Тасић(Ниш), Горан Ковачић (Панчево), Драган Петровић (Пожаревац) и Ласло Сокола (Суботица).

КОЊИЧКИ КЛУБ ''ВРХ''

КОШАРКА

КК ''ЕРГОНОМ''

КК ''ЕРГОНОМ'' је основан 13.05.1970. године,а оснивачи куба били су тадашњи студенти, Драгослав Петковић,Ђорђе Јанковић и сада већ покојни Саша Танасковић.

Први Председник клуба је био тадашњи професор факултета заштите на раду Братислав Смиљанић, а велике заслуге од самог почетка носи Мома Здравковић, стални почасни члан клуба. Редом, председници клуба су били Милорад Загорац, Драгић Момчиловић, Божидар Јовановић, а у реоснованом клубу под истим именом од краја 1999.године и Драган Ћирић (садашњи директор), Славиша Петровић и Зоран Живковић, тадашњи Савезни министар унутрашњих послова, а касније Председник Владе Републике Србије, садашњи други почасни члан клуба. Занимљиво је да је чланску карту са редним бројем 1, поседовао истакнути,дугогодишњи играч Зоран Голубовић.

Клуб је прву своју такмичарску сезону одиграо 1971.године а прву утакмицу против КК ЈАГОДИНА Светозарево 25.04.1971. изгубио 55:54. Први тренер је био Драгослав Петковић,а капитен Ђорђе Јанковић.Али,и поред пораза, КК ЕРГОНОМ се као првопласирани квалификовао за наредну сезону у виши ранг - Српску лигу.

Чувена база првог мушког прволигашког кошаркашког клуба из Ниша је било популарно ''РОВЧЕ’’у нишкој Тврђави,и то је остало култно кошаркашко место правих Нишлија. Играчи попут, Јанковића, Јањушевића, Пејовића, Бркића, Филиповића, поменутог Голубовића, Перовића, Милетића, Симића, Вучетића, Митића, Кривокапића, Ћирковића, Шакића, Младеновића...су чинили окосницу првих сасатава новог клуба. У такмичењу Српске лиге, а у зависности од повремених реорганизација, КК ЕРГОНОМ је учествовао до сезоне 1983-84. када престаје са радом. У међувремену, КК ЕРГОНОМ је углавном задржавао статус сталног члана овог трећег ранга такмичења у тадашњој СФРЈ,а прва места у лиги освајао је 1974.године,1979. и 1980-81.Године 1979. КК ЕРГОНОМ је учествовао у квалификацијама за тадашњу Другу савезну лигу у Смедеревској Паланци, под вођством другог дугогодишњег истакнутог тренера клуба Зорана Шакића, али у у неизвесним утакмицама са екипом ''Први Партизан'' из Ужица и екипом ''Војвода Степа'' из Београда није успео, као и на тромечу две године касније у Бору, са Пиротом, предвођеним као играчем, чувеним Светиславом Пешићем и екипом Параћина. Истакнути играчи из тог периода КК

ЕРГОНОМА су били Митић, Перовић, Стошић, Мирчић, Д.Ћирић, Луковић, Илић, Станковић, Шутановац, Николић, Богуновић, Јосиповић, Г.Ћирић, Костић, Јанковић, Цветков, Рангелов...

Нови почетак популарног клуба уследио је реоснивањем 1999.године и првом такмичарском сезоном у Другој српској лиги 2000-01 у којој је убедљиво освојио прво место са изузетно младом и перспективном екипом,коју је водио тренер Драган Томановић.Екипу су сачињавали: В.Митић, М.Митић, Петковић, Петровић, Голубовић, Андоновић, Јовановић, Лакићевић, Траиловић, Стефановић, Ковачевић, Миленковић, Тодоровић.. Следи сезона 2001-02 када је изборен опстанак у заједничкој Првој Б лиги клубова Србије и Црне Горе и када су вођени тренерима Драганом Томановићем и Љубом Почеком наступали Недељковић, Здравковић, Д.Марковић, Пиштољевић, Мањенчић, Вујчић, Виријевић, В.иМ.Митић, Траиловић, Дуковчић, Зековић, Сојић, Миљковић, Златановић...

Већ следеће сезоне, 2002-03.остварена је дугогодишња жеља Нишлија да имају члана Прве савезне кошаркашке лиге,и то под вођством тренера Срећка Секуловића,који се у КК ЕРГОНОМ задржао и наредне две године и забележио велике успехе освајањем Купа Србије и пласманом два пута узастопце на финални турнир Купа Радивоја Кораћа.Пласманом на друго место поменуте лиге, Недељковић,Здравковић,Д.Марковић, Мањенчић,Вујчић,Траиловић, Оташевић, Бецин, Пејовић, П.Марковић, Н.Радмановац, Младеновић, Жигерановић,М. Илић...и освајањем Купа Србије 2003.године,победом над ОКК БЕОГРАДОМ од 105:96, ушли су у кошаркашку историју КК ЕРГОНОМ и града Ниша.Та генерација је учествовала на четвртфиналном турниру Купа Радивоја Корађ, али је поражена у дуелу са ПАРТИЗАНОМ резултатом 96:74,у дупке пуној хали Чаир у Нишу.

Следи сезона 2003-04 као прва сезона прволигашког такмичења,која доноси незаборавну утакмицу са шампионом КК ПАРТИЗАН у препуној хали Чаир,уз пораз у продужетку у сјајној утакмици од неприкосновеног клуба, у то време, предвођеног НБА играчима Крстићем, Хаусом, Перовићем... КК ЕРГОНОМ завршава као 9.поменуту сезону. Најјачи тим у историји клуба предводили су капитен Недељковић, Ђокић, Димитријевић, Ћирић, Љубојевић, Божовић, Станковић, Оташевић, Траиловић, Вучуровић, Д.Марковић, Младеновић, Жигерановић, Кљајевић, Богавац...и тренер Секуловић. Треба поменути тадашњег Председника Зорана Живковића, председника УО М.Радовића, директора Д.Ћирића, помоћног тренера М.Дробњака, кондиционог тренера Д.Живковића, физиотерапеута З.Франету, лекара Г.Стојиљковића

У сезону 2004-05 КК ЕРГОНОМ улази са истим тренерским кадром,а са саставом који је сјајно стартовао и на крају лиге освојио шесто место. Играли су: Богдановић, Нешовић, Љубојевић, Мијајловић, Младеновић,

Жигерановић, Кљајевић, Траиловић, Катић, Матић, Пековић, Богавац, С.Петровић...Те сезоне је поново КК ЕРГОНОМ НИШ у четвртфиналу Купа Радивој Корaћ и поново против Партизана губи са 105:97 у Вршцу,у дворани Миленијум.

Долази сезона 2005-06 и смена генерација,као и нови тренер после три године успешног рада Секуловића, Предраг Јаћимовић, сада већ у отежаним финансијским условима, али са младим и перспективним тимом који успева да узбори опстанак. Екипа у саставу Пековић, Траиловић, Младеновић, Жигерановић, Кљајевић, Симоновић, Николић, Поповић, Вукајловић, Јовановић, Мирковић и М.Цветковић на крају првенства заузма 8.место.

Следеће сезоне 2006-07 понавља се и продубљује финансијска криза и са истим ,успешним тренером из претходне године,са потпуно новим тимом,предвођеним повратником Богдановићем, Марком Јовановићем, Џамбићем, Комадинићем, С.Живковићем, Младеновићем, Траиловићем, Виријевићем, Лучићем, Поповићем, Грубишићем младим Стаменковићем, Гаћиновићем, Гуџићем, И.Јовановићем, затим Ћирићем, Д.Поповићем, Васојевићем...КК ЕРГОНОМ заузима 10.место и здржава статус прволигаша и за пету узастопну сезону.

Добро осмишљен и постављен рад у млађим категоријама доноси прве успехе већ 2005.године,када и јуниори и пионири (будући кадетски прваци Србије и Црне Горе) освајају пета места у првенствима Србије у својим категоријама.Била је то најава сјајних успеха кадетске екипе(дечаци рођени 1990. и 1991.године)у следећој сезони 2005-06. Наиме,та генерација прво у Обреновцу осваја друго место иза земунске Ласте и стиче право пласмана међу на финални турнир СЦГ, где у конкуренцији екипа ''ХЕМОФАРМ'', ''БУДУЋНОСТ'' Подгорица и ''ЛАСТА'' Земун осваја титулу Првака СЦГ у кадетској конкуренцији,победом над Хемофармом у одлучујућем мечу са 78:60,уз претходне две победе над осталим конкурентима. Овај успех остварили су на челу са тренером Миланом Јосићем, помоћником Шакићем Радовић, Гуџић, Витковић, Јовановић, Гаћиновић, Обрадовић, Гашевић, Стаменковић, Јелић, Миловановић, Илић, Јовић, Станисављевић.

Ова генерација у свом првом наступу у јуниорској конкуренцији осваја и четврто место у својој финалној групи на јуниорском првенству Србије у Чачку 2007.године под вођством тренера Томислава Симића.

КК ЕРГОНОМ

КК ЕРГОНОМ
dream company

ЖЕНСКИ КОШАРКАШКИ КЛУБ ‘’СТУДЕНТ 1957’’ НИШ

Основан је 16.12.2006.год.
Први тим састављен је од јуниорки и кадеткиња, а такмиче се у Првој српској лиги-југ. После јесењег дела првенства деле 5. и 6. место у конкуренцији десет клубова.
У клубу сем првог тима ради и школа кошарке у којој после годину дана рада тренира 70 девојчица, али тај број се перманентно увећава из дана у дан.

Стручни штаб: Данијела Илић
Тренери: Марија Стојиљковић, Сњежана Караманова, Марија Мракић, Тања Миленковић и Ненад Рајачић.

Тренинге сем у Нишу, клуб одржава и у селу Топоница где су окупљене девојчице из Топонице и околних места.

Клуб су формирале некадашње кошаркашице “Студента” на иницијативу Гордане Илић и Мирјане Стојановић.

Председник Скупштине клуба је Бранко Милачић.
Председник Управног одбора Драгана Живић.
Директор клуба Мирјана Стојановић.
Спортски директор и шеф стручног штаба Данијела Илић.
Генерални секретар Гордана Илић.

Циљ: Такмичарски: у сезони 2007/08 стицање искуства и што бољи пласман на табели
Сезона 2008/09 – борба за врх у Првој Српској лиги.
од сезоне 2009/10.- па у наредне четри године борба за пласман у елитно друштво.

Омладински кошаркашки клуб Јуниор

Омладински кошаркашки клуб Јуниор је један од најорганизованијих кошаркашких клубова у Нишу и у региону. Клуб је основан 02. децембра 1997. године и од тада до данас кроз школу кошарке и све такмичарске селекције клуба прошло је преко хиљаду дечака, а тренутно клуб има преко 350 чланова.

У ОКК Јуниору тренутно ради десет младих и перспективних тренера, који се стално усавршавају, и сво своје знање преносе на полазнике школе кошарке и чланове такмичарских селекција.

Такмичарске селекције клуба су према годишту подељене на јуниоре (до 17 година), кадете (до 15 година), пионире (до 13 година) и млађе пионире (до 11 година). Све селекције се такмиче у својим узрасним категоријама и играју запажену улогу у такмичењима која организује Кошаркашки савез Србије и Регионални кошаркашки савез Источне Србије..

Сениорска екипа се искључиво ослања на играчки кадар који је прошао кроз млађе категорије клуба. ОКК Јуниор је сениорска такмичења почео у Другој Српској лиги – Исток у сезони 2003/2004. Следеће сезоне екипа је остваривала пласман у виши ранг, али је због недостатка финансијских средстава била принуђена да остане у истом рангу такмичења. У сезони 2005/2006 екипа је освојила друго место и изборила пласман у Прву Српску лигу – Југ. Такође, екипа је због фер и спортског понашања, од стране Кошаркашког савеза Србије награђена пехаром за фер-плеј.

ОКК Јуниор организује традиционални међународни Ускршњи мини баскет турнир у Нишкој Бањи. Турнир окупља дечаке и девојчице узраста до десет година. Највећи број учесника турнира је из Ниша, али није занемарљив број учесника из целе Србије и земаља у региону. Утакмице на турниру се играју на димензијама терена, кошевима и са лоптама које су прилагођене деци узраста до десет година. Све екипе учеснице турнира добијају пехаре и похвалнице за учешће на турниру без обзира на постигнуте резултате. Циљ турнира је популаризација кошаркашке игре и масовно укључивање што већег броја дечака и девојчица у спорт, а пре свега у кошарку. Турнир је, од самог почетка, уврштен у календар Светске кошаркашке федерације – ФИБА.

elan
molten

КУГЛАЊЕ

Куглашки клуб „Чаир“ – Ниш

Основан је 1995.године на иницијативу куглаша куглашке секције Спортског центра „Чаир“ у тренутку када се расформирала градска куглашка лига Ниша. Оснивачи клуба су: Славољуб Пејчић, Горан Шепа, Горан Јовановић, Дејан Михајловић, Мирослав Митић, Милош Граховац.

Како кажу оснивачи, ''промовисан је само један циљ: дружење, да нам буде пријатно и да напредујемо у куглању.''

Клуб је од формирања стално низао успехе и данас је члан Прве лиге Србије а 2003. године остварио је деценијама дугу жељу и формирао женску екипу која је одмах почела са такмичењем у I/б Савезној лиги.

К.К. ”Чаир” је највероватније једини клуб у земљи који под истим руководством има и женску и мушку екипу.

Слика 1 : Мушка екипа (Са лева на десно):
Горњи ред: Јовица Мршић, Слободан Петровић, Предраг Воштинић, Славољуб Пејчић, Горан Шепа,

Доњи ред : Момчило Петровић, Дејан Михајловић, Небојша Моравац и Мирослав Митић.

Слика 2 : Женска екипа (Са лева на десно):
Ивана Живковић, Бранислава Милутиновић Савић, Милица Антић, Оливера Милетић, Снежана Станковић, Марија Радосављевић , Александра Николић и тренер Дејан Радојевић.

7. МОТО СПОРТ

МОТО-КРОС КЛУБ “КАТАПУЛТ” Ниш

Мото-крос клуб “Катапулт” из Ниша формиран је 2004. године на иницијативу Горана Попадића и Мирослава Тасића, правих заљубљеника у мото спорт. На оснивачкој Скупштини клуба за предсеника је изабран Мирослав Тасић, а за генералног секретара клуба Горан Попадић док је за подпресденика клуба избаран Драган Миљковић. Клуб је у првој години постајања окупио близу 100 чланова и изградио мото-крос стазу на “Плочи” крај Ниша из личних средстава чланова ужег руководства клуба.

По изградњи стазе клуб је добио и прве мото-крос (МХ) такмичаре: Стефана Тасића, Данијела Миљковића, Лазара Јовановића и Душана Јовановића, који су након припрема у сезони 2005. Први пут наступили за клуб. У екипној конкуренцији те године заузели су треће место у шампионату СЦГ у класи 3 и 4. У сезони 2006. клуб је поновио екипни успех али у класи 1 и 2, а Лазар Јовановић је у генералном пласману заузео треће место у класи мотора 85 кубика. Уу мото крос/воуа;е по пр5ви пу клуб је почео да се такмичи И у конкуренцији брзинаца на кружним стазама. Иван Миленковић је дебитовао у класи хепениниг и на крају сезоне био пети у генралном пласману.

Као и остали клубови у Нишу и Катапулт је је због тешке материјане ситуације је у 2007. године дошао у ситуацију да се пред почетак сезоне суочи са суровом стварношћу. Млади возачи Лазар и Душан Јовановић су добили примамљиву понуду из Чачка и напустили клуб. Но, иако су остали без два таленована возача у клубу није понестало ентузијазма. Тасић и Миљковић су се својски потрудили и по други пут изборили треће место у екипној конкуренцији у класи 3 и 4.

Клуб од друге године постојања редовно одржава трке на стази “Плоча” које се бодују за шампиона државе. Све доасад одржане трке биле су изузетно посећене-пратило их је у просеку по 5000 гледалаца. Организацију трка редовно помаже град Ниш. У конкреницји брзинаца (РР) Иван Миленковић је ове сезоне у класи хепенинг заузео седмо место у генералном пласману у конкуреницји 19 возача.

Сем такмичара у клубу се интензивно ради на стварању судијског кадра, па је у 2007. години звање судије А класе стекао Горан Попадић.

За наредну сезону у 2008. години, Катапулт има амбицозније планове. Већ је почео припрему младих возача за МХ И РР.

АМКК НИШ

ОДБОЈКАШКИ САВЕЗ НИШАВСКОГ ОКРУГА

Савез организација за физичку културу општине Ниш (СОФК) формирао је 1965. године Општински одбојкашки одбор Ниш који је исте године почео са учлањењем Одбојкашких клубова и регистровањем њихових чланова. На челу Општинског одбојкашког савеза Ниша као први председник изабран је Миодраг Лајшић. Први клубови који су се учланили и регистровали своје играче су ОК''РАДНИЧКИ'' Ниш, ОК''МЛАДОСТ'' Ниш и УОК ''СТУДЕНТ'' Ниш (мушка и женска екипа). Као члан Одбојкашког савеза Југославије, затим Одбојкашког савеза Србије и Црне Горе и Одбојкашког Савеза Србије, Општински одбојкашки савез Ниш, Одбојкашки савез града Ниша, Одбојкашки савез Ниша и Одбојкашки савез Нишавског округа у току овог временског периода се је увек руководио начелима спортског духа толеранције и Олимпијских принципа.

У оквиру Одбојкашког савеза Нишавског округа поред Регистрационе комисије Одбојкашког савеза Нишавског округа постоји још Удружење одбојкашких судија града Ниша и Удружење одбојкашких тренера града Ниша. Одбојкашки савез Нишавског округа тренутно има 16 регистрованих клубова и око 2000 регистрованих играча-ца.

Одбојкашки савез Нишавског округа сваке године спроводи Међуокружну лигу Ниша, за сениоре-ке, и лиге за млађе категорије од јуниорске до пионирске, спроводи Куп такмичење у првом степену за сениоре-ке, први је организатор на иницијативу тренера ЖОК''СТУДЕНТ'' Драгољуба Рајковића, а касније суорганизатор Светосавског турнира у одбојци првенства Нишких основних и средњих школа, затим сваке године организатор ''Одбојке на трави'' на Чегру, и организатор припрема репрезентације града Ниша у пионирској конкуренцији наших одбојкашких клубова у Дивљани.

Одбојкашки савез Нишавског округа учествује 2008. године, у техничкој организацији утакмица Светске лиге на којима је домаћин мушка сениорска екипа Србије.

Поред првог председника Опшинског одбојкашког одбора Ниша, Милорада Лајшића, свој велики допринос у развоју одбојкашког спорта и Савеза су дали председници: др Радомир Костић, др Владимир Поповић, Душан Петровић, Бранислав Радовановић и Драгољуб Рајковић те Љубиша

Цекић, Драган Марковић и Војкан Здравковић као секретари Савеза.

Тренутно је на челу Одбојкашког Савеза Нишавског округа др Топлица Стојановић, затим секретар Савеза Милован Стојадиновић који је уједно и председник Регистрационе комисије ОС Нишавског округа, председник Одбојкашке судијске организације Ниша је Небојша Спасић и председник Тренерске организације Љубодраг Бркић.

Одбојкашки клуб ''Ниш ''

Почеци одбојке у Нишу датирају из времена непосредно после Другог Светског рата, тачније из 1945 године, када је у Нишу формиран Одбојкашки клуб „12 фебруар“. Најранији списи и подаци датирају из 1947. године из дневника непознатог одбојкаша о одбојкашким активностима у Нишу, који говоре о самим почецима одбојкашког такмичења и усавршавања.

Почетком 1967. године у Нишу је постојао Одбојкашки клуб“ Партизан“ који се такмичио у Лиги уже Србије. Ова лига је имала 7 клубова и клуб је одиграо 12 утакмица са 6 победа и 6 пораза. ОК Партизан се више година такмичио у овој лиги без успеха и оствареног резултата и пласмана у виши ранг такмичења.

На иницијативу УСОФК и Општинског одбојкашког савеза маја 1972. године из овог клуба формиран је Одбојкашки клуб „Раднички“, који се такође такмичио у лиги уже Србије, све до 24.06.1972 год., када су одлуком руководства клуба формирана два нова клуба: ОК „Студент“ и ОК „ЕИ Младост“. За председника клуба ОК Студент изабран је Ђокица Јовановић, тадашњи функционер Савеза омладине и Електронске индустрије Ниш. Истовремено се формира и женски одбојкашки клуб“Стеван Сремац“, који се 1974. године и формално ујединио са ОК“ Студент“ и као један клуб наставио да функционише и такмичи се.

На челу клуба се од 1985. године налази Ненад Здравковић, истакнути привредни радник у Нишу, а клуб почиње да се развија у носиоца одбојкашке активности у граду Нишу и формира своје такмичарске млађе категорије са којима раде професионални тренери.

Од 1992. године на челу клуба налази се Душан Петровић, све до 1996. године, а уовом периоду клуб се такмичио у II или III рангу такмичења, и није успео да се домогне I ранга такмичења.

Од 1996. год на челу клуба, који се такмичио у Супер лиги Србије, налази се Дејан Светозаревић као менаџер клуба, уз подршку привредних субјеката у граду и самог града Ниша. Клуб мења своје име у ОК“ Ниш“ и такмичи се у трећем рангу такмичења, има млађе категорије које се такмиче у регионалној лиги, из којих се врши селекција

играча за сениорски тим, све до 2000. године, када на предлог Града Ниша и спортских радника на чело клуба долази Александар Митић, функционер локалне самоуправе, после чега долази до јасно формираног циља - уласка у II ранг такмичења (I Б лигу) .Уласком у II ранг такмичења у сезони 2001/ 2002 ОК Ниш је испунио свој зацртани циљ.

Већ после једне сезоне клуб губи свој статус и испада из I А лиге у II А лигу, тако да је касније наставио да се такмичи у III рангу такмичења, све до сезоне 2005/2006 када је поново изборио стари статус под руководством председника клуба Срђана Стојановића.

Од 2007. године клубом руководи проф. др Топлица Стојановић као менаџер клуба. Данас се ОК Ниш такмичи у Првој лиги Србије, другу сезону заредом, има такмичарске екипе млађих категорија, формиране школе одбојке у целом граду, јасно формирану тренерску структуру у раду са свим селекцијама. Клуб има три такмичарске екипе, које тренирају у СЦ Чаир и ОШ ’’Мирослав Антић’’, установама којима располаже Град Ниш и од кога клуб има велику подршку у раду и такмичењу.

Женски омладински клуб '' Студент''

Женски омладински клуб ''Студент'' формиран је 1972. а од 1978. се такмичи у савезном рангу. Први предсдник клуба био је Драгиша Митровић а професор Љубиша Стојковић, један од оснивача, био је први тренер. Клуб се првобитно звао ЖОК '' Стеван Сремац'' да би се 1979. преименовао у ЖОК '' Студент'' . Клуб је у такмичарској 1985/86.години испао из Прве лиге и преселио се у Другу лигу група Исток. Клуб се враћа наредне године у Прву лигу али опет из ње испада. Од 1989 до 2002. клуб је поново у најбољем друштву да би поново испао такмичећи се у Првој Б или Другој лиги Србије. У Прву А лигу се враћа 2004 на челу са председником др Мишком Живићем а наредне године се бори у четвртфиналу Купа Србије.

ЖОК '' Студент'' располаже потенцијалом од 20 девојака у првом, 20 у другом тиму, 20у пиоирској селекцији и 100 девојчица у школама одбојке. Током ових година постојања, клуб је дао репрезентативке Оливеру Димитријевић, Верицу Миловановић, Ратку Костић, Наташу Трифуновић и Весну Ранђеловић.

Тренутно је на челу клуба председник проф.др Драган Нејић који је клуб званично преузео августа 2009. године

Одбојкашки клуб ''АС''

Одбојкашаки клуб “АС“ основан је 7. јула 1997. године и регистрован у Министарству за спорт и омладину у Београду. Клуб је члан Одбојкашког савеза града Ниша, Спортског савеза града Ниша и Одбојкашког савеза Србије. У свом погону клуб тренутно ради са преко двеста чланова оба пола. Радом клуба руководи Скупштина и Управни одбор. Функцију председника клуба тренутно обавља др Звездан Савић, доцент са Факултета спорта и физичког васпитања, као један од оснивача. Дугогодишњи предходни председник и један од оснивача клуба био је др Топлица Стојановић, садшњи председник Одбојкашког савеза града Ниша.

Клуб располаже кадровским потенцијалом од осам тренера, од којих су: двојица Доктора наука из области спорта и физичког васпитања, двојица Професора физичке клутуре и четири тренера стажера (студенти Факултета спорта и физичког васпитања).

Ове године клуб је прославио један мали јубулеј „Десет година постојања и рада“. За то време постигнути су запажени резултати у одбојкашком спорту на нивоу града али и републике. У клубу тренутно раде женски и мушки погон. Прва женска екипа у сезони 2007/08. година, такмичи се у Другој лиги Истог – Одбојкашког Савеза Србије. На крају јесењег дела заузела је треће место од десет екипа у лиги. Мушка екипа такмичи се у Међуопштинској лиги Ниш. Друга женска екипа такимичи се такође у Међуопштинској лиги Ниш. Сваке године млађе селекције клуба наступаји на општинским, регионалним и државним првенствима, где постижу запажене резултате.

Поред редовних обавеза које су везане за тренажни процес, клуб сваке године за своје чланове организује и остале активности које се тичу васпитно-образовног рада. Набројаћемо неке од активности: редовна контрола здрвственог стања спортиста, стручна моторичко-функционална мерења спортиста, организовање едукативних семинара за тренере, одлазак на организоване летње и зимске припреме клуба и стална провера у виду тестирања за добијање диплома различитог нивоа знања.

Одбојкашки клуб ”СТАМПЕДО”

Одбојкашки клуб ”СТАМПЕДО” из Ниша основан је 20. априла 2002. године на иницијативу Ивана Бојовића који преузима улогу председника клуба.

Прве године од оснивања ОК”СТАМПЕДО” укључује у такмичење мушку екипу, а наредних година је у такмичењу са својом женском екипом у Међуокружној лиги Ниша.

Сигурним корацима напред из године у годину чланство клуба се знатно увећава. Клуб се може похвалити веома организованом и масовном школом одбојке коју сваки члан овог клуба мора проћи пре него што добије право наступа у некој такмичарској селекцији.

Данас под именом ОК”СТАМПЕДО” такмиче се деца свих старосних категорија почев од најмлађих пионира до сениора. Прва женска екипа након темељитог и квалитетног рада ове године је велики фаворит за улазак у републички ранг.

За концепцију и вођење тренинга задужен је први тренер Јелена Цветковић, дип. проф. физичке културе, чијем квалитетном раду доприносе помоћни тренери. Тренутно је регистровано и активно 115 чланова клуба.

ОК”СТАМПЕДО” је на путу свог успеха, а највећи успеси и трофеји тек предстоје.

ПАРАГЛАЈДИНГ КЛУБ АЛБАТРОС

Група пилота удружена око заједничких интереса, крајем 1994. год. оснива у Нишу параглајдинг клуб АЛБАТРОС. Основни циљеви клуба били су организовано и безбедно летење, популаризација спорта, едукација и омасовљавање чланства, учешће на такмичењима свих нивоа и организација такмичења и ревија, као И уређење и заштита природе на летелиштима у околини Ниша.

За ових 15 година обучено је преко 60 пилота. Сваке године у традиционалном термину око Видовдана, крајем Јуна, клуб организује велика такмичења у цросс-цоунтру летењу. До сада је уређено и десетак терена у околини града, а Ниш је устоличен као престоница балканског параглајдинга. Пилоти Албатроса веома су поносни и на чињеницу да су директно иницирали оснивање клубова у Књажевцу, Пироту, Деспотовцу и Алексинцу.

У највеће успехе клуба на такмичарском плану спадају две титуле првака Србије у сениорској конкуренцији, по једна у јуниорској и женској, као и две у екипној конкуренциј, као и више других и трецих места.

Клуб тренутно окупља 25 активних пилота, од којих најстарији има 71 годину, а најмлађи 17.

До сада је у организацији ПК АЛБАТРОС на теренима изнад села Ореовца и Сићева одржано 16 такмичења: 5 Балканских купова, 5 државних првенстава, 2 такмичења у оквиру Светског купа, првенства Словеније и Македоније, и пред-европско и Европско првенство, које је по броју такмичара и њиховом квалитету, највеће ваздухопловно такмичење до сада одржано на овим просторима.

ADVANCE

ПАРАГЛАЈДИНГ КЛУБ '' ГРУНФ''

Клуб је основан 1999 године а оснивачи су група ентузијаста која је поцела медју првима са летењем Уга, Вучко, Влада, Цеки, Бане Сафари, Зис, Бане доктор...Поред летења, организовали смо такмичења на теренима у околини Ниша од 1995.године која су по оценама свих учесника била једна од најбољих. На свим тим такмичењима смо имали такмичарску екипу која поред учешћа на такмичењима у земљи посећивала,и такмичења у организацији клубова из земаља из окружења (Бугарска,Македонија,Грчка..)

Ипак највећа искуства како у летењу тако и у организацији смо стекли учешћем на најпрестижнијим параглајдинг такмичењима PWC (Paragliding World Cup) Француска 98,Аргентина 99, Бразил 2000 као и Аустралија Опен 98, Pan American cup -Бразил 2000.

Резултати постугнути на домаћим Државним Првенствима као и Куп такмичењима најбоље говоре о квалитетном раду клуба.

Као круна дугогодишњег рада сигурно је и одлука међународне организације FAI о додели непосредне организације **3.Светског првенства у прецизном слетању** које се одржало у периоду од 7-14.08.2005.године на терину Коритњак изнад Нишке Бање.Тим поводом је уређено ново полетиште позиционирано за правац ветра W-NW који иначе доминира у овом подручију.Уређен је прилазни пут тако да сада до самог полетишта је могуће доћи путничким аутомобилом.

Клуб тренутно има 36 чланова, две такмичарске екипе са укупно 9 такмичара за дисциплине прецизно слетање и прелет.Од опреме поседујемо три парагладера најновије генерације за обуку нових чланова, парамотор марке Фресх Бреезе, два тандема и четири такмичарска параглајдера за дисциплину прелет.

ПАРАГЛАЈДИНГ КЛУБ '' ДИНАМИК''

Параглајдинг клуб '' Динамик'' основан је 17.1.2006.године. Има 43 регистрована пилота а учстовао је на Светском првенству у Аусралији 2006, Европском првенству у Португалу (2007) , Мексико (2008), Грчка (2009) итд.

Најбољи резултат у појединачној конкуренцији постигли су Душан Ђорђевић са 42.местом на Светском купу у параглајдингу 2009 и Драган Ђорђевић, вишеструки државни првак.Најуспешнији женски пилот је Бојана Васиљевић која је и актуелни државни првак.

ПК ''Динамик'' је 2009. успшно организовао предсветски куп и наставља са традицијм организације такмичења у прелету на теренима за летење града Ниша.

DINAMIK
PARAGLAJDING KLUB

ПЛАНИНАРСКИ

Планинарско Алпинистичко Експедицијски Клуб ''Ниш''
(П.А.Е.К.''НИШ'')

П.А.Е.К. ''НИШ'' је формиран 01.07.1994.год. на оснивачкој Скупштини у Дому Војске Југославије у Нишу.
Клуб је основан у циљу специјализовања активности и обуке младих људи у алпинизму, пењачком спорту и организацији експедиција на највише светске врхове.
Осни вачи клуба су позната имена из планинарског и алпинистичког пењања Србије, који су дали велики допринос развоју ове планинарске вештине и касније спортске дисциплине.
Гејо Слободан-Ниш, Милетић Зоран-Ниш, Маврић Сафет-Цако-Нови Пазар, Борко Гајић-Бор, Саша Ранчић-Бор, Павле Милошевић-Београд, Томислав Врачевић-Баџа-Ниш, Јоцић Милорад-Миња-Ниш, Петар Јањатовић-Сомбор и многи други пењачи и планинари.
Учесници великих и ''малих''-соло експедиција на највише светске врхове, пењачи чији успеси красе историју српског пењања.
Неки од њих нису више међу нама, овом приликом им одајемо почаст, остали су горе, високо.

Пењачи П.А.Е.К.''НИШ'' су учесници српске експедиције на Аконкагву-Јужна Америка 1992.год.; Мт.Мекинли 1992.год. Аљаска; Кавказ-Елбрус, Узба-Русија 1993.год.; Хуаскаран и Комборасо 1994.год. Јужна Америка; Килиманџаро и Мт.Кенија; Цхо-Оуу-1994.год.-Хималаји; и Нишка хималајска експедиција-Аннапурна 1995.;Мт.Еверест- Нортх фаце/Хималаји 1996.год.; 1998год.и 2000.год.

Од 1997.год.усавршавањем пењачке технике се локација са пењалиста алпинистичких смерова у Сићевачкој клисури премешта у Јелашничку клисуру и пионир за спортско пењање југоисточне Србије Гејо Слободан формира посебан тим спортских пењача, који уређују спортско пењачке смерове у Јелашничкој клисури у близини Ниша.

1998.год.Гејо Слободан поставља прву вештачку стену у овом делу Србије.

1999.год. 2.Балканско Првенство у спорском пењању се одржава у Нишу у организацијиП.А.Е.К.''НИШ'', на вештачкој стени и учествује 52 пењача из Македоније, Румуније, Грчке,Бугарске.

Од 2000.год. до данашњих дана, такмичари из П.А.Е.К.-а''НИШ'' постижу врхунске резултате, освајају шампионске

титуле и остављају велики допринос афирмацији спортског пењања Србије у сениорској и јуниорској конкуренцији:
Вишеструки шампиони Балкана и Србије: Павловић Весна, Гејо Ана, Милић Никола и Огњановић Милица.
У Националној конкуренцији: Кецојевић Сања, Пулетић Милош, Станковић Данијел, Ердоглија Влатко, Стојковски Димитрије, Ђорђевић Митар, Стојиљковић Иван.
У новије време најперпективнији је члан П.А.Е.К.''НИШ'', шампион на Европским куповима за млађе јуниоре, Гејо Сташа.
Тренер свих категорија спортско пењачких тимова Гејо Слободан.

ПЛЕС

Плесни клуб „Степ“

Као један од зачетника плеса у Србији и свакако као претеча свих плесних дешавања на југоистоку, плесни клуб „Степ“ постоји више од четврт века. Плесни клуб „Степ“ је оснивач Плесног савеза Србије 1991 године. Од тада, поред плесних школа за све узрасте и типове плеса, поред многобројних наступа, тренери и плесачи овог клуба успешно се баве и такмичарско-спортским плесом, у земљи, али и иностранству.

Плесни клуб „Степ“ основан је марта 1984, а званично регистрован новембра исте године, што нас сврстава у најстарије клубове Србије, па и шире.Група од двадесетак ентузијаста и заљубљеника у класичне, латино и остале ритмове тако је преузела јако леп али и важан задатак, онај исти који важи и данас – да што више деце, младих и одраслих упозна лепоту плеса и дружења уз музику.

Од самог почетка, као оснивач, '' Степ'' је активан и у националној плесној федерацији.У годинама које су се низале, у салама овог клуба своје прве плесне кораке направило је неколико хиљада полазника, у почетку само у Нишу, а касније и у Лесковцу, Прокупљу и Алексинцу, али такође и Врању, Вучју, Власотинцу,...

Чланови, такмичари и инструктори клуба учесници су многобројних манифестација, наступа и акција на свим нивоима, како у спорту, тако и у култури. Од њих преко 500, као најбитније треба издвојити да је клуб био носилац вишемесечног пројекта Министарства просвете и спорта „Играј за живот – изабери спорт“.

Осим тога, наш Клуб организовао је више од 20 регионалних такмичења, 12 савезних турнира и 7 државних првенстава, на којима је учествовало више хиљада плесача из свих делова Србије и иностранства.

Поред многобројних плакета и диплома, наши такмичари пионири, омладинци и сениори, освојили су преко 250 медаља за прва, друга и трећа места, почев од регионалних такмичења, преко Лиге талената и савезних турнира, па до Државних Првенстава и међународних турнира. Као најважније ваља издвојити: два пута титула Државних првака за пионире – латин, за омладинце – кобинација свих плесова, више титула Вицешампиона државе, као и две награде за најуспешнији клуб сезоне у Лиги талената.

Данас, Клуб представља динамичан спој младости и искуства, како међу такмичарима, тако и у стручном кадру...

Plesni klub
step

ПЛЕСНИ КЛУБ ‘’ЛА ЛУНА’’- '' ФЕНКС'' НИШ

Клуб је основан и регистрован 24.01.2006.год, са седиштем у улици Николе Пашића бр.25. Особе заслужне за формирање клуба су: СНЕЖАНА ЈАЋИМОВИЋ, БРАНИМИР ЂУРИЧИЋ И НЕБОЈША СЛАВКОВИЋ. Клуб је члан САПО Савеза (Српске асоцијације плесних организација) из Београда од јануара 2006.год. Директор клуба је Небојша Славковић.

Кореографи у клубу су:

- Снежана Јаћимовић – DISCO DANCE, HIP HOP, STREET SHOW
- Бранимир Ђуричић – HIP HOP
- Марко Анђелковић – SALSA, HIP HOP
- Кристина Стевановић – SALSA, DISCO DANCE
- Владимир Цветковић – SALSA
- Ксенија Филиповић – SALSA
- Тртањ Саша – ЛАТИНО И СТАНДАРД ПЛЕСОВИ
- Сања Ристић – ОРИЈЕНТАЛНИ ПЛЕС
- Јелена Рајковић – ОРИЈЕНТАЛНИ ПЛЕС

Најзначајнији резултати су:

- Вицешампиони света за SHOW продукције за 2006.год. Бремен Немачка
- Прваци Југоисточне Европе 2006.год. у Сремској Митровици за DISCO DANCE и DISCO SHOW продукције
- Државни прваци за формације одрасле у DISCO DANCE-у за 2006.год.
- Државни прваци за SHOW продукције за 2006.год.- Нови Сад
- Вицешампиони државе за формације одрасле у DISCO DANCE-у за 2007.год.- Сава центар – Београд
- Прваци југоисточне Европе у DISCO DANCE за одрасле у Јагодини 15.12.2007.год.
- Плесни програми који се раде у клубу су: DISCO DANCE, HIP HOP, STREET SHOW, ЛАТИНО И СТАНДАРД ПЛЕСОВИ, ОРИЈЕНТАЛНИ ПЛЕС, САЛСА...
- Сталним едуковањем кореографа и семинарима са најбољим светским кореографима успева да се одржи у самом светском врху у модерним плесовима.

Нишки огранак '''Ла Луне'' од 2009. године је променио име у Плесни клуб ''Феникс''. Плесни клуб ''Феникс'', настао издвајањем из ''Ла Луне''', регистрован је 20.1.2009. у Министарству просвете и спорта

Директор Плесног клуба '' Феникс'' је Снежана Јаћимовић , која ј такође кореограф и тренер продукције. Клуб је на Светском првенству у Немачкој (Бремен) 2006.године освојио титулу вицешампиона света.

Плесни клуб ''Феникс'' један је од најуспешнијих клубова у Србији, добитник многих признања како на државним тако и на светским такмичењима. Најзначајнији резултати:

- вишегодишњи државни прваци у Disco Dance-u, Hiphop-u, Street Show-u, Electric Boogie-u і трбушном плесу.

- прваци Балкана у Disco Dance-u, Hiphop-u, Street Show-u, Electric Boogie-u і трбушном плесу.

- вицешампиони света у Street Show-u продукција за 2006.годину, вицешампиони света у Electric Boogie-u за 2007, 6.место у свету дуо Electric Boogie-u за 2009.

Плесни клуб ''Феникс'' је члан САПО (Српска Асоцијација Плесних Организација) као и међунродног IDO (Internatinal Dance Organization) савеза.

Своје деловање базира на полуларизацији играчко плесних активности. Тренери плесног клуба су школовани (апсолвенти на Плесној академији и ДИФ-у) и доказани вишегодишњи државни и балкански прваци у својим плесним дисциплинама и искусни педагози.

Програм плесног клуба ''Феникс'': Brake Dance, Disco Dance, Hip hop, Street Show, Electric Boogie, трбушни плес.

Просторије плесног клуба Феникс налазе се у Николе Пашића 25

Вицешампиони света 2006, Бремен (Немачка)

bull
team sport
ORTSKA OPREMA
23 512 930
PUMA
INTERMEZ
HOME
GUEST
Diploma
Diploma

ПЛЕСНИ КЛУБ Swing

Плесни клуб Swing основан је 1989. године и активан је члан ПСС-а (Плесног савеза Србије), ИДСФ-а (Internatioal Dance Sport Federation), IDO-a (International Dance Federation) и САПО-а (Српске асоцијације плесних организација), у оквиру којих стиче право учешћа на Националним и Интернационалним такмичењима. Члан је Спорткг Савеза Ниша и Спортског Савеза Србије.

У својој такмичарској историји Плесни Клуб Swing има 19 победа на међународним турнирима, а најбољи резултати су 8. место у Свету у категорији за Латино-америчке плесове, и 3. место у Европи за Латино show плесове. На домаћим такмичењима, чланови Плесног Клуба Сwинг су стални носиоци медаља и актуелни су државни прваци у многим плесним дисциплинама за 2009.годину. Плесни клуб Swing је у 20 година постојања и рада присутан и у бројним културним догађајима и манифестацијама у Нишу и Србији.

Оно што је изузетно важно и актуелно у Клубу је рад на популаризацији плеса и плесне културе, а посебан акценат стављамо на обуку и едукацију деце предшколског и школског узраста. За нешто старије ту су веома актуелни рекреативни друштвени течајеви (салса, аргентински танго и класик течај и др.).

Велики број инструктора је још увек такмичарски активан и у фази сталног усавршавања, тако да и они у свом раду примењују савремене методе рада које су и њима помогле у постизању врхунских резултата.

Спортски Плес је је један од најлепших дворанских спортова и уједно “ највиши израз манира, културе, васпитања и стила...“

ПЛИВАЊЕ

ПЛИВАЧКИ КЛУБ ‘’НИШ 2005”

Пливачки клуб “Ниш 2005” је основан крајем 2005. године са циљем да се пливачки спорт у Нишу кроз конкуренцију пливача унапреди. Његов оснивач је др Томислав Окичић доцент Факултета спорта и физичког васпитања у Нишу. За непуних годину дана постојања, клуб је у 2006.години успео да освоји 209 медаља на домаћим и међународним такмичењима. Клуб је исте године постао екипни првак Пливачког савеза Цернтралне Србије. На првенству Србије за кадете, омладинце и сениоре освојено је девет медаља од којих пет у сениорској и четири у јуниорској конкуренцији.

У 2007.години клуб је на летњем државном првенству освојио две бронзане медаље у штафетама: 4x100 краул и 4x100 мешовито. Исте 2007.године на зимском и летњем првенству клуб је екипно освојио 1. место у Централној Србији. Успех је утолико већи што се рангирање клубова вршило на основу збира укупно испливаних бодова сваког пливача у клубу који је учествовао у Регионалној Лиги (од Ужица до Лесковца). Пливачи су у 2007.години освојили преко 350 медаља.

Циљ нашег клуба је да кроз обуку пливања врши одабир што већег броја деце узраста од 5 до 8 година која ће наставити тренажни процес, како би Ниш једног дана слично Зрењанину, Кикинди, Панчеву, Новом Саду или Београду имао пливача светске класе.

ПЛИВАЧКИ КЛУБ "СВЕТИ НИКОЛА"

ПЛИВАЧКО АКАДЕМСКИ КЛУБ ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ ,,ДЕЛФИН''

Пливачко академски клуб особа са инвалидитетом '' ДЕЛФИН'' основан је 24.11.2008. године у Нишу, као непрофитни хуманитарни спортски клуб који окупља младе људе(студенте и средњосколце) са различитим врстама хендикепа (моторним и сензорним).

Мисија је побољшање услова живота особа са инвалидитетом, решавање заједничких проблема и пружање помоћи са посебним освртом на спорт, конкретно пливање, као и активно укључивање особа са инвалидитетом у све сегменте друштвеног живота.

8. РОЊЕЊЕ

РОНИЛАЧКИ КЛУБ '' ГУСАР ''

Ронилачки клуб "Гусар" основан је 1975. године под именом Друштво за подводне активности " Гусар" и бројало је 10 чланова. Формирано је као вод Цивилне заштите за спашавање на води и под водом и као такво уврштено у систем републичке службе спаса. Располагало је компресором за пуњење боца цистим медицинским ваздухом и било стални снадбевач Нишког здравства ваздухом. Услуге те врсте користиле су и многе здравствене установе југоисточне Србије. Снадбеване су и све ватрогасне јединице у региону оваквим ваздухом.

Клуб је учествовао у многим акцијама вадјења возила и утопљеника (Неретва, Тара, Лим, Охрид, Бован, Власина) и спашавања друштвене имовине, у саобраћајним незгодама и елементарним непогодама. За потребе привреде вршена су испитивања на објектима и санације оштећења и кварова.

РК " Гусар" ангажован је на сталном одржавању ХЕ " Дјердап". У току 2003/07. године радјени су послови на подводном минирању и уклањању челичних конструкција мостова срушених у току нато агресије (на Морави) као и обележавању потопљених бродова из ИИ светског рата на пловном путу Дунава. У нашим редовима се налазе лиценцирани рониоци са сертификатом за хумано разминирање. Наши рониоци прате најновије трендове, стручно се усавршавају и похадјају семинаре. Поседујемо сертификате за техничко роњење НИТРОХ-ом. Редовно одржавамо тренажна роњења у специфичним условима (језера и реке), а са великм задовољством сваке године организујемо рекреативна роњења у Јадранском мору.

Данас, клуб ради и на едукацији младих, одржавају се курсеви по ЦМАС стандарду, постоје спортске екипе које се такмиче у дисциплинама: подводна орјентација, брзинско роњење и роњење са перајама. У плану је формирање екипе за подводни хокеј.

РУКОМЕТ

ОПШТИНСКИ РУКОМЕТНИ САВЕЗ

Општински рукометни савез формиран је 1950 године у просторијама садашње Скупштине општине где му је и било седиште све до преласка у зграду синдиката, затим у приземљу Комитета СКЈ у улици Наде Томић, потом у згради среског савеза спортова на локацији садашњег солитера Ауто куће и изградњом Савеза спортова добио стално седиште где се и сада налази.

Општински рукометни савез је 1997 године променио име и сада ради под именом Градског рукометног савеза. Први председник ОПС био је Стеван Булајић, затим су ту дужност обављали Вукашин Павловић, Сретен Станковић, Миладин Илић, Миодраг Андрејевић, Драгиша Митровић, Никола Поповић, Милорад Лајшић, Владимир Арсенијевић, Томислав Анђелковић, Богосав Стоиљковић, Милан Ракић, Владица Живковић и Иван Станковић .

У 20 клубова регистровано је 3219 играча (период 1949-1998, недостају подаци за 1964 год.и за 4 клуба) од тога 2431 мушкараца и и 937 жена:

Железничар	813 мушких	49 жена	862 укупно
Динамо	55		55
Будућност	45		45
Металац-Раднички	139		139
Авијатичар	55		55
Омладинац	66		66
Обилић	70		70
Вулкан	19		19
Наша Крила Белотинац	42		42
Бранко Миљковић	30		30
Младост	544	167	711
Турист	253	289	542
Нишава	116		116
Рудар Јелашница	91	2	93
Дин	430		430
ОРК Ниш	93		93
Галеб Матевац	нема података		
Братство			
Милиционер			
Борац			

При ОРС формиран је 1950. године збор судија на семинару који је организовао Бранимир Митић – Мими где је било 10 полазника. У раду збора за протеклих скоро 50

година учествовало је око 170 положених судија од који су на листи прве лиге били: Бранимир Митић велики рукомет, Радомир Костић велики и мали рукомет а само мали рукомет: Александар Митић, Сретен Станковић, Владимир Арсенијевић, Милорад Лајшић, Петар Прелевић, Бошко Прелевић, Рикард Гашпард, Никола Поповић, Рајко Трпковић, Душан Радичевић, Раде Коруга, Владимир Живковић, Милан Ракић, Миодраг Арсенијевић, Небојша Вељковић, Зоран Миленовић, Небојша Анђелић, Душан Поповић, Обрад Стошић, Душан Стојковић.

Сретен Станковић и Душан Стојковић добили су међународну категорију а кандидати су били Никола Поповић, Рајко Трпковић, Владимир Живковић и Милан Ракић.

Звање савезног контролора добило је по престанку суђења 18 чланова збора од тога 4. су на листи прве савезне лиге: Петар Боричић, Рајко Трпковић, Никола Поповић и Владимир Арсенијевић.

Судијска организација Ниша је од свог оснивања носилац целокупне активности рукометне организације на нивоу града па и шире. Велики број чланова је радио у управама нишких клубова, посебно су бирани на дужностима општиских органа, председника Среске организације Радомир Костић и Никола Поповић, на дужност предсеника судијске организације РСС Владимир Арсенијевић, на дужност секретара судијске организације РСС Александар Митић, у Управни одбор РСС Владимир Живковић , Небојша Вељковић и Модраг Арсенијевић, за члана судијске комисије РСЈ Сретен Станковић и Владимир Арсенијевић, за комесара 2. Савезне лиге Ракић Милан.

Председници судиске организације били су:

1950 године Бранимир Митић
1951 године Милан Гојковић
1957 године Миладин Илић
1960 године Владимир Арсенијевић
1961 године Ђорђе Антић
1962 године Марко Стрпић
1964 године Томислав Младеновић
1966 године Владимир Арсенијевић
1968 године Владимир Арсенијевић
1970 године Александар Митић
1972 године Владимир Арсенијевић
1973 године Петар Боричић
1974 године Петар Боричић
1976 године Бошко Прелевић
1978 године Петар Боричић
1982 године Петар Боричић
1983 година Братислав Ранђеловић
1984 године за председника судиске комисије Рукометног савеза Србије изабран је Владимир Арсенијевић
1984 године Братислав Ранђеловић

1985 године Формарана је судијска комисија региона
председник Владимир Арсенијевић
1986 године Раде Коруга
1989 године Станиша Стоиљковић
1991 године Милан Ракић
1994 године Рајко Трпковић
1995 године Небојша Вељковић
1996 године Небојша Вељковић
2000 године Миодраг Арсенијевић

РУКОМЕТНИ КЛУБ '' ЈУГОПЕРОЛ - ЖЕЛЕЗНИЧАР ''

После завршетка Другог Светског рата по одлуци ФИСАС-а одбора за рукомет, 26.09.1948. године екипа Динама из Панчева допутовала у Ниш и одиграла ревијалну утакмицу у великом рукомету са омладинцима Ниша које је окупио и утакмицу организовао Бранимир Митић »Мими« на Динамовом игралишту у закупљеним дресовима Ф.Д Радничког. Утакмицу је судио и Правила рукометне игре објашњавао рукометни судија из Прокупља Гаврило Гојнић.

На овој утакмици, која је према причању самих учесника трајала неколико сати, екипе из Ниша је наступила у следећем саставу: К.Јовановић, Мирко и Милоје Милојевић 1, Душан Булајић, Ђорђе Антић 2, Миладин Илић, Радивоје Ристић, Димитријевић Симоновић, Богољуб Митић, Милан Илић, Бранимир Митић и Бошко Мајцен.
Резултат утакмице је 13:3 за госте из Панчева.

Исти ови младићи су непуну годину дана касније 26.07.1949. године отпутовали у Зајечар и одиграли прву првенствену утакмицу, победили са 11:5. Овај датум је Скупштина куба изабрала за дан оснивања РК '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш. Под именом '' ЖЕЛЕЗНИЧАР '' клуб се такмичио све до 17.09.1992 године када је добио спонзора и променио име у РК '' ЖЕЛЕЗНИЧАР – ЈУГОПЕТРОЛ '' - Ниш, да би 29.10.1997. године добио ново име РК '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш под којим именом и сада делује.

У наредном периоду од 58 година РК '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш је постигао следеће резултате.

Пет пута је освајао Куп РСЈ:
- 1977. године Куп: ЖЕЛЕЗНИЧАР – Криваја 21:20 (19:19, 18:18, 11:10)
- 1978. године екипа ЖЕЛЕЗНИЧАРА се пласирала у Финале Европског Купа и играла у Дормунду противу немачког победника Купа Гумерсбаха 13:15 (6:4) у саставу: З.Живковић, Д.Живковић 3/1, Грубић 7/2, Д.Павловић (искључен у 12 минути), Грозддановић 1, П.Павловић,

Петковић 2, Кнежевић, А.Живковић, Костић, Темелковски, Ждраљевић. Тренер Зоран Живковић, председник клуба Петар Сератлић.
- 1982. године Куп: прва утакмица Колинска Слован – ЖЕЛЕЗНИЧАР 26:31 (12:14). Друга утамица у Нишу ЖЕЛЕЗНИЧАР – Колинска Слован 24:19 (10:10),после продужетака 30:24.
- 1985. године Куп: ЖЕЛЕЗНИЧАР – Борац (Бања Лука) у Новом Саду пред 2000 гледалаца 21:18 (9:8).
- 1997. године Куп: у две утакмице '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш - Синтелон (Бачка Паланка) 23:20 (13.10) и Синтелон – '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш 24:21 (11.10).
- 1999. године Куп: на Цетињу '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш – Партизан (Београд) 26:25 (14:8).

Освајачи купа Југославије 1977...

...1982.године...

...1985.године...

…1996 и….

…1999.године.

У протеклих 58 сезона такмичења у квалитетној лиги Југославије, ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР је имао и следећи пласман:

- друго место је освајано три пута. 1952/1953, 1953/1954 и 1997/1998,
- треће место је освајано седам пута: 1951/1952, 1955/1956, 1956/1957, 1957/1958, 1982/1983, 1984/1985 и 1996/1997,
- четврто место је освајано пет пута. 1977/1978, 1994/1995 и 2000/2001,2002/2003,2004/2005

У историји '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш посебно поглавље заузимају млађе селекције. Још из доба великог рукомета када је Мића Младеновић почео да анимира младе да се баве рукометом, па до данашњих дана рукометна школа клуба је за протеклих педесетак година дала око 1500 играча који су играли за селекције клуба. Ни један играч није остао без квалификације. Стекли су различита звања од квалификованих мајстора до доктора, професора факултета, декана и проректора, преко 70 играча је добило тренерске дипломе, а тренерским позивом се бавило око 100 бивших играча Југопетрол Железничара. Збор судија у Нишу је преко 400 бивших играча клуба оспособио да могу обављати судијске задатке од најнижих лига до Супер лиге Србије.

Јуниори '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш су у више наврата били прваци Србије а на југословенски трон су се попели: 1982 са тренером Мићом Младеновићем, и 1990 и 1991 са тренером Душаном Костићем.

После Миће Младеновића са младима су наставили да раде Предраг Кнежевић, Мирослав Ђорђевић, Душан Костић, Саша Илић, Светислав Јовановић, Небојша Бокић, Јован Павловић и Ален Илић.

Исправном политиком Клуба, '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш има у свим лигама Србије своју екипу младих. 1998 јуниори су прваци Србије, а у 2006 и 2007 - ој години млађе категорије освајају медаље на државном нивоу – 2006 (играчи рођени 1988 – други у Србији, играчи рођени 1994 – други у Србији), а 2007 (играчи рођени 1989 – трећи у Србији, играчи рођени 1991 – трећи у Србији, играчи рођени 1994 – други у Србији). Добри резултати млађих категорија и присуство наших играча у репрезентативним селекцијама је гаранција за будућност Клуба.

Већи број играча '' ЈУГОПЕТРОЛ – ЖЕЛЕЗНИЧАР '' - Ниш су селектори репрезентације Југославије узимали да репрезентују своју земљу. Освајачи медаља као учесници Олимпијада – 1972. год. злато - Зоран Живковић – играч, 1984. год. злато – Зоран Живковић – тренер, Драган Младеновић и Роландо Пушник, Светских првенстава – 1982. год. сребро – Зоран Живковић – тренер и Часлав Грубић, 1986. год. злато - Зоран Живковић – тренер, Часлав Грубић, Драган Младеновић и Роландо Пушник, 1999. год. бронза Зоран Живковић – тренер и Иван Лапћевић, 2001.год. бронза Лапчевић Иван, Европских првенстава: 1996.год. бронза Зоран Живковић – тренер. У јуниорској селекцији Светско првенство:1981. год. злато Милош Станић, 1991.год. злато Владимир Станојевић; 2005.год. сребро Немања Прибак Европско првенство 2001.год. злато Љубомир Павловић; 2002.год. бронза Владимир Ђурић.

У организацији Клуба делује и Клуб ветерана који има задатак да се брине о свим бившим игачима клуба, да обележава значајне рукометне датуме. Већ дуги низ годинама ветерани се сваког задњег петка у месецу у Дому

рукомета састају, потсећајући се на протекли период. Повремено учествују у раду Клуба преко Скупштине, предлога па и неких добронамерних критика.Брину се о контактима са пријатељским клубовима: Динамом из Панчева, Работничким из Скопља, са клубовима из Београда и Војводине.

ОРК ''НИШ''

Фузионисање РК Железничар- Југопетрол и ОРКНиш у РК Наисус догодило се 07. 09. 2009.

Женски рукометни клуб ‘’Наиса” Ниш

Женски рукометни клуб “Наиса” из Ниша основан је давне 1969.године под називом Рукометни клуб “ДИН”-Ниш. Клуб је основан и створен заслугом великих љубитеља рукомета Фабрике дувана. Неки од њих нису више међу живима, али су они у нашем клубу оставили свој печат за сва времена. То су ВЕЉКО ПЕТРОВИЋ, МИЛАН СМИЉКОВИЋ, МИЛАН ПРВУЛОВИЋ, СТАНКО СТАНКОВИЋ, СЛОБОДАН ДИМИТРИЈЕВИЋ. Да није њих, овај клуб вероватно не би био данас ово што јесте.

Од оснивања клуба многа позната имена нашег женског рукомета су прошла кроз клуб, као што су: Чолаковић Мара, Милошевић Весна, Радић Вера, Ибровић Хида, Кнежевић Љиљана, Младеновић Ивана, Ђокић Маја, Петровић Бојана, Нацева Гордана, Јанковић Наташа, Бартошић Јована Поп Лазић Слађана, Дамњановић Сања, Филиповић Ивана, Коперец Славица, Филиповић Биљана.

Прволигаш постаје 1978.године од када непрекидно игра Прву савезну лигу.

Тренутно у свом саставу има три такмичарске екипе које се такмиче у Супер, Другој и Првој Српској лиги Србије. У клубу ради и рукометна школа која окупља око 300 девојчина.

1988.год. клуб је био финалиста Купа Југославије и играо Куп Купова Европе. Учесаник је Купа ЕХФ 2001/02, 2002/03., а у 2003/04 постаје учесник Лиге Шампиона, што је највећи успех клуба од његовог оснивања. У 2003/04. постајемо и освајачи националног купа Србије и Црне Горе, победивши у финалу Подгоричку Будућност резултатом 27:26.

Освајачи Купа СЦГ 2004.године

У такмичарској 2003/04. екипа је заузела друго место у првенству, иза Подгоричке Будућности и стекла право да игра квалификације за Лигу Шампиона у такмичарској 2004/05.

У оквиру квалификација за Лигу Шампиона, екипа се састала са екипом МЕЦА из Француске и победама у оба меча, екипа је обезбедила учешће у Лиги Шампиона.

У такмичарској 2004/05. Екипа “ДИН”-а, а садашња “Наиса” је заузела треће место у првенству и стекла право да игра квалификације за Куп победника Купова у такмичарској 2005/06.години.

У мају месецу 2005.год., дугогодишњи назив екипе “ДИН”-а промењен је у Ж.Р.К.”НАИСА”” из Ниша.

У такмичарској 2005/06. екипа “Наисе”-Ниш заузела је треће место у коначном пласману, али поделивши исти број бодова са првопласираном Будућношћу и другопласираним Књазом и тако остварила право учешћа у Челенџ купу.

Ж.Р.К.”НАИСА” из Ниша је као првопласирана у другој лиги остварила право такмичења у Првој лиги Србије. По први пут

у Србији један клуб је организовао такмичење за девојчице на нивоу основних школа, што је довело до експанзије и популаризације рукомета.

У такмичарској 2006/07. Ж.Р.К.”НАИСА” Ниш је остварила до сада највећи успех од оснивања клуба не само у Нишу, већ у целој Србији. ЖРК “НАИСА” Ниш је освојила Европски Челенџ Куп и донела држави Србији први Европски трофеј и освојила Куп Србије.

Освајачи ЧЕЛЕНЏ КУПА 2007/2008

Као освајачи ЧЕЛЕНЏ Купа остварили смо право учешћа у Купу победника купова у такмичарској 2007/08, и тренутно чекамо наставак такмичења од фебруара 2008.год.

Освајачи Купа Србије 2007/2008

СИНХРОНО ПЛИВАЊЕ

Клуб за синхроно и уметничко пливање „Ниш“

Синхроно пливање у свету има веома дугу традицију, а сам почетак се бележи осамдесетих година деветнаестог века. Прво такмичење одржано је 1924. године у Чикагу, на Олимпијади у Хелсинкију публика је први пут имала прилике да види и синхроно пливање ван такмичарске конкуренције, али је у званичан програм Олимпијаде синхроно пливање уврштено тек 1984. године у Лос Анђелесу. Наш град се упознао са овим спортом тек у последњој деценији двадесетог века, тачније новембра 1994. године.

Тадашња управа Пливачког клуба довела је младу и амбициозну Украјинку, Катарину Подгурскају, европску вицешампионку у овом спорту на место тренера. Група девојчица, чланица Пливачког клуба, определила се за овај спорт и веома брзо, након пар месеци је уследило и прво републичко такмичење у Обреновцу и прва медаља, треће место у кадетској категорији у пролеће 1995. године. Исте године на првом међународном скупу, Турниру „Свети Никола“ освојена је друго место. Успеси су се низали и 1997 године Клуб за синхроно пливање из Ниша постао је првак у свим категоријама: за пионире, кадете и јуниоре; у сениорској категорији није ни било такмичарки.

Катарина Подгурскаја са такмичаркама

Крајем 1997. године дошло је до преструктуирања јединственог пливачког клуба и синхроно пливање се региструје под називом „Клуб за синхроно и уметничко пливање Ниш“. Управа клуба настојала је да овај спорт максимално афирмише и омасови. Бројна такмичења на републичком нивоу организована су у Нишу уз одговарајуће најаве преко медија, резултати су објављивани преко локалних новина и телевизија, и на сваком следећем такмичењу било је све више публике, али је и број медаља незаустављиво растао. Исте године, захваљујући постигнутим резултатима синхроно пливање јер и на градском нивоу уврштено у IV категорију спортова.

Постигнути резултати на републичком нивоу охрабрили су руководсво клуба да такмичарке клуба пошаље и на прво такмичење у иностранство. Ватрено крштење уследило је на јуниорском првенству у Дизелдорфу у пролеће 1997. године кад је наш клуб представљало 5 такмичарки, потом првенстство за кадете у Барселони. Следеће, 1998 године, чланице клуба учествовале су на отвореном првенству Грчке и јуниорском првенству у Братислави на коме је својено четрвто место. На републичком нивоу клуб је био апсолутни фаворит у свим категоријама, чланице нашег клуба чиниле су готово целу јуниорску репрезентацију, а савезни тренер и селектора била је управо Катарина Подгурскаја.

Следећа година, 1999, као за све грађане ове земље, била је погубна и за клуб. Клуб је остао без тренера, Катарина Подгурскаја је са почетком бомбардовања напустила Србију, а након бомбардовања најстарије чланице

клуба, још увек средњошколке, почеле су да се баве тренерским послом и да научено пренесу млађим генерацијама. Због недостатка стручног тренерског кадра у земљи и немогућности ангажовања тренера из иностранства, услед недостатка финасијских средстава клуб је на неко време формално је место тренера ангажовао Катарину Херодек, тада асистента на Факултету физичке културе. Након ње, следеће године Слађана Тошић, помоћни тренер Катарине Подгурска је заузела место главног тренера.

Без обзира на односе у управи клуба, такмичарске су вредно радиле и наставиле да освајају медаље. На месту тренера нашле су се у различитим периодима бивше талмичарке: Маја Зечевић, Анђелија Аранђеловић, Сандра Саватић, Марија Миљковић, Ирена Ристић, Марија Нешић и Јелена Ристић. Повремено, зависно од материјалних могућности, клуб је ангажовао на одређено време Катарину Подгурскају, али и тренере из Бугарске и Грчке. Резултати нису изостали и након 13 година постојања клуб може да се похвали са више стотина медаља на републичком нивоу, али и запаженим успесима на међународним такмичењима у готово свим европским земљама.

НИШКЕ "БАЛЕРИНЕ" У ФРАНЦУСКОЈ

Народне новине
четвртак, 19. новембар 1998.

"БАЛЕРИНЕ" ЗАСИЈАЛЕ У БРАТИСЛАВИ

Још једно признање нишким ... на води

Нова про...
данас у Чешкој

У историји овог клуба свакако треба да се забележи да је прву медаљу освојила Александра Илић заузевши треће место на такмичењу за кадете. Најдуже чланство у клубу има Милена Милосављевић, која активно тренира од

оснивања клуба и своје шесте године до данас и за то време успела да освојим 22 златне, 23 сребрне и 22 бронзане медаље. Клуб је дао неколико изузетних такмичарки и не смеју да се забораве огромни успеси такмичарки Јелене Живановић, Јелене Ристић, Милице Трутић, које су годинама биле суверене у овом спорту, као и екипни успеси тимова у различитим категоријама Највећи успех је свакако постигла Ана Цекић 2005. године у Белгији на Европском такмичењу за пионире када је освојила прво место.

Синхроно пливање представља веома захтеван спорт. Он је симбиоза пливања, гимнастике и балета и захтева поред талента и изузетну кондицију и упорност. Само спој свих ових особина омогућава импресију лепршавости и лепоте овог спорта који веома често називају и балетом на води. Стога, поред свакодневних тренинга у води, обавезне су и вежбе у теретани и учење основа балетских покрета. Да би такмичарке што боље могле да се припреме за наредну сезону, од почетка су организовани кампови за припрему, а у организацији Савеза за синхроно пливање редовно се учествује у припремама репрезентације.

Клуб је свих протеклих година радио на омасовљењу овог спорта. Најбољи доказ тога је чињеница да је до данас преко 1500 девојчица било и једном периоду активно у овом клубу. У оквиру клуба годинама ради школа за непливаче.

Одмах по осамостаљивању „Клуб за синхроно и уметничмо пливање Ниш“ школовао је и прве судије. Данас

Ниш има 8 судија за синхроно пливање, од тога неке и са међународном лиценцом, а свих осам су некадашње такмичарке нашег клуба.

Емотивна веза са овим спортом остаје трајна, тако да најстарија генерација такмичарки и данас активно учествује у овом спорту било као тренери у овом клубу или у „Сиренама“ или као судије, без обзира што су неке од њих са факултетским дипломама, које нису увек неизоставно везане за спорт.

Једна од вредности клуба је и повећеност свом граду. Пар месеци након осамостаљења „Клуб за синхроно и уметничко пливање Ниш“ је организовао први „Светосавски бал на води“ јануара 1998 године. Манифестација је ревијалног карактера, увек тематски заокружена. У више наврата тема бала биле су и балетске представе („Лабудово језеро“, „Крцко орашчић“). Сваки бал уз одговарајућу сценографију и костиме и обавезне госте, музичаре из нашег града, представља прави спектакл и грађани Ниша имају већ више од једне деценије прилике да уживају у чаролијама овог спорта. „Светосавски бал на води“ је традиционалног карактера, и од почетка се одржава под покровитељством града.

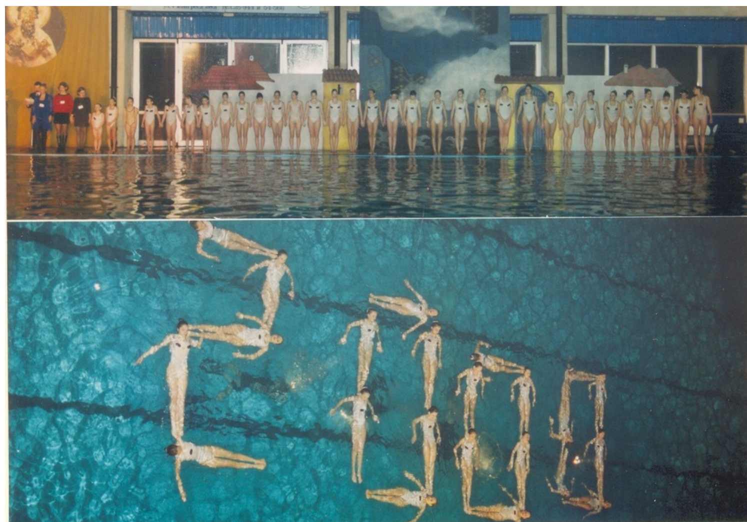

Од 2002 године као потпуно нови пројекат клуб поциње са организовањем и спроводјењем потпуно новог бала под називом „Јесењи бал“ који је намењен пре свега омасовљењу спорта,као и приблизавање спорта ученицама нишких основних скола.Ово је такодје добра прилика да цланице клуба показу својој верној публици такмицарске саставе са којима освајају медаље током године.

Изузетност овог лепог спорта је учинила да постане познат и ван такмичарских успеха. Чланице клуба су много пута гостовале са ревијалним програмима у градовима

широм Србије и готово да нема базена на коме нису приказале своје знање и вештину.

Иако синхроно пливање спада у категорију такозваних малих спортова, за тринаест година постојања клуб је показао да се исплатио труд и ентузијазам пионира овог спорта у нашем граду. Број освојених медаља, запажени успеси у иностранству и бројно чланство клуба говоре у прилог чињеници да овај спорт у наше граду сигурно има будућност.

9. СПОРТСКИ РИБОЛОВ

УДРУЖЕЊЕ СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА
"Н И Ш А В А" - НИШ

СПОРТСКИ РЕЗУЛТАТИ ПРВА МЕСТА УСР НИШАВА-НИШ

Републичко првенство Србије 1967године Прво место Обрен Максимовић

Републичко првенство Србије 1969године Прво место Радисав Николић

Савезно првенство Југославије 1970 Прво место Драгољуб Станковић

Савезно првенство Југославије 1972 Прво место Драгољуб Станковић

Републичко првенство Србије 1972године Прво место Радисав Николић

Републичко првенство Србије 1973године Прво место Мирослав Макијев

Републичко првенство Србије 1978 године Прво место Драгољуб Станковић

Савезно првенство Југославије 1979 године Прво место Драгољуб Станковић

Републичко првенство Србије 1985 године Прво место Драгољуб Станковић

Републичко првенство Србије 1985 године Прво место С ветлана Јовановић
Савезно првенство Југославије 1985 године Прво место Светлана Јовановић

Републичко првенство Србије 1987 године Прво место Слободан Крстић

Републичко првенство Србије 1988 године Прво место Мирољуб Арсенијевић

Републичко првенство Србије 1994 године Прво место Оливера Милосављевић
Савезно првенство Југославије 1994 године Прво место Оливера Милосављевић

Републичко првенство Србије 1995 године Прво место Драгољуб Станковић

Републичко првенство Србије 1996 године Прво место Драгољуб Станковић

У бодовању клубова Савеза Србије у спортском риболову, Србије и бивше Југославије у периоду од 1954-2004 и даље УСР Нишава -Ниш по постигнутим резултатима је на другом месту од 135 клубова.

ОРГАНИЗАЦИЈА СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА ''НАИС – НИШ'' НИШ

На оснивачкој Скупштини 26.новембра 2004.год. донета је одлука о оснивању Организације спортских риболоваца "Наис- Ниш" на иницијативу оснивача Драгољуба Цветковић, Зорана Бајера и Мирослава Живојиновића. Прва редовна Скупштина је одржана 14.јануара 2005.год. у простору УР "Мерак", где је изабрано уже руководство организације. Било је присутно 28 чланова, где је једногласно изабран за председника Драгољуб Цветковић, а за заменика Зоран Бајер. За генералног секретара изабран је Драгољуб Стаменковић, а изабрани су и чланови Управног и Надзорног одбора.

ОСР "Наис-Ниш" се у свом раду бори за екологију, очување животне средине, развој и укључивање што више пионира и омладинаца у риболовни спорт и на организовање школе риболова. Има сарадњу са еколошким организацијама

и друштвима у граду и много пута смо организовали и акције чишћења приобаља Нишаве.Од оснивања, ОСР '' Наис- Ниш '' сваке године одржава Куп на коме учуствују организације и удружења из Србије и иностранства.

На такмичењима у риболову у свим категоријама (пионири, јуниори, сениори и сениорке) ОСР '' Наис- Ниш '' је остварио завидне резултате а одржава контакте и дружења са другим организацијама и удружењима са подручја Србије, као и из иностранства.

До сада се ОСР '' Наис- Ниш '' сваке године такмичио у припремању рибље чорбе, где је на Балканском шампионату освојио 2 златне медаље и једну бронзану, као и Гранд при плакету.

У даљој будућности ОСР '' Наис- Ниш '' жели да се ангажује око изградње рибњака, где би мрестили и изводили аутохтоне врсте рибе нашег поднебља, ради очувања и порибљавања река у Србији.

СПОРТСКО РЕКРЕАТИВНА ОРГАНИЗАЦИЈА '' САФАРИ КЛУБ''

Спортско рекреативна организација »Сафари клуб»- Ниш, је основана је 1992.г под називом Клуб власника теренских возила «Сафари» Ниш , а са циљем да окупи љубитеље атрактивних и екстремних спортова те да организује спортске активности везане за, до тада код нас, мало познате спортове . Из овог пионирског подухвата групе ентузијаста , развиле су се бројне спортске дисциплине и формиране спортске секције као што су: «офф роад 4х4», ауто мото крос, раллу теренских возила, рафтинг, параглајдинг, планинарење, алпинистика и бројне друге. Управо су оне, уз квалитетан инструкторски кадар који је формиран у клубу, послужиле као основа за формирање бројних спортских клубова који се специјализовано баве неким од наведених атрактивних спортова у Нишу и Србији.

Пошто је у својој програмској активности обухватио неколико спортских дисциплина, прераста 1997. године у Спортско рекреативну организацију «Сафари клуб» Ниш, и

са правом можемо рећи, постаје прва организована база екстремних и атрактивних спортова на овим просторима

Развојем интересовања и деловања, стварају се нови спортови (практично стрељаштво), а комбинацијом са већ афирмисаним спортовима (раллу теренских возила), настају сасвим нове дисциплине (Схоотинг раллу).

Сафари клуб је увек у својим редовима имао најквалитетнији људски потенцијал и управо захваљујући чињеници да су се у клубу налазили, а и сада се налазе, доктори наука и професори, врхунски новинари, заслужни спортисти, свештена лица, најбољи инструктори у областима којима се клуб бави; практичног стрељаштва, наутике, планинарења и алпинистике, рели возачи, возачи моторних чамаца, инструктори за преживљавање у природи и бројни други.
Управо је то разлог што је клуб освојио је на стотине спортских признања што екипно, што појединачно, из области ауто мото спорта, практичног стрељаштвг и друштвеног рада и што је увек у својим редовима имао државне шампионе.

Поред врхунских спортских резултата , клуб се поноси својим архивским материјалом у виду документарних видео записа, фотографија, небројеним новинским чланцима као и изванредном сараднјом са екипама РТС-а и ТВ Нови Сад, које су резултирале десетинама документарних филмова .

Клуб постаје познат и препознатљив по организацији и реализацији бројних манифестација «Схоотинг раллу» ,»Тропху Велики и Мали Јастребац», «Виа милитарис 4x4», као и оних које у основи имају атрактивне спортове, а прилагођене су широј популацији: «Нишавска регата», Женски раллу, Моравска регата и друге.

Основни мотив клуба је едукација, врхунско планирање техничка опремљеност и безбедност приликом извођења програма из области за које је клуб регисторван са сталним акцентом на померање граница у циљу стварања нових дисциплина и презентација српских спортских, културних природних и других вредности.

10. СТОНИ ТЕНИС

СТОНОТЕНИСКИ КЛУБ ‘’ЖЕЛЕЗНИЧАР’’

Стонотениски клуб “Железничар” из Ниша основан је 18.6.2002.године на захтев Драгана Јовановића – председника клуба, Горана Милутиновића – потпредседника клуба, и регистрован је код Министарства просвете и спорта под редним бројем 661-02-0858/2002-11 са седиштем у Нишу.

Јула 2005. год. клуб се регистровао код Стонотениског савеза Србије и код Регионалног стонотениског савеза Ниша. и ушао у систем такмичења за 2005/06.год. СТК “Железничар” у својим редовима има регистроване играче и играчице свих категорија (млађи кадети, кадети, јуниори и сениори), као и стонотениске судије свих рангова (републички, савезни и међународни).

Клуб воде Жарко Степановић – тренер - апсолвент Факултета за физ.културу у Нишу и Никола Букоњић – тренер са цертификатом ИТТФ-а, апсолвент Спортске Академије у Београду, Дејан Стојановић – тренер, Горан Милутиновић – главни координатор тренера.Они су задужени за систем и организацију тренинга прве екипе клуба, као и стонотениске школе (рад са почетницима).

Клуб је остварио у сезони 2005/2006 планирани резултат и ушао у виши ранг такмичења- друга лига. Поред прве екипе имамо и другу екипу која ће се такмичити у кадетској лиги стонотениског савеза Србије. Такође планирамо да у својим редовима како поред мушке екипе (прве и друге) имамо и женску екипу која би се такмичила у Савезном рангу такмичења.

Главни циљ Стонотениског клуба “Железничар” је омасновљење и популаризација стоног тениса у Нишу, окупљање младих играча, деце и рекреативаца, као и такмичење у лигама Стонотениског савеза Србије и остваривање добрих спортских резултата. Такође, омогућавање развоја деце и омладине у спортском и такмичарском духу, одстранивање негативних фактора околине.

11. СТРЕЛИЧАРСТВО

СТРЕЛИЧАРСКИ КЛУБ НИШ

29.10 1986 основан је стреличарски клуб ''Ниш'. био је то један од првих али и један од значајних корака у развоју стреличарског спорта у нишу а и много мшира, јер је у то време био једини клуб који је неговао овај древни олимпијски спорт јужно од Београда.

Све је почело три године раније када су Михајло и Миљко Чоловић са групом деце заинтересоване за стреличарство оформили стреличарску секцију при ДФК МЗ 12 Фебруар и добили салу за тренинг у ОШ Вук Караџџиђ. Неколико месеци касније, у контакту са члановима тадашњег СК Црвена Звезда стичу и прва стручна сазнања о овом спорту, а нешто касније у блиској сарадњи СК Панчевом још дубље су проникли у тајне ове племените вештине.

Почиње се и са организовањем турнира, најпре на локалном нивоу а већ фебруара 1986 године одржан је први ФИТА Индоор турнир на коме је учествовало 25 такмичара међу којима су били и стреличари из Осјека , Новог Сада и Панчева.

Он је одржан у сали ОШ Вук Караџић у част дана МЗ 12 фебруар а поводом сећања на бегство логораша из логора на црвеном крсту. Овај турнир касније је постао традиционалан. Истовремено почињу и да се организују и турнири на отвореном.Нишки стрличари михајло и миљко Чоловић и Драго поледица марта месеца 1985 године наступили су на дворанском првенству Југославије у Кмнику. Већ наредне 1986 године Наташа Мијаиловић, у конкуренцији пионирки и Михајло Чоловић у конкуренцији ветерана, донели су са првенства Југославије у Камнику златну и бронзану медаљу.

Прва из клуба у дресу репрезентације Југославије наступила је Светлана Јовановић (сада Николић) 1988 године на првенству Балкана у Ријеци. Три године касније на првенству Балкана у Варни- Бугарска Зорица Вуковић прва из клуба поставља нови рекорд Србије, а неколико дана касније и поправља тај рекорд.

Успон клуба се наставља и наредне 1992. СК''Ниш''-Фримони добија признање као један од десет најуспешнијих клубова у Нишу.

На првенствима Државе током ових година наши чланови су појединачној и екипној конкуренцији освојили преко 200 златних, сребрних и бронзаних медаља а на званичним турнирима виче стотина одличја.

Константни квалитетни рад у клубу и велики ентузијазам који је од увек красио чланове доносили су вредне резултате, аоним нај успешнијима обезбеђивали место у репрезентацији

Државе. Братислав перић, Драгослав Марковић, Светлана Николић, Зорица Вуковић, Јована Костић, Миленко Јовановећ, Иван Тасић, Иван Ђуричић, Слободан Матић, Никола Продановић и Владимир Поповић наступали су једном или више пута у саставу репрезентације и бранили њене боје на првенству Балкана, Европском Гранд прију, Светском купу, светском индор и оутдор првенству, Европском првенству Универзијади, Светском универзитетском првенству и играма југоисточне Европе.

У клубу се од увек посебна пажња посевећивала стручном раду. Тренер Миљко Чоловић, почев од 1987-89 похађао је и са успехом завршио међународни курс олимпијске солидарности за југоисточну и источну Европу који су организовали МОК и ФИТА. Курс се одржавао у Рјеци, Тракошћану а предавачи су били врхунски светски тренери и стреличари тако да је ту стекао не само звање стреличарског тренера са међународном лиценцом , већ и вредња знања која је примењивао у свом тренерском раду у клубу.

Тако су створени идеални услови за пружање врхунске стручне помоћи свима онима који су долазили у клуб са жељом да науче ову дрфевну, а ипак савремену вештину. У клубу је постала једна од редовних активности организовање стреличарских школа. Временом се доста учинило и у набавци адекватне опреме за школу, па су битно побољшани услови за њену успешну активност.

Миљко је наставио да се усавршава и у том циљу у Анкари, у Турској, завршио курс највишег нивоа за тренере у организацији Европске стреличарске федерације, а 2007. године у Кореји и највиши ниво Светске стреличарске организације. Сва своја знања и искуство Миљко је делио са заинтересованим стреличарима из свих клубова у нашој земљи. Био је један од предавача на курсу за стреличарске тренере 2004.године у организацији Стреличарског Савеза Србије (ССС) који је одржан у Шабцу.

Курс су похађали актуелни и будући тренери свих клубова у земљи, што је значајан допринос унапређењу стреличарства у држави

Дужи низ година Миљко је председник Техничке комисије ССС. Последњих година Председништво ССС изабрало га је за савезног селектора у категорији олимпијског лука.

Суђењу у стреличарству такође је посвећена пажња. Михајло Чоловић положио је марта 1987 године у Камнику испит за савезног стрличарског судију и дуги низ година био је једини овакав судија у Србији. За сво време био је председник Судијске комисије у ССС. Председништво ССС организовало је маја 2004 године, паралелно са тренерским, и курс за стреличарске судије те су га наши чланови Драгослав Марковић и Рајко Брановић успешно завршили и стекли право да суде на свим турнирима у нашој земљи.

У протеклих двадесет година наш клуб организовао је преко педесет турнира из календара стреличарског савеза Југославије, Србије и Црне Горе и Србије, затим изборне

турнире за састав државне репрезентације, као и пријатељске турнире. Почело се са турнирима у сали, а ондмах потом и са турнирима на отвореном.
Фебруарски турнир поводом пробоја логора на Црвеном Крсту постао је традиционални, а од 2001 наставио се као ''Меморијал Михајла Чоловића-Чолета'' у знак поштовања и сећања на једног од најзаслужнијих за утемељење и развој стреличарства у Нишу. Редовно су организовани ФИТА Стар и ФИТА турнири, турнир 900 кругова, Олимпијска рунда, а многе од њих имале су карактер републичког или државног првенства.
Кроз све ове године клуб је стекао и много пута потврдио репутацију инзваредног организатора турнира. Захваљујући добрим условима на турнирима и наши чланови а и такмичари из осталих екипа, често су постизали личне, клубске, па и дрфжавне рекорде. У организацији турнира, када је реч о обезбеђивању сале за идоор турнире.Клуб је увек наилазио на подршку града, те смо користили халу Чаир или неку другу одговарајућу дворану.
Знајући из сопственог искуства да није лако основатиклуб, успешно организовати његов рад и обезбеђивати његов опстанак, наш је клуб увек био спреман за сарадњу и пружао помоћ свима онима којису се упуштали у овај пионирски посао. Тако је пружена помоћ клубовима у Скопљу, Прокупљу и Обреновцу, који и данас успешно раде, као и многим другима који су се интересовали како да се организују и крену у ову спортску авантуру.
За сво ово време стекли смо много пријатељау нашој земљи и ван ње. Развили смо сарадњу са многим клубовима и појединцима, а такође смо угошћавали македонске, бугарске и пољске стрличаре којису учествовали на нашим турнирима.
У свом дугогодишњем развоју клуб се много пута сусретао са понекад наизглед непремостивим тешкоћама финансијске природе. Сетимо се и година велике кризе кроз коју је пролазила цела наша земља. Па ипак захваљујући највише великом ентузијазму чланова и личним улагањима, паи помоћи са стране пребродили смо све то. Помоћ је често стизала захваљујући личним познанствима од људи добре воље из разних нишких фирми којима смосе обраћали. Велику помоћ и ослонац често смо налазили у градским спортским структурама, чији смо активни члан, а које су имале слуха да препознају озбиљност и квалитет у нашем раду и правилно оцене значајне резултате које смо постизали.
Наравно, значајну помоћ имали смо и сада имамо од генералних спонзора. Најпре је то од средине 1992. па до 1995. године био Живота Младеновић, власник предузећа Моницентар, па је клуб у то време носио име Ниш-Фримони. Од половине 1996.године Небојша Танасковић, власник грђевинског предузећа Грамонт инжењеринг постаје генерални спонзор и председник клуба, који од тада наступа

под именом Ниш-Грамонт инжењеринг, и наставља да се развија достижући све веће домете.
Један од основних предуслова за успешан рад и напредовање је обезбеђивање простора за трнинг.Зимски трнинг одвијао се у разним салама и мање или више одговарајућим просторијама, али смо успевали да обезбедими континуитет у раду. Ипак, овај проблем остаје актуелан јер није трајно решен.
У летњем периоду трнинг се одвијао, изузев једне сезоне, захваљујући разумевању коњичког клуба Чегар, на једном делу хиподрома, на Градском пољу иза тврђаве.
Више пута ту су организовани и турнири на отворено.
Наш клуб је од оснивања био укључен у све токове стрличарских збивања у земљи, тако да је био један од иницијатора оснивања Стреличарског савеза Србије у Панчеву 24. априла 1988 године, а Михајло Чоловић изабран је за првог председника овог Савеза.
Чланови клуба увек су били активни чланови у комисијама Савеза и трудили са да својим ангажовањем унапреде стреличарство у Србији.
Клуб је врло активно учествовао и у животу града, не само спортском. Учествовао је и у акцијама које су се одвијале уз културне манифестације (кроз ревијалне турнире на нишавском кеју у време Филмских сусрета), у градским акцијама Сви у природу, а посебно у прослави градске Славе. Сваке године почетком јуна месеца, од како је град установио своју славу Свети Цар Константин и Царица Јелена, наш клуб учествује у спортском делу прославе, Градском пољу или кеју. У појединим приликама, у зависности од начина на који су активности осмишљене, грађани су уз помоћ чланова клуба могли да пробају да гађају из лука.
На свим овим манифестацијама и појављивањима у јавности, као и на званичним турнирима на којима смо преко медија позивали грађане да посматрају и навијају, трудили смо се да на најбољи начин представимо и пропагирамо стреличарство као леп и здрав бели спорт доступан свима без обзира на године старости, пол, занимање или било шта друго.
Развили смо сарадњу са филозофским факултетом у Нишу, па је наш тренер Чоловић студентима физичке културе у више наврата држао курс стреличарства у летњем спортском кампу у Брзој Паланци на Дунаву.
Оно што је свих ових година била покретачка снага која је водила клуб узлазном путањом, а то је пре свега велика љубав према стреличарству, традиционалном, егзотичном и дивном спорту који онога који њиме почне да се бави осваја за цео живот, затим снажно осећање заједништва међу члановима клуба и стално присутна жеља сваког појединца да надмаши себе и своје најбоље резултате, водиће овај клуб ка све већим и значајнијим успесима.

СТРЕЉАШТВО

Клуб стрелаца NAISSUS

Клуб стрелаца НАИССУС је основан крајем 2004. године и регистрован је код Министарства просвете и спорта Решењем бр. 661-02-01103/2004-11 од 22.11.2004. год. Члан је Савеза за практично стрељаштво Србије- ИПСЦ Србије од свог оснивања. Осим Практичним стрељаштвом, чланови клуба успешно се баве и другим стрељачким дисциплинама - пушка Лонг ранге такмичења.

Клуб броји 12 чланова који се активно такмиче у оквиру ИПСЦ лиге Србије, као и на међународним такмичењима код нас и у иностранству - Јужна Африка, Еквадор, Чешка, БиХ, Црна Гора, Италија, Бугарска, Мађарска. У свом чланству има једног међународног и двојицу националних судија. (ИПСЦ је спорт

Екипа клуба у дивизији Стандард, последње две године освајала је треће место у Националној Лиги, као и више појединачних медаља. Члан клуба Драган Никетић је у категорији Стандард-сениор два пута био првак државе.

Клуб је до сада успешно организовао једно национално (2005) и четри међународна (2006-2008) такмичења са учешћем између 120 до 140 такмичара из Србије, Бугарске, Црне Горе и Грчке. Клуб И у будуће планира организацију међународних и националних такмичења.

Са такмичења

ДЕЈАН МИЛОСАВЉЕВИЋ

Д. Милосављевић је спортским стрељаштвом почео да се бави још пре одласка у Средњу војну школу и то у стрељачком клубу "Обилићево" из Крушевца. Са стрељачким активностима наставио је и у стрељачком клубу Војне академије "Академац".

Почетком 2000.године у тадашњој СР Југославији су почела званична такмичења у практичном пуцању, а формиране су и две асоцијације - ИПСЦ и ИДПА за практично пуцање. У почетку пуцало се само из пиштоља, а од 2003.године почињу да се користе и револвери. Пошто је Дејан већ исказивао афинитет према револверима, одмах је у категорији практичног пуцања спазио своју велику шансу. На лига такмичењу ИПСЦ асоцијације 2003.године старији водник Дејан Милосављевић осваја треће место, док наредних година чини велики напредак и постаје супериоран у тој области такмичења. Први велики међународни успех постиже 2004.године, када осваја прво место на отвореном првенству Мађарске у Сегедину. Две године касније постаје и судија у ИПСЦ-у.

Из више разлога у асоцијацији ИПСЦ било је све мање такмичара у дисциплини револвер, тако да Дејан, у жељи за јачом конкуренцијом почиње да се такмичи у оквиру лиге ИДПА. Нове околности и услови такмичења нису омеле вештог стрелца да настави са успесима, тако да је већ 2005.године у генералном пласману првак државе у револверу и други у дисциплини полуаутоматске пушке. И у наредне две године понавља исте и још боље резултате, што га је наравно сврстало и у репрезентацију Србије у практичном пуцању асоцијације ИДПА.

Као члан репрезентације одлази на Европско првенство у практичном пуцању, које је, крајем прошле године, одржано у италијанском граду Бергамо. У околини Бреше налази се оружарски центар са 18 полигона, где су се окупили најбољи практични пуцачи из Европе, а парадокс представља податак да су на првенству учествовали и стрелци из САД и Канаде. Учешће стрељаша из неевропских земаља је дало још већи значај такмичењу, јер је познато да американци имају велику традицију у практичном пуцању. Само такмичење одвијало се уз сву драматику коју такви догађаји са собом носе, што потврђују и речи старијег водника Милосављевића: "На стрељачким полигонима су се за четири дана променила сва четири годишња доба. Пуцало се у свим временским условима. Док човек не крене да пуца, чини се једноставно, али већ излазак на полигон ствара одређен набој. Тражило се од нас да пуцамо и јачом и слабијом руком, позиције су биле условљене положајем мете, тако да се негде морало у чучањ, негде у заклон. Такмичење је обиловало великим бројем мета које се појаве и брзо нестану, што је захтевало тренутно реаговање. Неке мете су

биле заклоњене метама које се не гађају, такозваним, таоцима”.

На Европском првенству, одржаном у италијанском граду Бергаму, старији водник Дејан Милосављевић освојио је највреднију златну медаљу, добио плакету Европски шампион и постао првак Европе у практичном пуцању - дисциплина стандардни службени револвер. Била је то једина медаља, коју је репрезентација Србије освојила у конкуренцији 136 такмичара из десет земаља. За постигнуте успехе НИП “Победа” и Спортски савез Крушевца доделили су му посебна признања. Међу осталим члановима репрезентације Србије на европском шампионату, најбољи је био Драган Лештарић (председник Практичних стрељаша Србије) освојивши шесто место.

12. ТЕКВОНДО

ТЕКВОНДО КЛУБ “ТАБУ’’

Теквондо клуб “Табу” основан је 1994.године, на иницијативу великог мајстора теквондоа Звездана Миленковића, екс селектора репрезентације Југославије и Зорана Хрвата, теквондо мајстора који је и први председник клуба.

Клуб је и носиоц развоја теквондо спорта у региону. Оснивач је и Теквондо Савеза Централне Србије и Теквондо савеза Града Ниша, а члан је Теквондо Асоцијације Србије. Клуб је био технички организатор државног првенства Југославије 1997.године и Балканског шампионата у теквондоу 1998.године. у Нишу.

Теквондо клуб “Табу” се од оснивања такмичи у савезном рангу.Такмичари клуба освајали су медаље на многим турнирима у земљи и иностранству, само у 2007.години освојили су 27 медаља.

Од оснивања клуба кроз разне тренажне процесе ову древну источњачку вештину упознало је преко 300 полазника, а до звања мајстора теквондоа и лиценце WTF дошло је њих 10.

ТЕНИС

ТЕНИСКИ САВЕЗ НИША

Тениски Савез Ниша је основан новембра 1980.године у просторијама ТК Раднички Ниш на иницијативу челних људи Тениског клуба Раднички Ниш: Војислава Митића, Ђорђа Милошевића и Драгослава Ђорђевића уз учешће председника актива и одбора који су у претходном петогодишњем програму заживели на подручју града Ниша, и то: актива месних заједница са председником Звонком Стојановићем, актива основних и средњих школа са председником Миодрагом Марјановићем, актива радничких спортских игара са председником Мићком Павловићем, актива судија са председником Јорданом Николићем, актива ветерана са председником Галетом Живановићем, актива тренера са председником Батом Јањићем и актива Универзитетског Тениског Одбора са председником Миодрагом Томићем.

У Тениски савез је 1989.године поред ТК Раднички и актива, ушао ТК 3М- оснивач породица Стојановић, 1991. ТК Гимназијалац- оснивач Драган Манчић и ТК Нишка Бања, 1997. ТК Костић - оснивач породица Костић и ТК Ниш и 2007. ТК Цар Константин.За првог председника на оснивачкој седници Савеза изабран је Ђорђе Милошевић , а за секретара Љубиша Урошевић. Већ од 1982.године за председника је изабран Драгослав Ђорђевић а за секретара Миодраг Томић, од када Савез почиње врло брзо да развија тенис и уводи га у све структуре друштва. Тенис је почео да се игра у школама, на факултетима, на радничким спортским играма, почели су да се одржавају семинари судија, тренера.

На иницијативу Мике Јовановића 1984.године, директора нишког фестивала Филмски сусрети, Саше Димитријевића, новинара Радио Ниша и Миодрага Томића, генералног секретара Тениског Савеза Ниша, у ресторану Радио Ниша, а испод слике Калче и Чапе, покренут је Калча куп као пратећи турнир Филмских сусрета. Урађена је статуа Калче, који уместо пушке држи тениски рекет, а која се од тада додељује победницима турнира. Од тада су на турниру учествовали многи филмски радници и новинари, а победници купа су били између осталих Раде Шербеџија, Савина Гершак, Мустафа Надаревић, Александар Ђорђевић, Драган Јовановић и многи други.

На семинарима судија и тренера Тениски Савез је омогућио многим тениским радницима да дођу до судијских и тренерских звања. У судијском делу је Данијела Тодоровић успела да дође до највишег интернационалног судијског звања на овом подручју , а 1992.године је Тениски Савез

Ниша са Факултетом за физичку културу у Нишу и проф.др Ненадом Живановићем поново покренуо Вишу тренерску школу, која је крајем 70.-тих година почела са радом у оквиру актива тренера и Филозофског факултета, на којој су били познати предавачи из света тениса као што су : Јелена Генчић, Радмило Арменулић, Никола Шпеар и Миодраг Томић. Та школа је произвела на десетине тренара који су наставили да раде у својим клубовима, не само у Србији, већ и у Босни, Црној Гори и Грчкој.

Тениски савез Ниша је редовно организовао тениске кампове у којима су ти лиценцирани тренери радили у Будви, на Копаонику у Соко Бањи а од 1990. успео је да добије свој календар такмичења како за такмичаре тако и за ветеране што је званично уврштено у Тениски Савез Србије и такмичари су на тим турнирима добијали бодове за ранг листу Тениског Савеза Србије.

Тениски Савез Ниша је са ТК Раднички 1998. године организовао БИТЕЛ (Бизнис Тенис Лига) на коме је учествовало преко 100 пословних људи из света бизниса, естраде, спорта, а између осталих победник је била и Мерима Његомир.

На Универзитету Ниша прве званичне часове тениса увео је професор Милоје Милојевић на Машинском Факултету, а Тениски савез је редовно одржавао универзитетско првенство на коме су између осталих били победници Микица Јањић, Ана Живковић, Миодраг Томић, Зоран Огњановић, Драган Живковић и многи други, а такође се и два пута годишње одигравао тениски меч са Универзитетом у Софији.

Тениски Савез редовно одржава ветеранске турнире на којима су победници поред осталих били и Драган Петровић, Влада Марковић, Славиша Милојковић, Драгослав Миљковић, Саша Димић, Велибор Цветковић, Иван Чолаковић и многи други. Тениски Савез Ниша 1998.године формира први тениски њеб сајт www.tenis.co.yu у Србији у чијој су изради учествовали Иван Радовановић, Душан Коруновић и Миодраг Томић, а одмах иза тога 10.јануара 1999. покреће прву телевизијску емисију Тенис Магазин, која се приказује на ТВ Банкер једном недељно и која је емитована преко 300 пута са интересантним садржајима, путовањима и прилозима из тениса, а за чију реализацију су били задужени Иван Радовановић и Сандра Коцић као водитељи, Дина Милошевић као репортер, Милан Милојковић као камерман и монтажер и Миодраг Томић као главни и одговорни уредник.

Поред поменутих Ђорђа Милошевића и Драгана Ђорђевића, председници Савеза су још били Душан Коруновић, Бранимир Ђорђевић и сада актуелни Миодраг Томић. На месту генералног секретара је дуго година био легендарни тениски радник Драгомир Калановић и сада актуелни Иван Радовановић. Тениски Савез Ниша има

одличну сарадњу са свим клубовима, а водећу улогу у томе има ТК Раднички.

ТЕНИСКИ КЛУБ РАДНИЧКИ НИШ

Почеци играња тениса у Нишу датирају из 30.-тих година двадесетог века , када се тенис играо у дворишту биоскопа Парк. Када су завршени тениски терени у кругу Дуванске Индустрије створени су услови да се оформи самостални тениски клуб. Званично, ТК Раднички је основан 1947.године на Тргу Ослобођења у просторијама данашњег Београдтурса. Одржана је оснивачка скупштина уз присуство: Драгомира Калановића, Душана Вранића,Мирка и Тоше Костића, Јована и Раке Коцића, Лазара Ценића,Педе Динића, Ивана Стојичића, Радована Пантовића, Жарка Радичевића, Моме Миловановића. Први председник је био Драгомир Стојановић, подпредседник Тихомир Петровић, секретар Слободан Јоцић, а благајник Тоша Костић.

Тениски клуб '' Раднички '' је 1959.године клуб имао 81 члана. Шездесетих година ТК Раднички прелази на два бетонска терена у рову нишке Тврђаве, популарно "Ровче" а већ наредне 1960.године, под вођством Владана Павловића одржан је и први зимски курс у старој Соколани. У то време тренерско звање су имали Владан Павловић и Драгомир Калановић, а на курсу који су они организовали звање су још добили и Тодор Костић и Владан Павловић млађи.

После мање кризе 60.-тих година, 1967.године је за председника изабран Владан Павловић старији. Нови терени који су завршени крајем 60.-тих година, уз велику помоћ ЈНА, преселили су клуб на други простор близу Тврђаве, где се и данас налази, у Јадранској улици. Званично пуштање у рад ових терена догодило се 14. октобра 1970. године поводом Дана ослобођења Ниша, а тим поводом одиграно је и прво отворено првенство Ниша. Те године тениска школа је бројала четрдесетак чланова са којима је радио тренер Светислав Стојиљковић, а са старијима Душан Вранић да би већ наредне 1971.године клуб имао 150 чланова.

Значајан догађај у клубу био је оснивање актива омладине ТК Раднички, маја 1974.године, а оснивач је био Војислав Митић, који је касније био најмлађи подпредседник и председник тениског клуба на подручју Југославије, и под чијим тренерским радом је клуб добио чак пет државних првака. Од тог тренутка клуб организовано почињу да воде млађи руководиоци и врло брзо подижу све сегменте клуба на више нивое. Клуб се прихвата организације значајних турнира, организује се тениска школа, материјална база се подиже на све више нивое.

- 1978.и 1980. одржан Kings Cup, учествовали Никола Пилић, Жељко Франуловић , Шпеар, Тароци, Домингез , Зофре, Хигуерас
- 1981. и 1983.године Borotra Cup, екипно европско првенство до 16 година,
- 1982. Helvecia Cup , женско екипно првенство
- Балканијаде од 1980. до 1986.године

- Отворено првенство Ниша се одржава са прекидима сваког 14.октобра поводом Дана ослобођења Ниша. Неки од победника првенства били су Кси Мен Линг (Кина) , Бранко Хорват (Хрватска), Слободан Боба Живојиновић, Ненад Васић, и други.
- Државно првенство сениора, 1984.године, освојио Бруно Орешар, и многа друга државна првенства
- Одиграни пријатељски мечеви са репрезентацијама Етиопије и Кине
- Организација Davis Cup-а са Мароком 1999. додељена клубу, али због бомбардовања одиграно у Мароку
- 1994.године одржан први професионални турнир у Нишу, и од тада до данас је организаовано преко 15 Сателита и Фјучерса

У сениорској конкуренцији, први тим ТК Раднички је прволигаш од 1985.године. У лиги се налази 8 екипа и ТК Раднички је увек заузимао од 2. до 6.места, а био је вицешампион државе 1997.године. Због неразумевања градских структура око финансирања овог такмичења 2005. и 2006. године је иступио из овог такмичења, а 2007.године се вратио у I лигу.За екипу су од 1985.године па надаље између осталих наступали: Горан Вранић, Бата Јањић, Ђорђе Костић, Виктор Куљкин, Драган Милић, Драган Живковић, Велибор Цветковић, Иван Чолаковић, Драган Антић, Мирослав Димитријевић, Зоран Огњановић, Миодраг Томић, Ненад Васић,Никола Мутавџић, Ненад Недељковић, Влада Крстић, Рале Петровић, Дејан Маринковић, Тихомир Стојановић, Никола Николић, Иван Радовановић, НиколаЖивковић, Влада Аранђеловић, Милан Стошић, Љубиша Тасић, Милан Михаиловић, Никола Костић, Александар Цветков, Душан Медан, Марко Живковић,Филип и Душан Живковић, Пеђа Спасић и многи други.

У периоду од 1988. до 1996.године пет пута првак екипног првенства у јуниорској категорији и још три пута вицепрвак, а за екипу су играли: Зоран Михаиловић, Тихомир Стојановић, Милан Стошић, Влада Спасић, Никола Николић, Никола Живковић, Иван Радовановић, Иван Николић, Пеђа Николић, Дарко и Борко Милошевић, Ваки Аранђеловић Синиша Чохаџић и други. У пионирској конкуренцији до 14 година 1999. првак Југославије екипно, а за екипу наступили: Милан Михаиловић, Александар Цветков, Никола Костић, Бојан Црналић и Марко Живковић. Ова екипа је освојила 4. место у Барселони на екипном првенству Европе до 14 година 2006.године екипа јуниорки до 18 година у саставу: Каролина Јовановић, Наташа Зорић, Драгана Појужина, Јелена Томић и Милица Томић освојила је на екипном шампионату првенство државе.

Најистакнутији појединци који су освајали првенства, турнире и имали веће успехе: ТомицаСтошић Зоран Маниташевић, Горан Вранић, Виктор Куљкин, првак Југославије у дублу са Бобом Живојиновићем 80.-тихгодина, Микица Смиљански, МајаЛилић, МајаТомић, Ана Живковић,

Данијела Тодоровић, 80.-тих година првак Југославије до 12, 14 и 16 година, Весна и Ненад Васић, 1981. првак Југославије до 12 година. У финалу победио Горана Иванишевића, АнаГолубовић, Јасмина Јекнић, Драгана и Филип Петровић, Наташа Огњановић, Бојана Огњановић, Сандра Коцић, Никола Живковић, Иван Радовановић, Гага Јанковић Рале Петровић, Раде Миленковић,Зоран Огњановић, Милан Стошић, Иван Николић,Владимир Крстић, Ваки Аранђеловић, Рале Петровић, Дејан Маринковић први играчи из клуба који су се нашли на професионалној листи Александар Цветков, првак Југославије у конкуренцији пионира до 14 година 1999. године, у финалу победио Новака Ђоковића,а сада најбољи на ИТП листи професионалаца, Каролина Јовановић, најуспешнија играчица клуба на Европској листи пионирки и најуспешнија на ЊТА листи. Освајач многих турнира у синглу и дублу.Зоран и Милан Михаиловић најуспешнији играч клуба на Европској листи пионира. 1999.године други у Европи до 14 година, освајач многих турнира у синглу и дублу. Драгана Појужина, првак Југославије до 14 година 2004.године.

Што се тиче тренерског кадра Раднички се увек ослањао на своје бивше играче који су од својих тренера и на Вишој тренерској школи при Факултету за физичку културу учили тренерски позив. У овако великом клубу то је било могуће организовати обзиром на велики потенцијал. Тренери су били: Драгомир Калановић, Владан Павловић млађи и старији, Тодор и Ђока Костић, Војислав Митић, Раде Миленковић, Душан и Горан Вранић, Велибор Цветковић, Драган Антић, Бата и Микица Јањић, Миодраг Томић, Ђурађ Марјановић, Зоран Огњановић, Дејан Маринковић, Владимир Крстић, Љубиша Тасић, Драган Петровић, Јордан Николић, Мићко Павловић, Виктор Куљкин, Данијела Тодоровић, Рале Петровић, Ненад Васић, Милан Стошић, Никола Живковић, Тихомир Стојановић, Никола Николић, Мики Марјановић, Мики Андрић, Ивана Марјановић и многи други, психолог Драгојла Живковић.

Данас клуб има 12 земљаних терена, један асфалтни , као и тениски зид. Сви терени су осветљени. Такође поседује и клупску зграду са рестораном, апартманима, свлачионицама и пословним канцеларијама од преко 600м^2 . Зими користи балон са два терена. Све ово су створили чланови клуба сопственим радом и доприносом.

Све ово време на функцијама председника, подпредседника, и секретара били су следећи чланови клуба: Војислав Митић, Ђорђе Милошевић, Душан Коруновић, Драгослав Ђорђевић, Драган Петровић, Драгомир Калановић, Миодраг Томић, Звонко Стојановић, Миодраг Марјановић, Гале Живановић, Ђурађ Марјановић, Мирослав Голубовић, Зоран Ђорђевић, Предраг Протић, Станојло Радивојевић, Драган Гоцић, Ненад Радојковић, Света Станковић, Раде Недељковић, Милинко Михајловић и други .Овако велики број спортских радника је довео до тога да је клуб

1999.године усвојио Правилник о бодовању доприноса спортских радника у клубу и донео одлуку да првих 19 чланова чини Скупштину клуба. Бодовање је обухватало : стаж у клубу, играчке резултате, тренерски рад, судијски рад, допринос на функцијама на којима су чланови били, допринос у материјалним добрима, у пословима, у новцу, у организацији турнира. Позив је упућен свим члановима клуба и након завршеног бодовања првих 19 чланова је ушло у Скупштину клуба коју и данас воде.

ТК Раднички данас воде челни људи клуба по следећој хијерархији:проф.др. Војислав Митић , дипл.инг. Миодраг Томић, Звонко Стојановић, Драган Гоцић, мр. Ђурађ Марјановић, проф.др. Драгослав Ђорђевић, Миодраг Марјановић, Миомир Андрић, Душан Вранић, др.Душан Коруновић, дипл.инг. Јордан Николић, дипл.ецц. Миодраг Павловић, дипл.инг. Драгиша Живановић, проф.др.Ненад Радојковић, проф.др. Бранимир Ђорђевић, дипл.инг. Света Станковић. Сваки од ових чланова има другачији број гласова у клубу и они воде овај клуб , подижући га такмичарски и материјално.

ТК Раднички је један од водећих тенис клубова у земљи и стожер развоја тениса у овом делу Србије.

ТРИАТЛОН

13. УНИВЕРЗИТЕТСКИ СПОРТСКИ САВЕЗ

УНИВЕРЗИТЕТСКИ СПОРТСКИ САВЕЗ НИШ

ИСТОРИЈАТ: Претеча УСС-а Ниш је Универзитетски савез организација за физичку културу Ниш (УСОФК), који је основан 1968. године и функционисао је као самостална студентска организација до 1992. године, када постаје део Студентског културног центра Ниш. У овом периоду остварен је низ значајних спортских резултата, у организационом и такмичарском смислу.

Одлуком Савеза студената Универзитета у Нишу донетом 1994. године, обнавља се рад УСС-а Ниш као самосталне студентске спортске организације, који је успешно наставио традицију организованог спортског живота студената Универзитета у Нишу.

ПРОГРАМСКО ДЕЛОВАЊЕ: Универзитетски спортски савез Ниш (УСС Ниш) је друштвена организација удружених студентских спортских друштава факултета Универзитета у Нишу, формирана ради остваривања заједничких циљева и задатака у области спорта и физичке културе.

Чланови УСС-а Ниш су студентска спортска друштва свих факултета Универзитета у Нишу. Чланство је добровољно, а сви чланови имају иста права и обавезе.

Циљ и садржај рада УСС-а Ниш састоје се у следећем: организацији спортских такмичења, манифестација и акција које доприносе популаризацији и омасовљењу физичке културе код студената Универзитета у Нишу; организацији квалитетног спорта и регулисању друштвеног статуса врхунских спортиста-студената; формирању универзитетских спортских клубова и репрезентација Универзитета у Нишу у разним спортовима; обављању стручно-научно-истраживачког рада у области спорта и физичке културе; изградњи, одржавању и коришћењу спортских објеката који припадају Универзитету у Нишу; сарадњи са другим спортским савезима у земљи и иностранству; обављању и других послова који доприносе унапређење спорта и физичке културе на Универзитету у Нишу.

НАЈЗНАЧАЈНИЈИ РЕЗУЛТАТИ И МАНИФЕСТАЦИЈЕ: УСС Ниш је учествовао на осам Универзијада Југославије, да би 1989. године био организатор 8. Универзијаде Југославије, одржане у Нишу, на којој је освојио прво место у генералном

пласману. На Универзијади Србије је редовни учесник и ту је био 3 пута победник у генералном пласману.

После распада СФРЈ, прву и једину Универзијаду Југославије организовао је УСС Ниш, која је одржана од 28-30. маја 1997. године. На Универзијади су учествовали сви универзитети из СРЈ, као и Универзитет из Бања Луке. Универзитет у Нишу је освојио прво место у укупном пласману.

Од традиционалних акција које је УСС Ниш организовао у овом периоду најзначајније су: Универзитетска спортска лига, Куп УСС-а Ниш, Куп ректора, акције "Сви на снег" и "Научи да пливаш", Октобарске игре, акција "Здраво бруцоши", Мартовски сусрети, Бруцошијада...

У два наврата, 1994. и 1996. године, УСС је био организатор државног првенстава Југославије у малом фудбалу.

СТУДЕНТСКИ СПОРТСКИ КЛУБОВИ: У оквиру УСС-а Ниш било је формирано и неколико универзитетских спортских клубова, под заједницким именом "Студент" (клуб за мали фудбал, кошаркаски клуб - мушки и женски, одбојкашки клуб - мушки и женски, го клуб, шах клуб и рагби клуб. Сви ови клубови превазишли су универзитетски, аматерски ниво рада, тако да се већ низ година успесно такмиче у републичким и савезним лигама.

У оквиру УСС-а Ниш је 2000. године формиран студентски клуб за мали фудбал под именом "Академац", а три године касније и одбојкашки клуб са истим именом, који се успесно такмиче у оквиру фудбалског, односно одбојкашког савеза Србије.

АКТИВНОСТИ НА МЕЂУНАРОДНОМ ПЛАНУ: УСС Ниш је годинама био активан на међународном плану, и то, пре свега, путем учешћа нишких студената у репрезентацијама Србије и Југославије на европским и светским универзитетским првенствима, светској Универзијади, протоколарним спортским сусретима са универзитетима из других држава (Немачка, Бугарска, Пољска, Португал, Италија).

У 2005. години обновљена је међународна активност УСС-а Ниш на најбољи могући нацин. Наиме, по први пут је ове године једна репрезентација Универзитета у Нишу учестововала на званичном универзитетском Европском првенству, као представник Србије и Црне Горе. Ради се о мушкој кошаркаској екипи која је уцествовала на 5. Европском првенству одржаном у пољском граду Горзов (од 28. јуна до 3. јула), на коме је наша репрезентација постигла изузетан успех освојивши ДРУГО МЕСТО. У финалу је

претрпљен једини пораз од изузетно квалитетне екипе Турске.

Одмах након овог Првенства, УСС Ниш је био домаћин 3. Европског универзитетског првенства у фудбалу, које је трајало од 11. до 17. јула, и на коме је учествовало 8 екипа (Француска, Грчка, Украјина, Италија, Пољска, Португал, Кипар и Србија и Црна Гора). Нашу земљу представљала је репрезентација Универзитета у Нишу. На крају Првенства, које је од стране свих званичника ЕУСА-е - Европске универзитетске спортске асоцијације (председника ЕУСА-е - г. Еноа Хармса, као и делегата на Првенству - г. Мишела Бонфиса и г. Алуна Еванса), ПРВО МЕСТО освојила је екипа из Француске (Каен), друго место екипа из Грчке (Атина), трећи су били Украјинци (Кијев), а наса репрезентација је била четврта.

У току 2006. године репрезентативне селекције УСС-а Ниш биле су учесници на 6 европских универзитетских првенстава, и то у:

1. рукомету (М), у Безансону (Француска), од 26. јуна до 1. јула,
2. одбојци (М), у Ајндховену (Холандија), од 2. до 9. јула,
3. тенису (М, З), у Ајндховену (Холандија), од 2. до 9. јула,
4. фудбалу (М), у Ајндховену (Холандија), од 2. до 9. јула,
5. кошарци (М), у Гимараесу (Португал), од 11. до 17. јула,
6. малом фудбалу (М), у Новом Саду (Србија), од 17. до 24. јула.

Најбољи резултат постигла је ФУДБАЛСКА екипа, која је освојила 3. место и БРОНЗАНУ МЕДАЉУ у Холандији, победивши у утакмици за пласман екипу Кијева (Украјина) са 6-1. То је уједно и најбољи пласман свих екипа које су ове године учествовале из Србије на Европским првенствима.

Поред наведних европских првенстава, кошаркаска екипа УСС-а Ниш учествовала је, од 19. до 21. маја 2006. године, на Балтичким универзитетским спортским играма (SELL games), које су ове године одрзане у Естонији, у граду Тарту. У изузетно јакој конкуренцији, екипа из Ниша освојила је одлично друго место и СРЕБРНУ МЕДАЉУ, изгубивши у финалу од Универзитета из Каунаса, која је касније освојила и златну медаљу на европском универзитетском првенству у Португалији. Ове игре су права Универзијада у малом, посто је учествовало 1500 такмичара, из 19 држава, са 90 универзитета

НАЈЗНАЧАЈНИЈА ПРИЗНАЊА: За постигнуте резултате на пољу унапређења спорта и физичке културе студената Универзитета у Нишу, УСС Ниш је награђен Октобарском

наградом СОФК-е Ниша, Плакетом Универзитета, Плакетом ФСЈ, Златном плакетом УСОФК-е Србије и УСОФК-е Југославије.

СПОРТСКА ТАКМИЦЕЊА, АКЦИЈЕ И МАНИФЕСТАЦИЈЕ У ОРГАНИЗАЦИЈИ УСС-а Ниш

1. УНИВЕРЗИТЕТСКА СПОРТСКА ЛИГА (мали фудбал, кошарка, одбојка, рукомет, стони тенис, шах, стрељаштво...)

2. КУП УНИВЕРЗИТЕТСКОГ СПОРТСКОГ САВЕЗА НИШ (мали фудбал, кошарка, одбојка, рукомет, стони тенис, шах, стрељаштво, тенис...)

3. БРУЦОШИЈАДА (мали фудбал, кошарка, стони тенис, шах, тенис...)

4. КУП РЕКТОРА (мали фудбал, кошарка, одбојка, стони тенис, шах, стрељаштво, тенис...)

5. ОТВОРЕНО ПРВЕНСТВО УСС-А НИШ (мали фудбал, кошарка, одбојка, стони тенис, шах, стрељаштво, тенис ...)

6. ОТВОРЕНА ПОЈЕДИНАЧНА ПРВЕНСТВА УСС-А НИШ (пливање, смучање, атлетика, крос, карате, џудо...)

7. РЕКРЕАЦИЈА НА БАЗЕНИМА СРЦ "ЧАИР"

8. АКЦИЈА "СВИ НА СНЕГ"

9. ОСТАЛА ТАКМИЧЕЊА (куп такмичења поводом обележавања значајних датума - Свети Сава, Дан студената, Дан Универзитета)

10. ОРГАНИЗАЦИЈА ОТВОРЕНИХ ТУРНИРА (мали фудбал, кошарка, стони тенис, шах, тенис...)

11. УНИВЕРЗИТЕТСКА ЕКИПНА ПРВЕНСТВА СРБИЈЕ

12. УНИВЕРЗИЈАДА СРБИЈЕ

13. ПРОТОКОЛАРНА СПОРТСКА САРАДЊА СА УНИВЕРЗИТЕТИМА ИЗ ДРУГИХ ДРЖАВА

14. **14. УЧЕШЋЕ НА МЕЂУНАРОДНИМ ТУРНИРИМА И УНИВЕРЗИТЕТСКИМ ЕВРОПСКИМ И СВЕТСКИМ ПРВЕНСТВИМА**

ФУДБАЛ

ФУДБАЛСКИ САВЕЗ РЕГИОНА ИСТОЧНЕ СРБИЈЕ

Фудбалски савез региона источне Србије (ФСРИС) основан је 11. децембра 1992. године, одлуком Фудбалског савеза Србије која је за циљ имала децентрализацију, приближавање бројних територијалних савеза најширој бази, непосредно повезивање са њом и непосредно вођење одређених фудбалских такмичења. Обухвата 10 непосредно належућих фудбалских савеза: ФС Ниша, ФС Поморавског округа, ФС Расинског округа, ФС Зајечарског округа, ФС Борског округа, ФС Нишавског округа, ФС Пиротског округа, ФС Топличког округа, ФС Јабланичког округа и ФС Пчињског округа. У оквиру ових савеза данас активно ради 28 општинских савеза.

ФСРИС је један од пет конститутивних савеза националног Фудбалског савеза Србије.

На подручју ФСРИС постоји и ради 559 клубова, који се такмиче у 83 лиге. У оквиру оволиког броја клубова наступа 937 екипа различитих узрасних категорија са преко 27.000 регистрованих играча. Са њима ради преко 1.000 тренера. Утакмице суди нешто више од 1.000 судија које контролише и едукује преко 300 инструктора суђења.

Утакмице се сваког викенда играју на преко 660 фудбалских објеката, од којих су око 50 стадиони, а преко 450 игралишта са травнатом подлогом.

ФСРИС води такмичења у девет фудбалских лига различитог степена. На пословима вођења такмичења, одигравања утакмица као и у активном раду у клубовима и савезима ангажовано је око 2.000 фудбалских радника. У свом саставу ФСРИС има као активне чиниоце и два стручна удружења – фудбалских судија и фудбалских тренера.

Председник ФСРИС је Драган Ђорђевић а генерални секретар Предраг Протић.

ФК ‘’ВУЛКАН’’ БРЕНИЦА

Фудбалски клуб “Вулкан” из Бренице основан је 1960. године на иницијативу групе љубитеља овог спорта. Иницијатори су били: Александар Милојевић, Чедомир Никодијевић, Радослав Милојковић-Томе, Ђура Спирић и Властимир Петровић. Први председник клуба био је Ђорђе Цветковић.

Клуб је почео да се такмичи у лиги сеоских актива. У том рангу такмичења 1970. године осваја Куп Дана бораца и 7 јула. Ранг такмичења мења после реорганизације такмичења Фудбалског савза Ниша. Прво такмичи у Другој градској лиги, затим се пласира у Прву, да би године 2006-07 освојио прво место у Првој градској лиги-група Исток, и такмичи у баражу за улазак у Нишку зону.

ФК “Вулкан” из Бренице од дана оснивања па до данас није прекидао са такмичења, а једини је клуб који нема свој терен. Увек је као домаћин играо на теренима других клубова. Бреница је село од 120 домаћинстава, а увек је имало регистроване фудбалере за две екипе (око 25 такмичара). ФК “Вулкан” је увек радо у своје редове примао играче и из других околних места који су били увек добродошли јер су с љубављу приступали нашем клубу, а од клуба су увек били максимално уважени.

У раду клуба (као играчи) истицали су се Иван и Душан Радичевић, касније познати рукометаши Рукометног клуба “Железничар” из Ниша. Од оснивања до данас највише су истакли као најбољи фудбалери: Александар Милојевић – Цане, Чедомир Никодијевић – Соћа, Зоран Тасић, Звонко Ивановић, Војислав Стевановић, Властимир Никодијевић и Дарко Пешић. Од настанка клуба до данас у организационим пословима нарочито се истакао Радослав Милојковић.

Данас се клуб такмичи у Првој градској лиги и постиже просечне резултате.

ФК ‘’СЛОБОДА’’ ГОРЊА ВРЕЖИНА

Фудбал као једна од грана спортских дисциплина, био је познат у Горњој Врежини у првој половини овог века и то не само већим већ и у мањим градовима и селима.

Фудбалски клуб “Слобода” у Горњој Врежини је основан у јесен 1948.год. Иницијативу за оснивање клуба дали су: Светозар Стевановић, Момир Крстић, Сретен Благојевић, Љубомир Ранђеловић, Милорад Петровић, Илија Милосављевић, Момчило Пешић, Мирко Милошевић и др. Тих дана вратио се са одслужења војног рока Светозар Стевановић, а као успомену на војничке дане донео је са собом праву фудбалску лопту.Све ово утицало је да се септембра 1948.год. од горе поменутих формира управа и оснује фудбалски клуб “Слобода” у Горњој Врежини.

Клуб је имао обележје у црвеним дресовима са петокраком на срцу и белим оковратником. Стални комшијски сусрети са тимовима из: ФК “Јединство” из Г.Матејевца, ФК “Синђелић из Јагодин мале, ФК “Борац” из Брзог брода , ФК “Чегар”из Каменице имали су назив комшијски дерби.

Фудбалски клуб “Слобода” тих година је бележио велики успех јер је на крају био једини сеоски клуб који је успешно завршио такмичење у међуподручној лиги. Почетком педесетих година екипа је стигла до међусавезног такмичења па је морала да се такмичи са клубовима из Блаца, Куршумлије, Прокупља, Беле Паланке, Сврљига. Из тих такмичења остаје карактеристично путовање ватрених

навијача бициклама : Дашко Кукавчин, Крља Јоцин и Милкан Тошин на утакмицу у Блаце удаљено од Г.Врежине 70 км.

У овом периоду клуб су представљали следећи играчи: Крста Митић, Живорад Николић, Љубомир Ранђеловић, Велимир Стојановић, Сава Крстић, Петроније Живковић, Братислав Тричковић, Ђорђе Јовић, Миодраг и Љубомир Петровић, Хранислав Дамњановић, Драгослав Јанковић, Сава Ивић, Вукан Јоцић, Милован Мишић и други.

Када се анализира период од оснивања до половине 60-их година, можемо слободно рећи да су то године, које су биле пресудне за даљи рад и постигнуте резултате. Прве године такмичења нису тражиле неке посебне услове у погледу стручног рада по клубовима. То су биле године када су фудбал играли само они физички најспремнији и мало вештији од других у погледу баратања лоптом и у познавању фудбалских прописа.

Учешће ФК“Слобода” у Међуподручној лиги као и у другим лигама захтевало је ангажовање тренера са одговарајућом лиценцом. Најзаслужнији тренери изтог периода су :

Миодраг Петровић - Палаш, први тренер из наше средине који је одмах по завршетку играчке каријере завршио курс за тренере,

Новица Динић – Диди из Доње Врежине, био је тренер прве екипе. Дао је пун допринос на успеху клуба.

Новица Крстић – Крле из Ниша , био је познат свима јер је био фудбалски судија. Испунио је своју жељу да постане и тренер.

Вукашин Ђокић – Цуци из Малче је тренер који унео и новине у клуб. Његово ангажовање било је пун погодак. Он је све бележио, па је била милина присуствовати састанцима када је вршио анализу утакмица и тренинга.

Стефановић Горан – Горча из Ниша.

Милован Мишић - Ђилас, легенда клуба, по завршетку играчке каријере наставља са радом у клубу као тренер. Исувише емотиван и везан за клуб, највећи део свог времена проводио је на терену и са играчима.

Светислав Костић – Цена из насеља Никола Тесла, испунио је свој сан доласком у наш клуб на место тренера прве екипе.

Данас у 2008.години Фудбалски клуб “Слобода” слави 60.година постојања. Председник клуба је Владан Мишић. У клубу ради екипа сениора која се такмичи у Првој градској лиги, и постоји школа фудбала са тридесетак полазника.

Тренутно смо на седмом месту табеле у Првој градској лиги, са жељом да останемо у том рангу такмичења, пре свега због скромних материјалних услова.

Најзапаженији резултати од настанка клуба су:

- Формирање школе фудбала 2003.године
- Првак Прве градске лиге Исток 2004/2005.
-

ФК ''МОРАВА'' КРУШЦЕ

Фудбалски клуб "Морава" из Крушца на почетку свог постојања се звао ФК "Радник". Основан је 1958.године да би био регистрован тек 14 година касније 23 маја 1972.године. Играо је искључиво у општинским лигама осим у периоду од 1989. до 1996.године када се такмичио у међуопштинским и регионалним лигама.

Највећи успех је играње у Купу тадашње СФРЈ, полуфинале на територији Ниша 1986.године.

Освајач је многих турнира у околини Ниша. Данас се такмичи у првој Нишкој лиги и заузима шесто место у јесењем делу првенства.

ФК ‘‘МОРАВАЦ’’
ГОРЊЕ МЕЂУРОВО

Фудбалски клуб ‘‘Моравац’’ из Горњег Међурова основан је 28.3.1948.године. Први председник је био Владимир Јовановић из Горњег Међурова. Боја дресова је црвено-бела. Кроз клуб је прошло више од 1000 играча који су са успехом носили дрес клуба и доприносили успеху и постојању клуба.

Клуб је учествовао у општинским, међуопштинским, регионалним лигама и у Нишкој зони. Више пута је био и првак наведених лига као и успешна учествовања у куп такмичењима на територији општине и Републике Србије.

Највећи успех клуб је постигао 1976.године када је био учесник Купа, јер је својим победама стигао до полуфинала купа Србије. Тог дана 26.9.1976.године играо је против Фудбалског клуба “Напредак” из Крушевца који је био члан Прве лиге СР Југославије. Ту утакмицу је пратило је на терену ФК '' Моравац'' више од 10.000 гледалаца. Победио је ФК “Напредак” на пенале, после продужетака, резултатом 1;1, на пенале је изгубио са 6:3.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ ‘‘СЛОГА’’ ИЗ ДОЊЕ ТРНАВЕ

У Доњој Трнави давне 1936.год. извесни Вук Лазаревић-Трнавски, један од оснивача СОКОЛСКОГ ДРУШТВА, друштва за физичку културу, доноси у село прву фудбалску лопту, окупља тадашње младиће и постаје њихов тренер. Млади људи се брзо укључују у свет спорта и фудбала и вредно тренирају. Већ 1938.год. формира се

фудбалски клуб “Морава” који је званично био регистрован те исте године, припадао је Алексиначком фудбалском савезу. Успешно и активно се играо фудбал све до 1941.год. до почетка другог светског рата. Већина тадашњих фудбалера је учествовала у НОБ-у.

Период од 1936.-1941.год. обухвата и рад “Соколског спортског друштва” чије је чланове Вук-Трнавски водио у Београд на Свесоколски слет и на Опленац у обилазак цркве “Светог Ђорђа”, задужбине династије Карађорђевић, одакле и постоји фотографија као вечити сведок о постојању спортског друштва из кога је и настао фудбалски клуб у Доњој Трнави. Пошто је међу младим мештанима у послератном периоду, упркос тешком времену за живот, постајала жеља за спортом, а нарочито фудбалом 1946.год. се поново активира фудбалски клуб “Морава”.

Због тешке финансијске ситуације, као главна финансијска потпора се појављује земљорадничка задруга па клуб 1955.год. мења назив и наставља под именом ФК “Задругар”, а такмичи се у оквиру Нишког фудбалског савеза. Паралелно уз фудбалски клуб и даље се у Доњој Трнави млади људи баве спортом, а Соколско друштво за физичку културу се интегрише у ДФК Партизан. Град Ниш је у то време обезбедио и донирао мештанима, спортистима Доње Трнаве спортску опрему, одећу, обућу и спортске реквизите.

После неколико кризних година 1961.год. група ветерана ФК “Задругар” организује Скупштину где се доноси одлука да фудбалски клуб промени име и региструје се под именом “Слога” и тај назив носи до данашњег дана. За кратко време ДФ “Слога” у такмичарском делу, понешен ентузијазмом мења рангове такмичења и упада у ранг тадашњег Нишког подсавеза, што је за то време и средину био велики успех.

У периоду од 1965.до 1970.год. наступила је смена генерација и са новим младим и талентованим играчима у истом континуитету са пуно успеха ФК “Слога” наставља своје постојање и успешно такмичење. Највећи успеси Друштва за физ.културу, које тада носи назив “Христодул Аврамовић-Дуле” везује се за 1984.год. када је на Сеоским олимпијским играма Србије као свеукупни победник Нишког региона представљало град Ниш. Заузето је пето место у свеукупном пласману на нивоу републике Србије.

Тих година, везано за спортске успехе, условило је даље улагање у спорт и свеукупну инфраструктуру. Граде се нове просторије фудбалског клуба, а клуб наставља са успехом да се такмичи.

Већ 1986.год. ФК “Слога” организује са већ поменутом, изграђеном инфраструктуром и савременијим методом тренирања и рада, као и стабилном финансијском конструкцијом са изванредним условима за рад и такичење што привлачи квалитетније играче који су својим максималним залагањем из године у годину мењали ранг такмичења и пласирали се у међуопштинску лигу. Та генерација је 1991.год. освојила Куп града Ниша за тај степен такмичења.

Нека од значајнијих имена су: Зеле Николић, Станиша Рајковић, Братислав Миловановић, Божидар Рајковић, Томислав Рајковић, Срђан Миљковић, Саша Тончев, Дејан Арсић, Миодраг Перић и други.

ДФК “Партизан” престаје да постоји 1997.год., а друштво за физ.културу из Доње Трнаве се поново пререгиструје и враћа првобитни назив “Соко”. Са успехом учествује на спортским манифестацијама које организује Савез за рекреативни спорт Србије и представља градску општину Црвени крст и град Ниш на сеоским олимпијским играма у Аранђеловцу, Жагубици и Трупалу.

С обзиром на дуги низ година постојања ФК “Слога” логично је и да је постојао одређен број фудбалера који су били изузетно талентовани, упорни и истрајни у раду, те су као такви појединци са успехом играли за веће и познатије клубове, а поникли су из редова ФК “Слога”. Нека од значајнијих имена су: Љубиша Рајковић, играо за ФК “Раднички” Ниш, репрезентацију тадашње Југославије и за ФК “Басија” Француска; Бојан Аврамовић, играо за ФК “Раднички” Ниш, из времена када је Раднички играо у Купу УЕФА, играо је за ФК “Тимок” из Зајечара и ФК “Напредак” из Алексинца; Драган Карић, играо за ФК “Радничи” Ниш, ФК “Дубочица” из Лесковца, ФК “Лирија” из Призрена и за ФК “Озрен” из Соко бање; Света Николић, играо за ФК “Напредак” из Алексинца, ФК “Озрен” из Соко бање и ФК “Раднички” из Пирота; Славољуб Ранђеловић, играо за ФК “Напредак” из Алексинца, ФК “Еи Младост” из Ниша, ФК “Цар Константин” из Ниша и тренутно је члан репрезентације фудбалских ветерана Србије.

Данас 2008.год. ФК “Слога” се такмичи у Градској лиги при фудбалском савезу Ниша.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ ''МЛАДОСТ'' МЕДОШЕВАЦ

ФК "Младост" Медошевац настаје у послератном периоду 1950.године када група тадашњих спортских активиста организује и формира клуб. Клуб се такмичи у тадашњим лигама до 1961.године. Не постоје подаци о именима људи који су се тада окупљали око клуба. Постоје подаци само да се игралиште налазило на потезу старог Коњичког клуба до 1955.године, а да је касније било на улазу у насеље Медошевац, на месту садашњег "Парка Пријатељства". Клуб се гаси 1961.године.

Након 17 година, тачније 16 јуна 1978.године окупља се група играча која игра по другим клубовима и заљубљеника у фудбал и ствара иницијативни одбор за поновно активирање клуба под истим именом Фудбалски клуб "Младост" Медошевац.

Иницијативни одбор сачињавали су следећи активисти: Станојевић Бранимир-Баки, Ранђеловић Моша, Станчић Драган-Гага, Станчић Миодраг, Николић Богдан, Крстић Слободан-Дика, Митић Драгомир-Дракша, Стојановић Стојан, Јовановић Богољуб, Милановић Миодраг, Јовановић Хране, Радовановић Љуба, Радовановић Јован, Спасић Радмило и Ждраљевић Миодраг. (Извињавамо се ако смо неког изоставили).

Први тренери били су: Крстић Слободан-Дика и Митић Драгомир-Дракша. Клуб прве године игра на фудбалском терену у Поповцу да би 1979.године прешао на свој терен који је саграђен на простору код старе чесме. Тадашње свлачионице налазиле су се оближњој кући, док су 1980.године саграђене нове поред самог терена.

Клуб се у периоду од 1978 до 1992.године такмичи у нижим лигама Нишког округа да би 1991. ушао у ранг такмичења Топличког округа. То су биле ИИ и И Нишка лига.

Освајањем првог места у Топличкој лиги, клуб по први пут прелази у Нишку зону године 1992/1993, што је до тада највећи успех. Клуб је у тадашњој зони у првој години био велико изненађење јер је заузимао треће место (пред њим су падали: Динамо Врање, Јастребац, Блаце, БСК Бујановац и многе друге екипе.).

У овом рангу клуб се такмичи до сезоне 1996/1997 када због финансијске ситуације испада из лиге и враћа се у најнижи ранг. У периоду такмичења у Нишкој зони највеће заслуге за напредак клуба имало је целокупно руководство

на челу са Крстић Будимиром, а у том периоду је и саграђен спортски бифе који је издржавао клуб.

Од 1997.до 2001. клуб је сваке године прелазио ранг више да би сезоне 2001/2002 поново ушао у Нишку зону. За овај успех највеше заслуге има тадашње руководсдтво заједно са играчима. Руководство клуба су чинили Милошевић Негован, Станковић Дејан и Радовановић Томислав. Клуб се у овом рангу такмичи до 2006. када заузима треће место и прелази у Нишку јужноморавску Зону, што је још један од Успеха.

У целом овом периоду клуб је одиграо многе званичне турнире и заузимао значајна места (Трупале први два пута, Поповац први три пута и др.).

Кроз клуб је прошло много играча из околине и из самог места тако да је клуб изнедрио много квалитетних играча, што сматрамо као једно од највећих успеха а то су: Синиша Гогић, садашњи спортски директор Олимпијакоса, покојни Иван Крстић-Бели, репрезентативац, Саша Динић, Радојица Цветић и Саша Стефановић.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ ‘’МЛАДОСТ’’ ДОЊИ КОМРЕН

Фудбалска игра је велики ралог масовног окупљања Доњокомренчана, од половине овог века, па до данас. Фудбал се играо на терену опремљеном дрвеним стативама и разапетим конопцем уместо пречки. О мрежама на голу није се ни знало. У то време игралиште “Камењар”, у истоименом потесу, било је међу најлепшим у околини Ниша.

Године 1954. почеле су пристизати чланске књижице Спортског савеза среза Ниш са именима доњокомренских фудбалера. Од присталица фудбалске вештине, учлањених у Спортски савез среза Ниш до 1957.год. формиран је фудбалски актив “Младост” из Доњег Комрена. Као дан оснивања актива узима се 1.јун 1957. када је актив уведен у такмичење. Међу оснивачима актива били су: Новица Ђорђевић – Шеф, Добривоје Вучковић, Обрад Крстић, Јеленко Костић, Груја Костадиновић, Љубисав Нешић и други. Актив је започео такмичење у фудбалском подсавезу Ниша са екипама из: Трупала, Поповца, Габровца, Брзог Брода, Сврљига, Ниша (“Обилић”) и других места.

Прву званичну утакмицу актив “Младост” одиграо је са имењаком из Медошевца 1957.год., а меч је завршен нерешено 1:1. Прве деценије званичног постојања у екипи “Младост” играло је неколико реномираних, па чак и репрезентативних фудбалера, који су свој војни рок служили на аеродрому или у касарнама поред Комрена. Присуство тих фудбалера било је надокнада за недостајући стручни кадар. Додуше, у то време, мало је екипа у Нишу имало обучене тренере.

Прва деценија постојања актива сматра се најуспешнијим периодом од оснивања па до данас. Већ 1965.год. екипа је имала у витринама два победничка купа Фудбалског подсавеза у Нишу. Круну свих успеха генерације чини сусрет са ФК “Раднички” из Ниша, на стадиону “Чаир”, у финалу југо-купа за подручје Ниш. Сусрет је завршен победом Радничког од 5:3, што се сматра великим успехом доњокомренчана.

Те деценије екипу “Младости” сачињавали су : Часлав Вучковић, Синиша Новаковић, Бранислав Миленовић, Урош Антић, Ђура Марковић, Славиша Марковић, Слободан Величковић, Велибор Митић, Велимир Вучковић, Светолик Костадиновић, Младен Ђорђевић и други.

Руководство клуба чинили су: Добривоје Вучковић, председник, Новица Ђорђевић - Шеф, секретар и Јован Живковић, тренер.

Маја 1978.год. Раша Поповић постаје први школовани тренер екипе. За све то време клуб се финансирао од средстава остварених у спортком бифеу.

Клуб је убрзо престао са активним такмичењем, али је већ такмичарске сезоне 1980/81. био у циклусу редовног такмичења на терену у Доњем Компрену. Такмичење на туђем терену потпуно је лишило клуб помоћи публике у моралном и материјалном погледу. Интересовање за фудбал у Доњем Компрену је опало, а клубу је остало да се поново искључи из редовног такмичења год. 1984/85 у које ће се вратити 1989/90. Под руководством тренера Ивице Живковића екипа се укључила у редовно такмичење Друге општинске лиге Ниш, у сезони 1989/90. Миодраг Крстић, председник клуба и Драгољуб Крстић, председник Месне заједнице обезбедили су материјалну потпору тиму.

ФК "Младост" из Доњег Компрена и ФК "Економист" из Ниша спојили су се 1991.год. У такмичарску 1991/92 годину клуб је ушао под именом "Еко-Младост" Доњи Компрен и исте године освојио прво место у Првој општинској лиги Ниша. Такмичарске 1992/93.год. клуб се такмичи у Градској лиги Ниша која је заменила ранију Прву општинску лигу и са истим екипама учесницима. Председник и спонзор клуба је Милутин Петковић, власник графичког предузећа "Графоекономик" чије је име и носио клуб.

У сезону такмичења 1994/95. клуб улази под правим именом, фудбалски клуб "Младост", под вођством председника Уроша Антића и тренера Часлава Вучковића. После сезоне 1994/95.год. материјална и организациона ситуација у клубу доста је ослабила и клуб поново долази у кризу.

Председницу клуба у периоду од 1995.год. до 2008. били су: Урош Антић, Ненад Марковић и Часлав Вучковић који се и даље налази на председничкој функцији.

ФК '' СИНЂЕЛИЋ''

Фудбал се у Нишу као организовани спорски покрет са локалним снагама, јавља се формирањем лоптачког друштва '' Синђелић'', основаног 1918.године. У неколико наврата је на кратко мењао име (од 1946 до 1948. ''Власта Божиновић'', од 1948. до 1950. ''Црвена звезда'') да би се вратио на своје првобитно име. Међу оснивачима клуба и заслужним људима за обнављање рада клуба свакако треба истаћи инж. Владету Симића, Миливоја Петковића, Радивоје Крстића, Илију Б.Крстића и многе друге.

Највећи успех ФК '' Синђелић'' био је пласман у четвртфинале Купа Србије 2007/08. Такмичарску 2007/08. '' Синђелић'' је завршио на другом месту Источне групе Српске лиге, одмах иза ФК '' Врање''.

Иако ФК ''Синђелић'' у току свог постојања није забележио веће успехе на савезном нивоу, постојање овог клуба је било од велике важности за развој фудбалског спорта у Нишу.

ФК '' ЖЕЛЕЗНИЧАР ''

Фудбалски клуб ''Железничар'' основан је 1928. године а наредне 1929/30 године такмичио се у Првенству Ниша. Имао је доста успеха тридесетих година у такмичењима за Пехар Министра саобраћаја – 1936.(Љубљана) и 1937.(Сплит) године осваја пехар Лазе Радивојевића, бившег министра саобраћаја а 1939. пехар Радомира Андрејевића . У такмичарској 1940./41. ''Железничар'' осваја првенство Ниша али наилази Други Светски рат и окупација тако да се такмичења у фудбалу тек спорадично одржавају.

Педесете и шездесете представљају златни период у историјату ФК ''Железничар''. Након што је освојио Нишку лигу, квлификовао се за Српску лигу. Након пласмана у Другу Савезну лигу из ње ће испасти 1967/68.године у Јужну групу српске лиге. На чело екипе враћа се М.Губеревац, тренер који је ''Железничар'' својевремено и увео у Другу Савезну лигу и то се показује као добар потез управе клуба. Већ наредне, 1968/69 ФК '' Железничар'' се такмичи у Источној групи Друге савезне лиге све до 1971/72 када ће се такмичити у Јужној групи Српске лиге из које ће испадати и враћати се у њу све до 1994. Ове године почиње да се такмичи у Другој ''Б'' лиги где ће остати још пар година, са све мањим финансијским средствима.

Кроз ФК '' Железничар'' прошла су велика имена нишког и српског фудбалског спорта: Петар Мичић (Пеки), Павле Мичић (Паки), Ранко Стојановић – Раче, Зоран Чолаковић, М.Губеревац и други.

ФК ''РАДНИЧКИ''

Фудбалски клуб "Раднички" Ниш основан је 24.априла 1923.године у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца. Те године, постаје члан Лоптачког подсавеза и игра своје прве квалификационе и пријатељске утакмице, а први пут у званичном првенству наступа 1925/26, у оквиру лиге Моравске фудбалске жупе.

Први тим ''Радничког'' из 1923.године

Почетком рата, 1941.године, клуб престаје са активностима да би их обновио 1945.године. "Раднички" је у сталном успону, године 1962. изборио је пласман у Прву Савезну лигу. 1975. победник је Балканског купа и осваја први трофеј међународног значаја.

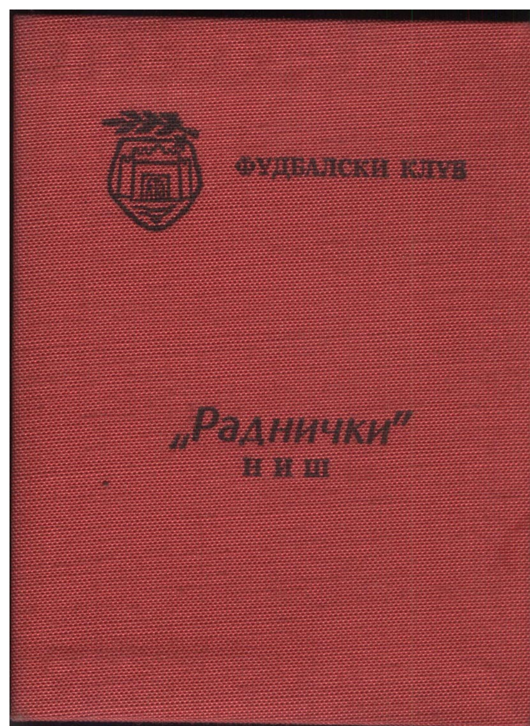

Чланска књижица ФК ''Раднички''

Јуна 1980.године, као трећепласирана екипа у националном првенству, први пут "Раднички" стиче право учешћа у Купу УЕФА, у коме ће, веома успешно наступати још два пута, одигравши широм Европе 22 утакмице са реномираним клубовима попут Хамбургера, Наполија, Данди Јунајтеда, Грасхоперса, Фејенорда и других, да би 1982.године остварио свој највећи успех - стигавши до полуфинала овог значајног европског такмичења.

У својој осамдесетогодишњој истрорији "Раднички" је дао неколико десетина репрезентативаца у свим републичким и савезним селекцијама. Печат Радничком је дао и велики број фудбалера коју су одиграли преко 200 утакмица, проводећи и више од десет година у клубу. Не мало их је који су успешно наставили каријеру у иностранству – као Драган Стојковић – Пикси, Драган Пантелић, Дејан Петковић ...

Битан сегмент клуба је и омладинска школа основана 1963.године, у којој су поникли и неки од нишких репрезентативаца. Међу њима, са нескривеним поносом, треба поменути Драган Стојковића – Пиксија који се рангира у сам врх најбољих фудбалера Југославије свих времена. Полазници ове школе остварили су низ добрих резултата, од освајања првог места 1966.године на међународном турниру у Паризу, до освајања титуле првака државе у првенству Југославију 1991.године.

Сви ови успеси, остварени на зеленом терену, створили су код Нишлија велику љубав према клубу, а сам град Ниш добрим делом постаје препознатљив у земљи и иностранству по "Радничком". То је допринело да привредни потенцијал Ниша и околине, а и неке познате светске фирме, пронађу свој интерес и стану уз клуб, што је допринело његовом бржем успону и преласку из аматерског у професионални статус са свим неопходним сегментима професионалног фудбала. У неколико последњих година, из разних објективних, али делом и субјективних разлога, клуб је посустао, најпре у такмичарском делу, што треба у најкраћем року превазици и вратити га у круг наших најелитнијих фудбалских клубова, где је он годинама био сврстан.

Детаљ са опроштајне утакмице Д.Стојковића -Пиксија

ОМЛАДИНСКИ ФУДБАЛСКИ КЛУБ ‘’НИШ‘’ НИШ

Ф.К. “Јован Анђелковић” Ниш оформљен је 17.07.1069.године на предлог групе грађана насеља “Пантелеј”. Главни иницијатори за формирање клуба су: Влада Милосављевић, Сарџа Мисковски, Драган Стојановић и Брана Секуловић, који је био председник клуба десет година. Као екипа “Јован Анђелковић” Ниш такмичио се у Општинским и Међуопштинским лигама Ниша и Ниш - Пирот више година.

На Скупштини клуба 03.12.1977.године, промењен је назив клуба у Омладински фудбалски клуб (ОФК) “Ниш“-Ниш, усвојен је Статут клуба и изабрано ново руководство на чијем челу је 20 година као Председник био Мисковски Стеван, који има и највише заслуге за велике успехе клуба.

ОФК “Ниш“-Ниш као екипа сениора такмичио се, и сада такмичи у лигама: Другој Међуопћтинској, Првој Међуопштинској, Регионалној лиги Ниш, Међурегионалној (Ниш, Пирот, Зајечар), Нишкој зони, Другој српској лиги, Првој српској лиги, Другој Савезној лиги 5 година, Првој Телеком лиги Србије 2 године, а последње две године у Српској лиги група “Исток”.

Поред прве екипе од 10.03.1989.год. формирана је и фудбалска школа, најпре су се окупили и такмичили Омладинци, затим пионири онда кадети, па петлићи, а од ове године и млађи петлићи који се такмиче у лигама ФС Ниша и РИС-а.Са млађим категоријама радило је доста тренера а најзаслужнији и најдуже Тома Ранђеловић (18 година), затим

Миодраг Крстић “Пуја” (6 година), Миодраг Илић, Братислав Китић, Љуба Лазић и Љубиша Перић.

Најдужи шеф стручног штаба био је Радомир Крстић “Раца” (18 година) и тренери: Мирослав Антонијевић, Драган Стојановић, Станимир Јоксимовић “Таша”, Драган Панић “Грга”, Мића и Бата Живковић.

Послове секретара обављали су: Новица Грујић, Славко Стојковић, Новица Пешић и сада Тома Ранђеловић.

ФУДБАЛСКИ КЛУБ '' ЦАР КОНСТАНТИН''

Фудбалски клуб ''Цар константин'' основан је 24.августа 1932. Од оснивања играо је у свим ранговима такмичења, осим у Супер лиги. Највећи успеси клуба су улазак у Другу Савезну лигу 03.јула 2002. као и 1/16 финала националног Купа 11.новембра 2003. када је елиминисан од каснијег освајача Купа ФК''Црвена звезда'' из Београда.

Овог добио је златну плакету Фудбалског Савеза Србије поводом 75 година постојања клуба.

Клуб у свом организационм систему поседује све категорије играча од припремне категорије петлића, пионира, кадета и омладинаца до сениора што укупно износи преко 150 фудбалера.

Интересантна је чињеница да ФК''Цар Константин'' има ветеранску секцију која је активна током целе године. Клуб сваке године слави своју крсну славу свети Цар Константин и Царица Јелена као и рођендан клуба, када својим присуством прославу увеличају и великани бивше Југославије ''Црвена Звезда'', ''Раднички'', ''Работнички'', репрезентација ветерана Југославије и др.

ФК''Цар Константин'' гаји спортске односе са свим нишким клубовима, своје терене безнадокнаде устгупа бројним клубовима (ФК''Раднички'', ФК''Синђелић'', ОФК''Ниш'', ФК''Палилулац'', ФК''Младост''), а све у циљу да ти клубови превазиђу вишегодишње проблеме са недостатком терена за одржавање утакмица и на прави начин репрезентују град Ниш и фудбал у овом региону.

ФК „Пролетер“ Мезграја

Прву фудбалску лопту у Мезграју донели су Ђорђе Младеновић, Станоје Живковић и Божидар Коцић, заљубљеници у овај спорт давне 1936. год. Исте године са тадашњим омладинцима формирају Ф.К. „Ратар“ који је под тим именом играо све до 1941. год.

Након завршетка Другог светског рата, омладинци мењају име клуба у Ф.К. „Пролетер“, име које ће фудбалски клуб из Мезграје задржати до данашњих дана.

За време свог постојања Ф.К. „Пролетер“ је имао успоне и падове. Неколико пута је клуб прекидао са радом јер се терен налазио близу Јужне Мораве, која је у то време често изазивала поплаве самог села па је знала да са собом однесе и мукотрпно прављене фудбалске терене. Памте се игралишта на око три или четири локације која су доживела исту судбину под налетом водене бујице.

Данас Ф.К. „Пролетер“ има два предивна травната терена са свом пратећом инфраструктуром, као и низ пратећих објеката за мале спортове.

Од већих успеха ваља напоменути генерацију која је наступала у сезони 1962. и која је у куп утакмици као гост победила Ф.К. „Напредак“ Алексинац са 5:4 и пласирала се у даље такмичење, иако је у том тренутку домаћи клуб играо чак неколико рангова више.

Вредна помена је и генерација 1983./84. која је у тадашњој међуопштинској лиги Ниш убедљиво освојила прво место, када је сезону завршила без иједног пораза, уз само три нерешено одигране утакмице.

Највећи успех Ф.К. „Пролетер“ направио је у сезони 2005./06. када је убедљиво освојио прво место у Првој градској лиги Ниша. У финалу баража Ф.К. „Пролетер“ је био бољи од Ф.К. „Раднички“ Трупале, победио са 2:0 и том победом пласирао се у Нишку зону где и данас са успехом игра.

КЛУБ МАЛОГ ФУДБАЛА ‘’АКАДЕМАЦ’’ НИШ

Клуб малог фудбала “Академац” основан је под окриљем Универзитетског спортског савеза Ниш, децембра 2000.године на иницијативу студената Универзитета у Нишу, који чине окосницу играчког састава. Основна концепција оснивања клуба је била да се младим људима који се, пре свега баве студирањем, омогући аматерско бављење спортом. Од сезоне 2000/2001 Клуб је започео такмичење у Регионалној лиги Фудбалског савеза Региона источне Србије. Највећи успех је постигнут у сезони 2004/2005, када је Клуб малог фудбала “Академац” освојио прво место и пласирао се у Републичку лигу Фудбалског савеза Србије.

Кроз клуб је до сада прошло тридесетак играча, од којих су многи прешли у веће, професионалне клубове, а неки су постали и стандардни чланови Репрезентације Србије.

Наравно, већина је наступала за репрезентацију Универзитета у Нишу.

И у овој сезони Клуб ће бити члан Републичке лиге малог фудбала Фудбалског савеза Србије - група Исток, која је, практично, друга лига у постојећем систему такмичења.

Председник клуба од оснивања до данас је Јовановић Небојша, а секретар Муваvџић Ненад.

КЛУБ МАЛОГ ФУДБАЛА ‘’КОСКА’’ НИШ

Клуб малог фудбала “Коска” настао је жељом спортских ентузијаста и страсних заљубљеника у мали фудбал 15.маја 1995.године у Нишу. На свечаној скупштини у плавој сали хотела Амбасадор оснивачи клуба су били ; Владан Миладиновић, Зденко Митрић, Слободан Прокић и Драгомир Ђокић, који је уједно био и први тренер КМФ “Коска”. На свечаној Скупштини су били присутни још и Славољуб Влајковић и Младен Петровић- Кића.

По самом оснивању клуб активно учествује у Регионалном рангу такмичења где је врло брзо изборио пласман у виши ранг такмичења, у Другу Савезну лигу-група Србија. У трећој години свог постојања поново је ишао степеник више и изборио учешће у Прву Савезну лигу октобра 1999.год. у Лесковцу на турниру Регионалних првака за улазак у Прву Савезну лигу.

Клуб је 2001.год. променио име у КМФ Ниш и те сезоне је остварио најбоље резултате. Постао је шампион тадашње СРЈ и изашао је на Европску сцену. На финалном такмичењуу за шампиона Европе клуб је заузео седмо место у конкуренцији првака европских држава што се и данас сматра једним од највећих успеха Нишког спорта.

Треба поменути да је клуб 1998.год, у Тунису, на незваничном Купу Африке, освојио прво место.
Године 2002.год. клубу се враћа изворно име и у организацији и вођењу клуба се враћају људи који су га и основали, а првобитним оснивачима прикључује се и : Душан Тасковић, Дејан Стојановић, Бобан Тасић, Јовица Антовић, Драган Стојановић и Небојша Маринковић. Следи нови успон од најнижег ранга такмичења, клуб улази у Прву савезну лигу, где од повратника у тај ранг такмичења постаје учесник плеј-офа у никада јачој конкуренцији. Такмичарску сезону 2005/2006 клуб је завршио као вицешампион Србије и Црне Горе.
2006.године, тренер клуба, Др Владан Миладиновић, био је постављен на место селектора репрезентације Србије.

Прошле такмичарске године, 2006/2007, променили смо екипу, акценат смо ставили на подмлађивање тима, били учесници полуфинала плеј-офа и на крају заузели треће место.

На првом организованом Балканском Купу у малом фудбалу, на коме су учествовале екипе из Румуније, Мађарске, Македоније, Републике Српске, БиХ, Црне Горе и Грчке, Клуб за мали фудбал “Коска” освојио је, заслужено, прво место и на најбољи начин репрезентовао Србију, град Ниш и наш спорт.

Клуб је учествовао на многобројним турниримаи, до садаје, изашао као победник на око 95 тих турнира.

При клубу је основана и школа малог фудбала, прва у Србији, која броји око 200 полазника у свим узрасним категоријама и који раде под стручним руководством тројице тренера.

КЛУБ МАЛОГ ФУДБАЛА ‘’НИШ 92’’

Клуб малог фудбала ''Ниш 92'', је спортски колектив радника Полицијске управе Ниш који постоји од јула месеца 2000.године и за овај кратак временски период остварио је изузетне спортске резултате од којих најпре треба поменути улазак у Прву лигу малог фудбала 2003.године и то без пораза у 18 утакмица од којих је само једна била нерешена.

Од 2003.год. клуб је стални члан Прве лиге за мали фудбал. Руководство клуба чине: Зоран Стојановић (председник), Влада Вељковић (спортски директор), Горан Радојевић (секретар клуба), Небојша Динић (технички секретар) и Горан Митић (тренер).

У сезони 2005-06 заузео је пето место и био је учесник финала Купа Србије. Клуб је стекао значајно место у елити клубова малог фудбала, а и у граду где у просеку на утакмицама КМФ '' Ниш 92'' долази око 500 гледалаца док је у финалу Купа Србије у СЦ Чаир у Нишу било присутно по проценама новинара око 2000 гледалаца.

Такође, клуб може да се похвали и тиме да су играчи КМФ ''Ниш 92'' као део екипе МУП-а Србије на Европском првенству полицијских репрезентација у Холандији 2004.год. убедљиво освојили то Европско првенство. Иначе КМФ ''Ниш 92'' је три пута за редом освајао традиционални Видовдански турнир у Сврљигу, а од последњих успеха споменули бисмо и освајање зимског турнира 2008.год. у организацији Управе за образовање, културу и спорт града Ниша. Играчи КМФ ''Ниш 92'' поред добрих спортских резултата и на својим радним местима у ПУ Ниш остварују значајне резултате рада.

КМФ ''Ниш 92'' је за своје досадашње резултате једнако захвалан руководству Полицијске управе Ниш на разумевању

и помоћи у функционисању овог спортског колектива, као и Скупштини града Ниша - посебно Управи за образовање,културу и спорт и неколицини фудбалских ентузијаста који су својим скромним донацијама омогућили да овај колектив успешно функционише.

Данас КМФ Ниш92 веома успешно наступа у Другој лиги малог фудбала где је у јесењем делу првенства заузео прво место са свим победама и са сигурношћу ће у наредној сезони 2008.-09. бити нови стари прволигаш.

Списак играча клуба малог фудбала ''Ниш 92''

Слободан Рангелов, Бобан Јовановић, Владан Стојковић, Дарко Ивановић, Саша Милић, Данило Грујић, Милош Пешић,Љубиша Станковић, Иван Костадиновић, Душан Станковић, Ивица Тротер, Братислав Соколовић, Миљан Дамњановић, Владимир Стаменковић, Марко Цветковић, Александар Томов и Ђорђе Стојановић

ЖЕНСКИ ФУДБАЛСКИ КЛУБ '' МАШИНАЦ''

Женски фудбалски клуб "МАШИНАЦ" формиран је септембра 1970. године и навршио је 37 годинА постојања и рада. Од 1990. године свом имену додаје "Класик" и уговара генерално спонзорство Фабрике дувана у Нишу. Од првог тренутка у Клубу је испољаван висок ентузијазам, као и снажна амбиција за његов стабилан и врхунски развој. У том периоду се афирмисао као:

најуспешнији женски фудбалски клуб на просторима бивше Југославије и Балкана, са освојених 18 титула првака Југославије и 11 трофеја победника Купа Југославије;

најорганизованији, са фудбалском школом (преко 150 чланица), својим стадионом и помоћним теренима и успешно постављеним маркетингом;

најафирмисанији, са високопостављеним циљевима васпитања врхунских спортиста, као и улогом емисара у развоју женског фудбала на овим просторима.

У протеклих 37 година кроз Клуб је прошло преко 3.000 спортисткиња, а своје сјајне каријере је остварило преко 100. За репрезентацију Југославије наступило је око 40 фудбалерки, а за омладинску преко 20. Тренер Клуба Перица Крстић (који је професионалац од 1974.) 20 година је селектор женске фудбалске репрезентације Југославије.

Клуб жели да сарађује са спортским колективима из целог света, разменом информација, видео записа, фотографија, па и узајамних посета и турнеја.

Циљ Клуба је да кроз европско клупско такмичење буде у кругу десетак најбољих европских тимова.

Садашње вредности клуба су:

Стадион у сопственој својини, пројектован за 10.000 гледалаца, са електричним осветљењем, за међународна такмичења, али тек је у првој фази изградње (има одличан терен, клупски дом са свлачионицама и пословну зграду).

Ревија "БУБАМАРА весник" је клупски лист, који излази четири пута годишње, са обиљем информација о овом спорту.

У оквиру Привредне делатности клуб поседује ресторан, штампарију, агенцију за осигурање и спортски туризам и велепродају.

ЖФК "БУБАМАРА" је други тим Клуба, који се трећу сезону такмичи у Првој савезној фудбалској лиги за жене.

NAISSUS CUP је традиционални интернационални турнир женских фудбалских екипа, који се организује од 1992. године. Турнир је окупљао најбоље балканске екипе, са жељом да у наредном периоду окупи и најбоље европске екипе.

15. ЏУДО

ЏУДО КЛУБ '' НИШ''

Говорећи о овом клубу и овом спорту са дужним поштовањем треба изговорити име Клуба који је не само најстарији у Нишу, већ и међу најстаријим у бившој Југославији. Клуб који је у граду Нишу међу најтрофејнијим и најуспешнијим, јесте наш Клуб, ЏУДО КЛУБ ''НИШ''.

Почеци рада Клуба датирају од априла 1958.године, када је основана секција џудоа у Нишу. Велико интересовање и нагло омасовљење секције резултирало је 27.04.1961. године, оснивањем Клуба за џудо, у ком статусу се и сад налази.

До сада је кроз Клуб прошло преко 10.000 младих људи, од пионира до сениора оба пола.

Џудо клуб "Ниш" одувек су водили људи мајстори овог спорта са највећим звањима у Нишу и Србији. Први тренер Клуба био је Јанко Јанковић, затим су даље веома успешно радили и помагали у раду следећи тренери: Стоиљковић Миодраг, Лазетић Славољуб, Димитријевић Зоран, Шаренац Драган, Цветковић Ненад, Радић Огњен и данас Спасић Драган проф. ВИ дан.

У целом том школовању кардова најмање је запостављена судијска комисија, тако да смо један од ретких клубова који је имао најбројнију екипу Савезних судија још пре двадесет година.

Овако успешно организован клуб већ у самом почетку свог рада од стране СОФК-е добија плакету 1963.године за најбољу спортску организацију града Ниша.

Још давне 1975. године Стоиљковић Миодраг добио је Октобарску награду града Ниша, а следеће године исто признање и Трофеј браће Илић за фер плеј добила је, двострука шампионка тадашње Југослабвије Ружица Стевић. Оваква признања града касније постају за клуб ГЛАВНИ ПРАТИОЦИ, па су се њима окитили и следећи чланови клуба: ИРЕНА МИЛОЈКОВИЋ, СЛАВОЉУБ ЛАЗЕТИЋ, ДРАГАН СПАСИЋ, ТАЊА ЈОВАНОВИЋ, МАЈА МИЛЕНКОВИЋ која је добила и Плакету ССО Ниш и Спортску Октобарску награду СОФК општине Ниш, а спортски новинари су је прогласили за најбољу јуниорку Ниша. У низу ових признања једно бисмо издвојили, Спортску Октобарску награду за Животно дело, легендарном спортском раднику, заљубљенику у џудо БОРИСАВУ РАДИЋУ.

Оволико признања клуб је освојио захваљујући пре свега постигнутим резултатима како у земљи тако и ван ње. На појединачним првенствима старе Југославије освојено је преко 100 медаља у свим конкуренцијама.

Када се говори о такмичарима који су наступали на међународним такмичењима треба посебно истаћи следеће такмичаре: Маја Миленковић, освајач златне медаље на Балканском шампионату, медаље у Турској, Чехословачкој и Аустрији.Поред тога она је учествовала на два првенства Европе за јуниорке и по једампут европском и светском првенству за сениорке.Поред ових изванредних резултата Маја је и вишеструка шампионка Југославије како за јуниорке тако и за сениорке.

ТАЊА ЈОВАНЧИЋ је освајач сребрне медаље на појединачном првенству Балкана. Поред медаље које је освојла на интернационалном такмичењу у Румунији, освојила је пет медаља на појединачним првенствима старе Југославије. Посебно као шампиони Србије истакли су се АНЂЕЛКОВИЋ ЗОРАН, БОГДАНОВИЋ МОМЧИЛО, СИМОНОВИЋ СТАНКО И СПАСИЋ ДРАГАН чак пет пута.

Клуб са великим успехом ради на васпитању и спортском усавршавању младих, на подизању стручног квалитетног рада и кадрова. И данас су заступљени такмичари од полетараца до сениора. Веома успешни такмичари џудо клуба "Ниш" данас су: Радуловић Марко, Иванчик Дарко (шестотруки првак државе), Вукадиновић Милош, Вукадиновић Стеван, Глишић Немања, Пејић Јелена, Јанковић Марко, Јовић Милан, Јовић Александар, Рамић Омер, Јовановић Младен, Ђокић Бојана, Сентов Игор, Младеновић Бранислав, Николић Лазар.

Током 2007.године одржани су бројни турнири, регионална такмичења и државна првенства. Џудисти нашег клуба су били међу првима.

На сениорском првенству Џудо савеза Централне Србије одржаном у Бору 24.02.2007.године наши такмичари су освојили две златне, две сребрне и једну бронзану медаљу и једно пето место, а на Државном првенству Пејић Јелена је освојила пето место.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за кадете одржаном у Брусу 05.05.2007.године освојена је једна златна, две сребрне и једна бронзана медаља, а на државном првенству Јовић Милан и Иванчик Дарко су освојили бронзане медаље.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за старије пионире одржаном у Нишу 13.05.2007.год освојене су две златне и једна сребрна медаља, а на државном првенству Јовић Александар освојио је бронзану медаљу.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за млађе пионире одржаном 15.04.2007. године освојене су две златне, једна сребрна и једна бронзана медаља, а на државном првенству Матејић Никола је освојио бронзану медаљу, а Ибраими Армандо и Павловић Петар пето место.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за јуниоре одржаном у Брусу 08.09.2007.године освојене су две златне, две сребрне и једна бронзана медаља, а на државном првенству Пејић Јелена је освојила сребрну медаљу, а Иванчик Дарко, Вукадиновић Стеван и Ђокоћ Бојана пето место.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за полетарце одржаном у Нишу 13.10.2007.год, освојена је једна златна, једна сребрна и четири бронзане медаље, а на државном првенству Ибраими Кристијан и Митровић Вук су освојили сребрне медаље.

На појединачном првенству Џудо савеза Централне Србије за сениоре до 23 године одржаном у Бору 20.10.2007. године освојена је једна златна, три сребрне и две бронзане медаље, а на државном првенству Пејић Јелена је освојила сребрну медаљу.

На Међународном турниру одржаном у Монтани (Бугарска) 13.10.2007. године Иванчик Дарко освојио је златну медаљу победивши у финалу актуелног балканског првака.

У току ове године одржани су многи турнири у нашој земљи, одакле су се наши такмичари враћали окићени медаљама, често златним. На државном првенству за млађе сениоре клуб је освојио 6 бронзаних медаља што је уједно и највећи успех овог клуба. Takође, 26.9.2009. клуб је организовао, по први пут у Нишу, првенство Балкана за сениоре гдеје учествовало 9 џудо асоцијација на коме је Јелена Пејић у категорији +78 кг освојила бронзану медаљу.

Уобичајено је током лета џудисти иду на припреме за наступајућу сезону тако да су овог лета били на Дунаву, Дивљани и Караташу. Ово је врло значајно и за континуитет тренинга.

Посебно треба нагласити да Џудо клуб “Ниш“ организује по четврти пут Међународни меморијални турнир “Ненад Цветковић – Цвеле”. Ове године овај турнир је био један од најпосећенијих у нашој земљи на коме је учествовало 520 такмичара из земље и иностранства. Међународне екипе које су узеле учешће су из: Словеније, Хрватске, Бугарске, Румуније и Македоније. Већ смо у контакту са председницима клубова из Израела, Русије, Француске и Грчке тако да су и они најавили своју посету нашем граду и учешће на турниру. Веома важно је и то да наши гости осим што се такмиче, имају прилику да са нашим представницима клуба обиђу и све знаменитости у граду.

Џудо савез Словеније је овај турнир уврстио у свој такмичарски календар.

Овај турнир је појединачно такмичење, али се поени сабирају и на крају се проглашавају најуспешније екипе и појединци. Иванчик Дарко је четири пута за редом освојио пехар за најбољег техничара на турниру.

Ове године Џудо клуб “Ниш“ добио је организацију државног првенства за кадете и једини је клуб у Централној Србији коме је припала та част . Организација тог турнира је максимално одрађена.

Основна тенденција развојног програма Џудо клуба “Ниш“ је да у следећем развојном периоду да више плана, организованости и одговорности ради стварања повољних услова да што већи број такмичара свих узраста може потпуније реализовати своје потребе за спортским активностима, кроз бављење једним од најатрактивнијих борилачких спортова. Да бављење џудоом учинимо што приступачнијим, да обезбедимо солидније основно џудо образовање свим учесницима у школама, да још шире отворимо врата нашег клуба за бављење овим спортом, а талентованим џудистима обезбедимо још повољније услове развоја, како би нас достојно репрезентовали на нивоу државне и међунардне конкуренције.

Неуморан у овом послу је тренер Драган Спасић. Он већ три деценије успешно припрема своје такмичаре. Тренинзи су пет пута недељно, па је очигледно да су потребна велика самоодрицања где је ипак највећа награда, прегршт медаља које је ова млада надарена џудо генерација освојила.

ЏУДО КЛУБ “КИНЕЗИС”

ЏУДО КЛУБ “КИНЕЗИС” је настао 1990. године из спортске школице “Кинезис” која је почела да ради са децом предшколског узраста. Оснивачи тадашње спортске школице били су Милован Братић и Изет Рађо а по регистровању клуба као тренер долази Мирсад Нуркић. И данас ради спортска школица али и јудо школа за децу школског узраста као и већ опредељени спортисти – такмичари.

Џудо клуб '' Кинезис'' је за све време свог постојања из године у годину постизао све боље, веће и вредније резултате. Почело је 1998.године када је на Првенству Југославије за старије пионире у Цетињу проглашен за најуспешнији клуб на такмичењу док је Матеја Цветковић понео епитет набољег такмичара на Првенству.

Џудо клуб '' Кинезис'' је први пут донео у Град Ниш сениорску златну медаљу а да успех буде већи, титулу је освојио тада још увек јуниор Владимир Радојчић са непуних 18 година и то успео да понови готово 5 година заредом. У 2005.години клуб је у 7 тежинских категорија на Првенству Централне Србије освојио свих 7 златних медаља а чак три категорије су биле клупска финала. То је резултат за памћење који је недостижан и непоновљив. Исте године на Првенству Државе до 23.год. такмичари клуба '' Кинезис'' учествују у 5 финала од 7 категорија, што је представљало недостижан резултат за све клубове у Србији.

Више година чланови клуба су освајали прва три места у државним првенствима (у свим узрасним категоријама од полетараца до сениора) а резултате које су постизали млађи сениори сврстали су клуб у један од најуспешнијих клубова у Србији. ЏК ''Кинезис'' од 2000.године редовно има своје кадете, јуниоре или сениоре у саставу националне репрезентације и учеснике балканских, европских и светских првенстава и то су били : Ненад Врачар, Владимир Радојчић, Немања Станковић, Матеја Цветковић, Новак Ђурковић, Стеван Стаменковић, Никола Милошевић, Јелена Ђорђевић, Катарина Станковић, Иван Поповић и Урош Костадиновић.

Медаљама са Балканских такмичења окитили су се Владимир Радојчић и Никола Милошевић у свим узрасним категоријама, Матеја Цветковић за кадете и јуниоре а Новак Ђурковић за кадете.

До сада су чланови ЏК ''Кинезис'' освојили две Европске медаље и то Катарина Станковић за кадете на Првенству Европе у Орадеи (Румунија) и Никола Милошевић у самбоу (вештини врло сличној џудоу а која долази са простора Русије) у Сомбору, Србија.

Испред Савеза Спортова Ниша, Никола Милошевић је постао спортиста Града Ниша у 2006.години. Четри године заредом је у најужем избору за спортисту Града Владимир

Радојчић био номинован испред секције спортских новинара и проглашен за најбољег младог спортисту Града Ниша.

Као екипа у екипним такмичењима џудо клуб „Кинезис" није наступао до 2007.године. Због скромних новчаних средстава, такмичари клуба су радили и доносили титуле прволигашким клубовима и то Београдској Црвеној Звезди, Партизану,ОЈК Београду и Кикинском Партизану. У првој години учешћа направили смо и највећи резултат клуба. У регионалној лиги не само да смо били први, него ни један такмичар није изгубио борбу а у 1.џудо лиги Србије смо били први у лигашком делу и 1. у плеу-офу исте лиге.

Џудо клуб „Кинезис" се доказао и као организатор џудо школа и кампова на Власини а затим и међународног кампа у Врњачкој Бањи и Соко Бањи на коме су узели учешће, поред сениорске и јуниорске репрезентације Србије и такмичари из Грчке, Бугарске, Македоније, Црне Горе, БиХ-а.

Из клуба су поникле и прве судије, за републичког судију су положили Матеја Цветковић и Миша Станковић а са успехом је оверио лиценцу Савезног судије Мирослав Миљковић.

У клубу раде све узрасне категорије са преко 150 чланова од спортске школице и полетараца до ветерана. Кроз клуб су прошли многи данас афирмисани врхунски стручњаци у областима којим се баве као што су: виолиниста Немања Радуловић, редитељ Срђан Раишић, рукометни голман Бундес лиге Милан Косановић и многи други. Један период развоја клуб дугује тренерима и професорима физичке културе који су обележили време када су несебично помагали у развоју клуба а то су Бобан Станчев, Јасмина Мустеданагић и Марина Младеновић.

Великим интузијазмом и радом свих тренера проф.др Милована Братића – професор на Факултету спорта и физичког васпитања, мр Мирсада Нуркића – асистента на на Факултету спорта и физичког васпитања, Мирослава Миљковића и свих такмичара постигли смо спортске резултате вредне пажње. Жеља нам је да и даље постижемо врхунске резултате у спорту са свим узрасним категоријама а да из клуба, као и до сада, излазе оформљене личности који ће дати свој допринос спорту и достојно представљати Град Ниш и Србију на свим такмичењима у којима узимамо учешће.

ЏУДО КЛУБ ’’ШОГУН’’ НИШ

Џудо клуб “Шогун” основан је 04.03.2003.године и за овај временски период постао је један од најуспешнијих клубова у нашем граду. О томе говоре резултати које су постигли такмичари клуба на многобројним такмичењима Џудо савеза централне Србије, Џудо савеза Србије, као и на међународним турнирима, где је освојено преко седамстотина медаља и 13 пехара за најуспешније екипе млађе узрасне категорије.

Такмичари Џудо клуба “Шогун” су у периоду од 2003.године до 2007.године освојили осам државних медаља у конкуренцији млађих узрасних категорија, 2 златне, 4 сребрне и 2 бронзане.

Државне медаље:

- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије и Црне Горе за полетарце-ке, 25.09.2004.год. у Нишу, Пенков Мери освојила је 2 место у категорији до 22кг.
- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за млађе пионире-ке, 07.10.2006.год. у Нишу, Николић Нина освојила је 3 место у категорији до 56кг.
- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за полетарце-ке, 22.10.2006.год. у Бору, Пенков Мери освојила је 1 место у категорији до 31кг. и Митић Мирјана 2 место у категорији до 43кг.
- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за млађе пионирке-ке 28.04.2007.год. у Обреновцу, Митић Маријана освојила је 2 место у категорији до 56кг.
- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за старије пионире-ке, 26.05.2007.год. у Руми, Стаменковић Ана освојила је 3 место у категорији до 57кг.
- На појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за полетарце-ке, 27.10.2007.год, у Београду, Петровић Сања освојила је 1 место у категорији до 38кг, Лакета Ана освојила је 2 место у категорији до 34кг и Момчиловић Александра 3 место у категорији до 34 кг.

Најуспешнија такмичарка (кадеткиња) која је учествовала на појединачним регионалним првенствима Џудо савеза Централне Србије и Џудо савеза Србије у јуниорској конкуренцији и сениорској конкуренцији је Дејановић Јелена.

Њени резултати:

- на појединачном регионалном првенству Џудо савеза централне Србије за кадете и кадеткиње, 13.05.2007.године у Нишу освојила је 2 место у категорији до 57кг.

- на појединачном регионалном првенству Џудо савеза централне Србије за јуниоре-ке , 08.09.2007.год. у Брусу освојила је 3 место у категорији до 57кг.

- на појединачном државном првенству Џудо савеза Србије за јуниоре-ке, 22.09.2007.год. у Бечеју освојила је 5 место у категорији до 57кг.

- на појединачном регионалном првенству Џудо савеза централне Србије за старије сениоре-ке, 24.02.2007.год. у Бору освојила је 3 место у категорији до 57кг.

- наа појединачном регионалном првенству Џудо савеза централне Србије за сениоре-ке до 23год. 20.10.2007.год у Бору освојила је 1 место у категорији до 57кг.

16. ШАХ

ШАХ КЛУБ '' НИШ''

Шах клуб '' Ниш'' настао је још пре другог светског рата. У прву лигу је ушао јуна 1968 у Врњачкој Бањи. Кроз њега су прошли сви најбољи нишки шахисти, од којих су неки постали врхунски светски играчи, достојно представљајући клуб , град и нашу земљу.То се односи не само на мушки шах, већ и жене, омладинце и пионире.

У омладинском шаху је Игор Миладиновић (1974) освојио је шампионску титулу на светском првенству у Индији 1993.

У мушком шаху значајне резултате су постигли следећи играчи:

Славољуб Марјановић је освојио је титулу велемајстора 1978. има одличне резултате и земљи и иностранству.Био је други на омладинском шампионату света 1972.Шампион Југославије 1985, први на OPEN турниру у Београду, 1979. први у Бору 1983, први у В. Бањи 1983 , први у Риму , други на OPEN турниру у Марсељу 1986 итд. Такође је играо на Олимпијади за Југославију 1984. Дугогодишњи тренер.

Мирослав Тошић рођен 1960 године. Велемајстор, био првак Југославије и победник више турнира.

Бранимир Максимовић (16.08.1955) дугогодишњи тренер. Постао интернационални мајстор 1987. а 2003 у Будви освојио велемајсторски бал. Сениорски првак Србије на Тари. Први на OPEN турниру у Нирнбергу, други на турниру у Монте Карлу итд.

Миодраг Перуновић, интернационални мајстор од 2003 .Са преко 100 студената на интернет сајтовима које овај млади играч успешно спрема.Овај млади правник је 2007 освојио прво место на турниру у Зеници а непосредно пре тога у Босанској лиги направио фантастичних 8,5 поена из 9 партија.Пред њим је сигурно сјајна шаховска будућност.

Мирослав Миљковић рођен 1985 , постао интернационални мајстор 2003. двоструки првак бивше Југославије за кадете, троструки омладински првак Србије за омладинце. Први на OPEN турниру у Београду 2004.године. Првак Ниша 2004 и 2006.Учесник Европских и светских такмичења за кадете до 18.година.

За Шах клуб '' Ниш '' је играло и игра још доста познатих играча као што су: Ђукић Жељко(интенационални мајстор), Зоран Петронијевић (интенационални мајстор),

Зоран Стаменковић, интернационални мајстор, Зоран Илић интенационални мајстор, Ивица Раичевић , интернационални мајстор, Бобан Стаменковић ,(Ф.М.) Драган Живић (Ф.М.) Ту су и Михаило Миљковић , Слободан Илић, Љубивоје Перуновић , Миодраг Кајгановић, млади играчи , Стеван Ђукић, Бојан Станковић , Дарко Станковић итд.

У женском шаху: Сузана Максимовић (1962) женски велемајстор са убедљиво најбољим резултатима у историји нишког женског шаха.Учествовала на 7 олимпијада као играч и 2 олимпијаде као селектор.Учесник зонског и међузонског турнира у квалификацијама за првенство света, Шампион Југославије, победик међународног турнира 10 категорије у Јајцу и многих других.Дугогодишњи тренер и носилац Нациналног признања које је додељено у виду доживотне стипендије 2007.

Сандра Ђукић (1988) учествујући на кадетским првенстима Југославије (СЦГ) од 1998.год до данас освојила 6 првих места, једно 1. до 2 . и једно 2 (друго) , што је практично непоновљив резултат.У августу 2005 у В. Бањи остварује такође свој велики успех, победивши на омладинском првенству Србије и Ц.Горе за девојчице до 20.година, оверивши тако визу за омладинско првенство света. На првенству Европе у убрзаном шаху, одржаном у Новом Саду 2002.у конкуренцији до 14.год осваја прво место испред две Рускиње и 47 такмичара. У 10 години дебитовала за Нишки клуб у првој лиги и до сада много пута играла у најквалитетнијем такмичењу.

Играло је и игра још доста жена : Марина Лазић , Мила Николић, Марија Милетић , Тамара Милетић итд.

Наравно клубови без добре организације и људи спремних да раде и воде клуб, не би могли имати овакве играче са оваквим резултатима.Зато је важно споменути највредније и најхрабрије који раде у клубу а и оне који су радили. Жарко Радићевић, бивши председник општине Ниш и директор Дуванске Индустрије Ниш , несумњиво је ударио темељ данашњем Шаховском клубу Ниш у сарадњи са неуморним и утицајним господином Љубивојем Перуновић који се и дан данас бори за просперитет нишког клуба. Њих двојица су имали помоћ у екипи изванредних људи као што су др.Слободан Илић , данас професор на Медицинском факултету и активан шахиста са титулом мајсторског кандидата, Звонко Поповић, Здравко Томић, Роњ Петар и сада већ покојни Илија Илић и Рака Радојевић.

Данас морамо истаћи људе који раде и помажу клуб - др Драгослав Миљковић, Миодраг Станковић, Љубивоје Перуновић и наравно актуелни председник клуба г..Владимир Домазет врстан правник и велики пријатељ спорта.

СПОРТИСТИ ОШТЕЋЕНОГ СЛУХА

17. ХЕНДИКЕПИРАНИ СПОРТИСТИ

СПОРТСКИ САВЕЗ ИНВАЛИДА НИША

САВЕЗ ЗА СПОРТ И РЕКРЕАЦИЈУ ИНВАЛИДНИХ ЛИЦА ОПШТИНЕ НИШ (ССРИ.ОН.), основан је 4.4.1971.године са седиштем у Нишу у улици Победе 80.Основале су га четири чланице- инвалидске организације: Савез слепих и слабовидих, Савез глувих и наглувих, Савез инвалида рада и Савез ратних и мирнодопских војних инвалида Општине Ниш.
Први Председник био је МИОДРАГ ВЛАЈИЋ, а Секретар ТИХОМИР РАЈКОВИЋ.
Од почетка је учлањен у: - Савез организација за физичку културу – СОФК Ниш

- Републички савез за спорт и рекреацију инвалид.лица
- Србије

- Суштина рада ССРИ.ОН. – стручно обједињавање, организација и реализација планских спортских и рекреативних активности инвалидних лица Ниша, али је каснијим законски условљеним реорганизацијама мењано име Савеза у:

- САВЕЗ ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ФИЗИЧКУ КУЛТУРУ ИНВАЛИДНИХ ЛИЦА ОПШТИНЕ НИШ (СОФКИЛ.ОН.) ОД 29.01.1978.године.
- САВЕЗ ДРУШТАВА ЗА ФИЗИЧКУ КУЛТУРУ ИНВАЛИДА ОПШТИНЕ НИШ (СДФКИ.ОН) ОД 05.02.1983.године, када је учлањено још 4 нове инвалидске организације па Савез има 8 чланица, а нешто касније прелази са седиштем у улици Синђелићев Трг 2.

- СПОРТСКИ САВЕЗ ИНВАЛИДА НИША (ССИН) од 04.04.1996.године, када се учлањују још 4 нове организације па ССИН има 12 чланица са истим седиштем.
- Учлањен је у Спортски савез Ниша и Спортски савез инвалида Србије.

ССИН данас има 15 чланица- инвалидских организација- удружења Ниша:
1. Удружење ратних и мирнодопских војних инвалида,
2. Удружење инвалида рада,
3. Удружење слепих и слабовидих,
4. Удружење глувих и наглувих,
5. Удружење дистрофичара,
6. Удружење церебралне и дечије парализе,
7. Удружење цивилних инвалида рата,
8. Удружење ментално ретардираних особа,
9. Удружење Мара

10. Удружење мултиплекс склерозе,
11. Удружење инвалида рада са повредама на раду,
12. Удружење параплегичара,
13. Удружење ратних војних инвалида од 1990.године,
14. Удружење Нилко
15. Удружење клуб бораца.

Плански организује и реализује спортско рекреативне активности у 8 спортова:
шах, спортско стрељаштво, пикадо, стони тенис, куглање, атлетика, пливање и рекреативно купање и спортски риболов.

У наведеним спортовима ССИН организује и реализује спортске и рекреативне активности до Градских првенстава, Међуградских и Регионалних такмичења и пријатељских сусрета и учествује на Републичким и Међународним такмичењима која организује ССИС са својим члановима, сходно финансијским могућностима, спортским остварењима и потребама.

Од оснивања ССИН је имао једног запосленог радника: стручног сарадника са звањем професора физичког васпитања, а тај посао су обављали:
- Томислав Михајловић, професор физ.васпитања до 14.06.1978.год.
- Драган Ивановић, проф.физ.васп. од 15.06.1978. до 31.12.1983.године.
- Томислав Јовић, проф.физ.васп. од 01.01.1984. до 01.05.1994.године.
- Драгослав Игрошанац, проф.физ.васп. 0д 01.05.1994. до данас.

На Државним и Међународним такмичењима запажене резултате постигли су наши чланови:

СЛОБОДАН АЏИЋ – у атлетици- (категорија Т-45-обострана; Т-46- једнострана инвалидност);
- 1978. – Прв.Србије, Н.Бања Прво место / 100, 400, 1000 и 500м/;
- 1981. – Прв.Србије, Прво место / 100,400 и 800м/;
 - Првенство Државе , Нови Сад, Прво место /400 и 800м/;
- 1985. - Првен.Државе , Г.Милановац, Прво место /400м-56:10 што је био и незванични светски рекорд./.
- 1983. – Првенство Европе, Париз, Прво место /5000м./ и Друго /1500м/;
- 1985. – Првенство Европе, Белгија, Треће место /100м, Друго 1500м/;
- 1986. - Првенство Света, Гетеборг, Прво место /400м-55:11-С.рекорд/

Прво место /800м – 2:04,40- Светски рекорд/;
-СВСПИГ – 1987. – Париз, Друго место /1500м./;
- 1990. – Првенство света, Асен, Друго место /800м/,
Т -45 Прво место /1500м. 4:12,50- Светски рекорд – трајао 14 година,
Прво место /5000м 16:14,57- Светски рекорд – трајао 14 година, оборен на ПОИ у Атини 2004.године.
- 1984. - ПОимпијске игре, Њујорк, Треће место /400/ Друго /1500 и 5000/,
- 1988. - ПОлимпијске , Сеул, Треће место /400, 1500 и 5000м/;
- 1992. - Полимпијске, Барселона, В место /800м/ и 4. место /800м/;
- 1996. - Полимпијске, Атланта, В место /800м/.

За 18 година такмичења учествовао на око 300 такмичења уз освојених 27 медаља и то: 13 златних, 9 сребрних и 5 бронзаних.

ЧЕДОМИР МАРКОВИЋ - у стоном тенису (међународна категорија 9-ампут.испод колена):

- 1985. – Прв.Србије, Аранђеловац, Прво место;
- 1987. – Прв.Србије, Аранђеловац, Прво место;
- 1989. – Прв.Србије, Аранђеловац, Прво место;
- 1990. – Прв.Србије, Аранђеловац, Прво место;
- 2002. – Прв.Србије, Обреновац, Прво место;
- 2004. – Прв.Србије, Чачак, Прво место;
- 2005. – Прв.Србије, Нови Сад, Прво место;
- 1985.- Прв.Државе , Тузла, Прво место;
- 1987. – Прв.Државе, Аранђеловац, Прво место;
- 1990. – Прв.Државе, Аранђеловац, Прво место;
- 1985. – Прв.Европе, Холандија, учешће без медаље;
- 1991. – Прв.Европе, Шпанија, учешће без медаље;
- 1997. – Прв.Европе, Данска, учешће без медаље;
- 1992. – ПолимпијскеИ, Барселона, учешће без медаље;
- 1990. – Међународни турнир-Опен Чехословачка, Треће место,појединачно;
- 1993. – Међународни турнир-Опен Мађарска, 3. место појед. 1. екипно;
- 1996. – Међународни турнир –Опен Словачка,3. место екипно;
-1998.– Међународни турнир–Опен Бугарска, 1. мес.пој. и 1. мес.све категорије;
- 2006. – Међународни турнир –Опен Србија, Нови Сад, 5. место екипно.

НОВО ПОГЛАВЉЕ

РАДНИЧКЕ СПОРТСКЕ ИГРЕ (РСИ)

Савез самосталних сидиката Ниша је 2005.године обележио један редак и леп јубилеј. Јубилеј којим не може да подичи ниједан град у Србији, а то је одржавање Радничко спортских игара 50 година без престанка. Далеке 1955.године, Веће савеза синдиката општине Ниш, на иницијативу групе ентузијаста, формирао је Комисију за раднишко спортске игре и те године се отпочело са реализацијом идеје – СПОРТ И РЕКРЕАЦИЈА У ПРЕДУЗЕЋА И ЗА РАДНИКЕ.

Почеци су скромни- прве године су се такмичили радници три предузећа у три спортске дисциплине: “Вулкан”, Фризерска задруга и Конфекција у бициклизму, фудбалу и шаху. Већ следеће године укључују се и радници МИН-а што је представљало подстрек да се и пстала предузећа и њихови радници укључе у Радничко спортске игре Ниша.

Имајући у виду да се покрет Радничко спортских игара ширио по градовима Србије, Општинско веће синдиката је 1967.године покренуло иницијативу да се Радничко спортске игре организовано спроводе на целој територији републике. Састанак је одржан 17.марта 1967.године у Сићеву крај Ниша. Иницијативу Већа синдиката Ниша прихватило је седам градова, па 1967.године по први пут отпочиње организовање Радничко спортских игара Србије под називом “Сусрети градова Србије” (Учесници игара су: Чачак, Крагујевац, Крушевац, Смедерево, Лесковац, Зајечар, Пирот и Ниш), а од 1969. године званично прерастају у Радничко спортске игре под називом “Сусрети ОУР-а Србије”.

По масовности, броју учесника и дисциплина, Радничко спортске игре имају изузетан друштвени значај. Подаци да је током 80-тих година у Радничко спортским играма Ниша учествовало и по 1900-2200 екипа годишње са преко 25.000-28.000 учесника, а током 90-тих, у време највеће кризе, 500-600 екипа са 5000-10.000 учесника говоре о њиховом значју и масовности. Из наведеног произилази да су Радничко спортске игре најпопуларнији вид радничког окупљања и дружења али и постизања запажених спортских резултата.

Захваљујући ентузијазму и ангажовању руководства Градског већа Савеза Самостаних синдиката града, Комисије

за РСИ, активиста по предузећима и установама, као и самих такмичара, Радничке спортске игре су одржаване без прекида у периоду највеће кризе.

Ангажовање и ентузијазам свих који су до сада, а и даље учествују у организовању Радничко спортских игара Ниша, допринели су да радници – спортисти Ниша постижу веома успешне резултате, како на регионалном, тако и на Републичком нивоу. Треба напоменути да су нишлије биле победници првих Радничко спортских игара Србије 1969.године и да су 11 пута свеукупни победници Радничко спортских игара Србије, а да су у периоду 1982.-1990. године, до када су опстале Радничко спортске игре Србије, Нишлије биле свих девет година узастопни свеукупни победници.

Ове године, као и сваке предходне, одржана је завршна свечаност сада већ 53-их Радничко спортских игара. Констатовано је да је током 2007.године у РСИ учешће узело 229 екипа у мушкој и женској категорији у десет спортских дисциплина са око 2000 такмичара из 53 предузећа и установа. Подељени су пехари и медаље најуспешнијим екипама и појединцима, а захвалнице и признања онима који су својим ангажовањем допринели успешном организовању.

Сваке године сумирајући резултате констатује се да са посебним задовољством треба истаћи појединце и колективе који су својим прегалаштвом допринели да ова манифестација доживи овако редак јубилеј.

Од појединаца, ту су пре свега, треба истаћи доајене Радничко спортских игара:

- Чедомира Вељковића - Куцова,
- Милорада Цветковића – Роцу,
- Милутина Урбанчића,
- Првослава Анђелковића,
- Слободана Гушића,
- Слободана Живића,
- Мирослава Љубисављевића и многе друге.

Од колектива и институција у граду пре свега Скупштину града, Савез спортова, Спортски центар “Чаир”, СУП и друге.

Комисија за Радничке спортске игре је добитник Октобарске награде града Ниша (СОФК) 1968.године, а исто признање Комисија за радничко спортске игре добила је 1983.године. Поводом 30.година постојања и рада СОФК-е Ниш, Комисија за РСИ је добитник златне плакете 1991.године. Постхумно је одликован Милорад Цветковић–Роца.

30 година РСИ (1985)

СПОРТСКИ ЦЕНТАР ''ЧАИР''

Давне 1966.године основана је Управа за спорт која је касније прерасла у Дирекцију за изградњу и изградњу спортских објеката да би 1990.године добила име које носи и данас – Установа за физичку културу Спортски центар '' Чаир''.

Пресудни догађај за почетак изградње хале ''Чаир'' био је улазак кошаркашица '' Студент''-а у Прву лигу које су у то време играле домаће утакмице на туђим теренима јер свој нису имале. Тадашње Скупштина општине, СОФК (данас ССН) , СИЗ за физичку културу и многе друге организације подржале су идеју о изградњи спортске хале. Екипа пројектаната коју су чинили др дипл.инж.арх. Ђорђе Злоковић, др дипл.инж.арх. Љубица Ковачевић и др дипл.инж.арх. Душан Станковић урадила је добро свој посао за шта је добила Октобраску награду Ниша за 1974.годину. Рад на самом пројекту је трајао шест месеци да би се са радовима кренуло 12.маја 1972. Хала ''Чаир '' је свечано отворена 14.октобра 1974. године а пред 3500 гледалаца симболично су уручени кључеви спортистима Ниша. У пратећем програму учествовали су нишки спортисти, римичке групе из Скопља и Београда као и рукометаши нишког ''Железничара'' и ''Динама'' из Панчева.

Детаљ са изградње хале

Хала ''Чаир'' има универзални карактер иако је првенствено предвиђена за одржавање разних спортских приредби. Објекат је конструисан тако да се може користити за одржавање сајмова, изложби,концерата и осталих манифестација забавног карактера. Капацитет хале је данас 5000 седишта а за неке друге врсте примедби (бок мечеви) може да стане до 7000 гледалаца.

У саставу хале је и мањи објекат са 50 лежајева, мала сала у којој могу да се одржавају и неке мање утакмице и ''Прес центар'' који може да послужи за различите врсте презентација

СПОРТСКИ КЛУБ ЗА ДЕЦУ И ОМЛАДИНУ СА ПОСЕБНИМ ПОТРЕБАМА ‘’Ш А М П И О Н’’

Клуб је основан на иницијативу наставника који раде са овом категоријом деце, са менталним хендикепом.

На оснивачкој Скупштини клуба 5.9.2006.год. када је изабрано и руководство клуба, са Управним одбором и Председником клуба, и са циљем да се у оквиру клуба нађу деца са менталним хендикепом који желе да се баве спортом за време и после школовања са основном тенденцијом да се путем спорта укључе у остале токове друштвених догађаја: брже запошљавање, склањање са улице и могућег деликвентног понашања, једноставно, да постану равноправни чиниоци друштва.

Клуб је уписан у регистар спортских организација као удружење под редним бројем 14845 и именом Спортски клуб за децу и омладину са посебним потребама “Шампион” са седиштем у Нишу, ул. Мајаковског 38/8.

Клуб у овом тренутку чине 57 спортиста у женској и мушкој категорији, старосне доби од 10-50 година. ''Шампион'' чине спортисти школског узраста, штићеници дома за незбринуту децу, штићеници целодневног боравка и из хранитељских породица. Спортисти разврстани у неколико спортских грана (стони тенис, кошарка, фудбал, атлетика, пливање), тренирају свакодневно у школској сали или отвореним теренима према потреби. О њиховом стручном напредовању брину три волонтера професора физичког васпитања и велики број волонтера.

Клуб учествује у свим спортским активностима у оквиру Специјалне олимпијаде Србије (у нашој Републици постоји 12 клубова са којима се континуирано такмичимо целе године у наведеним спортовима) и другим такмичењима на локалном нивоу.

Након годину дана постојања клуб је успео да постигне завидне спортске резултате.

Председник клуба је Зоран Радић, професор физичког васпитања.

Спортски клуб Oxigen

Спортски клуб Oxigen из Ниша регистрован је у министарству Спорта и Просвете под бројем 13079. За своје три године постојања клуб је био организатор и иницијатор многих програма и активности рекреативног и туристичко-авантуристичког карактера.

Од манифестација клуб је организовао 4. Chipsy Ролеријаде у центру града које су организоване под покровитељством Скупштине града а у сарадњи са спонзорима као сто су Marbo Product,McDonalds,Avon,Neobee.net,Planet Bike и многи други. Клуб је био ангажован и на градском клизалишту под називом Нишка бајка које је реализовано под донаторством компаније Филип Морис.

У Скопљу клуб је био задужен за комплетну организацију организацију клизалиста СуперСко 2005.године. ПрограмПроктрекер већ три године се реализује са гостима из Америке који туристички на својим бициклама упознају природне лепоте наше земље и људе у тим крајевима.

Клуб активно сарађује са савезима екстремних спортова Србије, Клизачким савезом и са Бициклистицким савезом и са већим бројем клубова из истог на реализацији будућих програма развоја спорта рекреативног и такмичарског карактера. У клубу су ангажовани стручњаци из спорта (професори физичког и несвршени професори) као и велики број рекреативаца и активних спортиста, махом из спортова који су још увек нови за нашу средину.

Поседујемо висок ниво знања из клизачких спортова (хокеј и брзо клизање) и инлајн спортова (вожња ролера и слични спортови). Спортски клуб Oxigen има врло добру сарадњу са медијима у граду и свака акција коју спроведе има медијску пажњу баш какву заслужује.

НАВИЈАЧКЕ ГРУПЕ

ГРОБАРИ (ФК '' ПАРТИЗАН '')

Навијачка група ''Гробари- Ниш 1970'' основана, као што име каже, 1970.године, представља најорганизованију групу навијача '' Партизана''из унутрашњости.Подгрупа ''Нишки картел'' прва је организована подгрупа нишких ''гробара''.

Захваљујући навијачима, свака утакмица у Нишу одржана је у изузетној атмосфери. У прилог томе говоре изјаве челника и играча ватерполо клуба ''Партизан'' да нигде нису доживели бољу атмосферу него у Нишу и јавна захвалност коју су пренели сви медији на утакмици чертвртфинала Лиге шампиона. На тој утакмици направљена је кореографија преко целе трибине, а више од стотину нишких ''Гробара'' помогло је '' Партизану'' да прође даље.

Рукометна утакмица у сезони 2005/6 обележена је присуством више од 700 навијача из других градова. Њихово прикупљање у кафићу ''Бјанко-неро'', традиционалном месту окупљања навијача ''Партизана'', које је почело од раних јутарњих часова, донело је Нишу епитет ''црно-белог'' града..

Наредне сезоне, у хали Чаир одиграна је још једна утакмица између старих ривала. Нишки ''гробари'' поново су створили атмосферу која се памти. Подељено је 500 црно-белих затавица а трибину је красила парола ''Ниш припада свима''.

ГРОБАРИ НИШ
22 10 '98

ДЕЛИЈЕ (ФК '' ЦРВЕНА ЗВЕЗДА'')

Од самог настанка ФК '' Ц.Звезда'' је имала своје навијаче у Нишу али се организовано појављују на утакмицама , на свом Северу, као НИШЛИЈЕ осамдесетих година прошлог века. Прва застава (НИШЛИЈЕ, ћирилична са два стара грба) постала је заштитни знак нишких '' Делија'' од 1986. до данашњих дана. Прва генерација '' Мераклија'', чији је један од педводника био познати Братислав Тодорков- Браца, расула се у периоду 1991-1996. по ратиштима бивше СФРЈ.

Стасала је нова генерација ''Делија'' у периоду када је фудбал, као и други спортови који се играли били, без неког нарочитог квалитета, уколико се изузме вечити дерби Ц.звезде и Партизана. Па ипак, нова генерација ''Делија'' прати Ц.Звезду на свим такмичењима, и по мањим местима. После 1999. Навијачка група се осипа да би са 2001. почела са попуњавањем чланства. Нова застава, прва те врсте на овим просторима, прави се од цераде (натпис НИШ са грбом Ц.Звезде).

Навијачка група Црвене Звезде ''Делије'' још увек нараста.

ДЕЛИЈЕ
СЕВЕР

МЕРАКЛИЈЕ (ФК ''РАДНИЧКИ'')

Мераклије настају у септембру 1989 године три дана пред првенствену утакмицу Раднички - Црвена Звезда мада је пре тога већ било организованог навијања на југу Чаира. Прво велико и организовано навијање десило се 1962. када је Раднички изборио свој први улазак у прву лигу, против Вардара, када је неколико хиљада навијача из Ниша окупирало Скопље и навијало за "плаве". Већ наредне сезоне прва прволигашка утакмица Радничког обележена је и првом кореографијом. 23. септембра 1962. на утакмици са Црвеном Звездом. На источној трибини Чаира изронио је транспарент "РЕАЛ СА НИШАВЕ" који је својом дужином од око 20 метара и висином од 2 метра деловао импозантно. По њему је Раднички нешто касније добио и надимак с обзиром да се транспарент могао видети на свакој утакмици Радничког на Чаиру у периоду 60-их. Прво навијање у ултрас маниру везује се за учешће Радничког у купу UEFA (1980-1983) када се каче и први транспаренти (РЕАЛ ИЗ НИША ЕВРОПОМ ЈУРИША, РЕАЛ ИЗ НИША СВЕ РЕДОМ ШИША), палили су се ''димњаци'', певале песме..

Од 1986. до 1989. није забележен никакав облик организованог навијања у највећем граду јужне Србије. Али у септембру 1989, три дана пред утакмицу са Црвеном Звездом доноси се одлука о оснивању нове навијачке групе која ће бодрити Раднички и стати раме уз раме са осталим навијачима тадашње Југославије. Узевши у обзир све предлоге, којих је било пуно (Мераклије, Војводе, Гвоздени пук...), најватреније присталице радничког једногласно прихватају предлог -име ''Мераклије''.

Први задатак у новој скраћеној лиги био је маркетиншки развој Мераклија. Нови људи у управи Нишког Реала, су убрзо почели да исправљају грешке својих предходника, и одлучили се на максималну сарадњу са својим навијачима. Сходно поруци са транспарента "Било куда уз Раднички свуда" Мераклије су пропутовале целу државу. Биле су присутне на свим утакмицама које је Раднички играо као гост у Београду, Новом Саду, Бечеју, Зрењанину, Кули, Никшићу, Суботици, Крушевцу и многим другим градовима. Мераклије су прву кореографију направиле новембра 1995. на утакмици са Црвеном Звездом кобинацијом црвених картона бакљи и димњака

У периду од 1994.до 1998. Мераклије су забележиле златан период у својој историји и с пуним правом су узеле епитет треће навијачке групе у Србији. Након неколико интерних сукоба 1998. долази до осипања групе. Период после 1997 па све до данас је период таворења клуба са великим успонима и падовима. Чак је у том периоду и стадион почео да пропада тако да данас имамо ситуацију да источна и северна трибина нису у функцији. Мераклије су поново заблистале у сезони 1999/2000. То је последња сезона која је облежила Мераклије као масовну и добро организовану групу.

На југу се често могла видети застава NAISSUS GIRLS (женска група, мора се признати доста фајтерски настројена). Биле су активне и раније. Сезоне 2000/01 Раднички испада у другу лигу. Већ од сезоне 2001/02 бројност Мераклија кретала се до 100 људи код куће и око 50 на гостовању.

Сезоне 2004/05. је обележена 15-огодишњица постојања Мераклија, мора се признати онако како доликује Нишким

ултрасима и њиховом имену. Покренута је и акција "АКО СИ НИШЛИЈА БУДИ МЕРАКЛИЈА''.

ЛИДИЈА МИХАЈЛОВИЋ **(**23.09.1968.) такмичи се у дисциплинама МК пушка 60 лежећи, МК пушка 3x20 и ваздушна пушка као члан СК «НИШ 1881» из Ниша у коме ради као тренер. Захваљујући својим успесима, добила је звање Заслужни спортиста .

Најзначајнији спортски резултати:

Олимпијске игре

- учесник ОИ у Барселони 1992. године

- Квалификована за ОИ у Пекингу 2008. године у две дисциплине: МК пушка 3x20 и ваздушна пушка

Светска првенства

- 2006. године Светско првенство у Загребу - 4. место - квалификована за ОИ у Пекингу 2008.

Светски куп

- 1991. године Светски куп у Сиудад Мексику-ваздушна пушка, сребрна медаља

- 1992. године Светски куп у Милану-ваздушна пушка, сребрна медаља

- 1992. године Светски куп у Милану-МК пушка 3x20, сребрна медаља

- 2007. године Светски куп у Бангкоку - МК пушка 3x20, златна медаља

- 2007. године ФИНАЛЕ Светског купа у Бангкоку - МК пушка 3x20, сребрна медаља

Европска првенства

- 1994. године ЕП у Страсбуру - ваздушна пушка, сребрна медаља

- 1996. године ЕП у Будимпешти - ваздушна пушка, бронзана медаља

СПОРТСКИ САВЕЗ ДАНАС

Спортски савез Ниша постоји (у даљем тексту СС) од 1958.године доживљавајући трансформације у складу са законским прописима и пратеће законе о пререгистацијама.Основан је као удружење грађана у циљу задовољења грађана у области спорта на територији града Ниша. Програмске активности одвијају се кроз краткорочни, средњорочни дугорочни План и програм рада и произлазе из улоге места и врсте активности које дефинишу законска акта и стратегија развоја спорта на свим нивоима.Данас у Нишу има више од 400 регистрованих клубова који су , појединачно или преко својих гранских савеза готово сви чланови Спортског савеза Ниша.

СС Ниша функционише као нека врста сервиса клубова а један од основних циљева јесте промовисати спорт, приближити га свим категоријама грађана и активно укључити што шире слојеве грађана у спортске активности.Треба напоменути да у Нишу постоји и Управа за образовање, културу, омладину и спорт па се активности из области спорта одвијају у сарадњи владиног и невладиног сектора.Финансирање клубова и спортских манифестација и изградња и одржавање спортске инфраструктуре одвија се преко Управе а на предлог и у сарадњи са СС Ниша .Област школског спорта покрива Савез за школски спорт, рекреативни спорт је у домену Савеза за рекреативни спорт, врхунски и такмичарски спорт се одвија кроз гранске савезе, активности лица са посебним потребама одвијају се кроз клубове, удружења и Спортски савез инвалида.Све поменуте активности подржава и помаже СС Ниша као суорганизатор, организатор или путем логистичке подршке.

Мото функционисања СС јесте ферплеј и на свим манифестацијама које се одвијају додељује се пехар за ферплеј.Нова концепција у раду ССН огледа се пре свега кроз популаризацију и презентовање спорта јавности путем редовних прес конференција (које се одржавају једном недељно),путем организације сајма спорта и присуства на сајмовима, путем сајта СС Ниша, гостовања на медијима и тако даље.

Од 2006.године ССН организује сајам спорта који је обједињен са сајмом туризма и екологије и на коме спортске организације презентују јавности свој рад. Од 2008. год. ССН

је суорганизатор велике акције против болести зависности коју је покренула Скупштина града и Осек за омладину и превенцију болести зависности.

Акција се огледа у дежурству јавних личности свих профила сваког првог понедељка у месецу у основним школама. Сваки пут акције су тематски посвећене неком актуелном догађају као што је екскурзија, организовање слободног времена после часова, за време распуста и слично.Као алернатива нуди се здрав, спортски начин живота, обогаћен културним и уметничким садржајима а слоган ССН је одабери праву траву"спортски терен".

Управа за образовање, културу, омладину и спорт, Одсек за омладину – Група за превенцију болести зависности спроводи активности на пољу превенције злоупотребе дрога више од 13 година. Активности подразумевају програме усмерене хијерархијски на већи број популационих група од појединаца, група ученика, родитеља, студената до нивоа шире друштвене заједнице. Превентивне активности се остварауја кроз саветовалиште – (намењеним појединцима, који имају непосредно проблем експериментисања са дрогом), едукативно васпитни рад са ученицима основних и средњих школа (редовна предавања), са групама родитеља (пројекат „Вештине родитељства“), студената али и анимирање локалне и шире друштвене заједнице. Циљ ових активности је благовремена информисаност о опасностима од злоупотребе дрога али и пружање адекватних алтернативних решења којим би се млади преусмерили ка здравим стиловима живота.

Намера је да се младима скрене пажња проблема злоупотребе дрога и пружи могућност да своје слободно време организују на што здравији начин – кроз музику, ликовно стваралаштво културно уметнички рад и спорт. Одсек за омладину остварује сарадњу са многим значајним институцијама из ових области на територији града Ниша и омогућује на тај начин њихову бољу интеграцију са младим људима.

Врло успешна сарадња је остварена са Спортским Савезом Града Ниша.Бројне спортске манифестације и такмичења,од појединачних до групних, од локалних , преко републичких, закључно са учествовањем на Олимпијади су организовене у знаку борбе против злоупотребе дрога.Спортисти свих категорија и различитих спортских дисциплина, су својим такмичарским духом и ентузијазмом показивали личним примером, како се спортом бори против дроге, уз дистрибуцију великог броја брошура, мајици , постера и календара са тематским називом“Гурај напред“, „Чист као суза“„ Није ми ништа“ и.т.д.Ова сарадња Одсека за омладину са Спортским савезом је доказала да млади Ниша указују велико поверење спорту као једној здравој алтернативи, чиме је још једном потврђена она позната сентенца „У здравом телу, здрав дух“.

Промотивни материјал

Сваке године ССН организује доделу награде за спортисту године као део редовне активности, као и едукације , семинаре, трибине , јавне расправе, округле столове и сл.Од 2006. год. установљена је и слава ССН, Свети Стефан Првовенчани. Слава је установљена у сарадњи са Нишком епархијом и препоручен је Стефан Првовенчани као први крунисани Српски Краљ, како би,симболично, сви наши спортисти били овенчани венцем успеха.Слава је установљена у циљу окупљања и заједништва спортиста,

поштовања традиције и паралелног развоја здравог духа и здравог тела.

ССН је познат и по низу хуманитарних акција и турнира које се спроводе у циљу помоћи спортистима, женама и деци жртвама насиља или лицима са посебним потребама.У том смислу организована је група жена , познатих јавних личности града, које рекреативно играју фудбал, кошарку, стони тенис и сл.

Тиме је у складу са стратегијом развоја једно од групација суграђана (женска популација) активно укључена у бављење рекреативним спортом као и у својеврсну промоцију спорта.У оквиру подршке школском спорту сваке године се организује стрит лига за десетогодишњаке, на централном градском тргу, где деца из свих школа активно учествују у спорту а промоција спорта се врши у најфреквентнијем делу града, где информације добијају чак и случајни пролазници који се иначе не интересују за спорт.

ССН је обележио 2008.год 50 година постојања и рада.У оквиру обележавања јубилеја предвиђена су два пројекта која одговарају различитим старосним добима.Тако је најпре одштампана двојезична илустрована бајка(на српском и енглеском језику) на тему ферплеја.Први примерци су путем лутрије дистрибуирани у оквиру обележавања јубилеја а приход је употребљен за оснивање фонда за младе спортске таленте-"Спона"(спортске наде).Други пројекат је видео игра на тему Нишког спорта и тренутно је у фази припреме.

Потребно је поменути да ССН као неодвојиви део спорта посматра и спортске новинаре, публику и навијаче и спортску медицину.У том смислу треба поменути сарадњу и заједничке пројекте са Секцијом спортских новинара и са спортским лекарима.

СЕКЦИЈА СПОРТСКИХ НОВИНАРА

Спортских редакција у Нишу има пуно , али су све оне повезане преко секције спортских новинара.

Удружење постоји од 1979.године, када је први пут и организован избор спортисте године Ниша.

У анкети спортских пера града Ниша први добитник овог признања био је легендарни голман ФК ''Раднички '' и фудбалске репрезентације СФРЈ Драган Пантелић.

Годину дана касније ово признање је освојила Весна Милошевић, голман рукометне репрезентације СФРЈ и освајач сребрне медаље на Олимпијским играма у Москви. После ње, редослед добитника престижне спортске награде је следећи:

Каратиста Велибор Димитријевић (1981,82,83)

Боксер Сплободан Цоби Павловић (1984)

Шаховски велемајстор Славољуб Марјановић (1985)

Рукометаш Роналдо Пушник 1986
Рукометаш Часлав Грубић 1987
Велемајстор Сузана Максимовић 1988
Стрелац Тамара Пејић 1989
Стрелац Новица Симић 1990
Стрелац Лидија Михајловић (1991,1994,2001,2006,2007)
Кошаркашица Марина Велимировић 1992
Кошаркашица Данијела Илић 1993
Атлетичар Александар Раковић 1995,1996

Од 1997 до 2001 године проглашавани су посебно најбољи спортисти у мушкој и женској конкуренцији па су прва места освајали:

Рукометаши Бојана Петровић и Иван Лапчевић,1997

Фудбалерка Сузана Станојевић и кик боксер Зоран Станковић 1998

Џудисткиња Ивана Стојковић и рукометаш Иван Лапчевић 1999

Џудисткиња Ивана Стојковић и рукометаш Љубомир Павловић 2000

Стрелац Лидија Михајловић и атлетичар Марко Јанковић 2001

Од 2002.године у жири су укључени сви дотадашњи добитници овог признања, а враћено је правило да се за најбољег бира један спортиста

Атлетичар Александар Раковић 2002
Ватерполиста Никола Куљача 2003
Рукометашица Љиљана Кнежевић 2004
Рукометаш Немања Прибак 2005

Последње две године најбоља спортисткиња Ниша била је Лидија Михајловић, која је са пет награда рекодер по броју додељеног признања '' Спортиста године''.

Посебан сегмент представља Нишка публика као неструктурална групација, која је широј јавности позната као синоним за фер навијање и огромну подршку спортистима.Такође је важна и сарадња за навијачима као структуралним групама, која је веома коректна и која је резуртирала многим значајним организованим акцијама(хуманитарна помоћ и сарадња са спортистима на Косову, организоване Скупштине навијача и сл.

Веома је добра сарадња и са факултетом спорта и физичког васпитања где се ССН помиње као део наставног програма у појединим предметима а у оквиру практичне наставе студенти посећују Спортски савез.

ФАКУЛТЕТ ЗА ФИЗИЧКУ КУЛТУРУ

Развојни пут Факултета физичке културе Универзитета у Нишу је био дуг, садржајан, друштвено користан и плодотворан.

Генерације професора, асистената, сарадника, стручних служби и студената су несебичним радом, знањем и залагањем допринели да се кроз вишегодишње постојање Виша педагошка школа, а касније и Факултет физичке културе докажу и потврде као важне и значајне образовне и васпитне институције.

Виша педагошка школа је претеча данашњег Факултета физичке културе у Нишу. Давне 1948. године када је и настала, била је прва високошколска установа јужно од Београда. Њен први декан Милентије Стојиљковић је у тешким послератним условима потпомогнут друштвено политичком заједницом поставио основе Више педагошке школе.

Образовању, васпитању омладине и њеном здравом физичком развоју друштво је у то време посвећивало велику пажњу. Интересовање омладине за бављење педагошким радом је било велико. Подаци говоре да је већ прве године постојања школе, 1949/50. уписан 101 редован и 201 ванредан студент. Критеријуми студија су и тада били веома прецизни и на веома високом стручном нивоу.

У оквиру Више педагошке школе 1954/55. године формирана је Група за физичко васпитање. Њени први професори су били Александар Керковић, Бисенија Керковић, Миладин Илић, Миладин Пантић, Љиљана Пантић.

Формирање групе за физичко васпитање је имало шири друштвени значај, јер је унапредило рад у многим спортским организацијама и Спортским савезима Ниша. Угледни професори и свршени студенти су као стручни консултанти, тренери или сарадници директно утицали на креирање спорта и његов развој у нашем граду.

Отварањем Филозофског факултета у Нишу 1971. године престао је двадесетпетогодишњи рад Више педагошке школе, која је у потпуности извршила постављени задатак оспособљавања младих, стручних наставника физичког васпитања и постављена је основа за бржи развој високообразовног система школовања у Нишу и на југу Србије.

Одлуком Владе Републике Србије 1971. године у саставу Филозофског факултета формирана је Студијска група за физичку културу која је као таква постојала све до 01. октобра 1999. године.

Тадашњи декани Филзофског факултета у Нишу, Александар Керковић и Миладин Илић, а касније и управници Студијске групе за физичку културу, Радомир Костић, Слободан Станковић, Радослав Бубањ, Србислав Вучковић, Станимир Јоксимовић и Момчило Пивач, су својим несебичним залагањем и ангажовањем за време својих мандата допринели бољој организацији рада на Факултету и унапређењу наставе. У оквиру Студијске групе за физичку културу формиран је Институт за физичку културу ради организовања научно - истраживачког рада, научних скупова и издавачке делатности.

Данашњи Факултет физичке културе је званично формиран 01. октобра 1999. године. Одлуком Владе Републике Србије Студијска група за физичку културу организована је као Факултет физичке културе у оквиру Универзитета у Нишу.

Први декан Факултета физичке културе Универзитета у Нишу био је др Добрица Живковић, а затим др Момчило Пивач. Проф. др Добрица Живковић поново долази на место декана Факултета физичке културе Универзитета у Нишу 2002. године на чијем се челу и данас налази.

Године упорног, квалитетног и одговорног рада генерација професора и сарадника на стварању модерног и савременог факултета дале су евидентне резултате.

Факултет физичке културе у Нишу је аутономна, високообразовна и научна институција која образује стручњаке за обављање послова у образовно васпитним, спортским и установама за рекреацију Од оснивања Факултета до сада дипломирало је преко 2000 студената.

Након завршених четворогодишњих студија на Факултету физичке културе студенти стичу стручно звање професор физичке културе, а након завршених трогодишњих студија студенти стичу стручно звање тренер спорта.Поред основних студија на Факултету су организоване специјалистичке, магистарске и докторске студије.

На челу Факултета физичке културе Универзитета у Нишу, поред декана Проф. др Добрица Живковића, налазе се и продекан за науку Проф. др Радмила Костић, продекан за

наставу Проф. др Драгана Јовановић и продекан за финансије, Проф. др Милован Братић.

На Факултету ради 46 ангажованих професора, асистената и сарадника.Наставу на Факултету организују Катедре:

- Катедра за друштвено-хуманистичке и медицинско-биолошке предмете
  Шеф Катедре
  Проф. др Ратомир Ђурашковић
- Катедра за теоријско-методолошке предмете
  Шеф Катедре
  Проф. др Ненад Живановић
- Катедра за гимнастику
  Шеф Катедре
  Проф. др Слободан Стојиљковић
- Катедра за спорт и спортске игре
  Шеф Катедре
  Проф. др Станимир Јоксимовић

Службе Факултета су:

- Општа и правна служба
- Рачуноводство
- Студентска служба
- Рачунски центар
- Библиотека
- Помоћно-техничка служба

Службама руководи секретар Факултета Виолета Цветановић

Услови рада на Факултету задовољавају високе европске стандарде. Кабинети и учионички простор су савремено опремљени. Настава се одржава у спортском центру "Чаир", на базенима "Чаир", спортској сали "Шивара". У саставу зграде Факултета користи се спортска сала за борилачке спортове, спортску гимнастику, фитнес, корективну гимнастику, плес, ритмичко - спортску гимнастику. Спортска сала је опремљена из буџетских средстава Факултета физичке културе Универзитета у Нишу. Њен простор и садржај су унапредили наставу и студентима омогућили боље услове за рад, чиме је испуњен још један од услова Болоњске декларације.

Библиотека Факултета располаже савременом литературом, уџбеницима, часописима, као и компјутерском опремом. Студенти, професори и сарадници коришћењем уџбеника и приручника у библиотеци, а под одређеним условима и ван библиотеке добијају неопходну помоћ у образовању и научно истраживачком раду.

Научни Симпозијум "ФИС комуникације" се већ 15 година организује веома успешно. На њему су до сада излагали своје радове познати научни радници из земље и света. Зборник радова „Фис комуникације" редовно излази сваке године у организацији Института који је организован као мултидисциплинарна истраживачка лабораторија.

Бројни научни и стручни радови професора, асистената и сарадника као и врхунски резултати студената спортиста Факултета физичке културе у Нишу, афирмисали су на најбољи начин стручну и педагошку струку, спорт и физичко васпитање.

Факултету физичке културе у Нишу и декану проф. др Добрици Живковићу припала је велика част да од 2004. године буду председавајући Конференције декана факултета физичке културе подунавских земаља, што представља потврду угледа и интернационалног значаја који Факултет физичке културе Универзитета у Нишу данас има.

Студирање на Факултету физичке културе у Нишу поред много рада, учења и вежбања представља и велико задовољство. Права награда за напор и постигнути успех је диплома професора физичке културе и диплома тренера спорта које су прихваћене у свету.

Последње године обележене су и мечевима Државних репрезентација који се одвијају у Нишу пре свега у рукомету и одбојци који, уз специфичну Нишку публику достижу ниво својеврсног спортског празника и признања спорту.

Савет за културу града Ниша

Градска општина Палилула

Градска општина Медијана